

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904. AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. DUBNA 1906.

Číslo 4.

KU PŘEDU!

Ku předu stále, ku předu,
nehleďme kolem ani v zad,
zvláště ne dolů do bahna,
kde čiši zloby chlad.

Skokem jen jistým, zmužilým
nechať nás rychlý nese čas
vzhůru a letem sokolím —
zlotřilou chasu vezmi d'as!

Ať zbožných třeba páterů
nám "Anathema" volá soud,
ať vzteká se a láteří —
ať poslouchá je prostý bloud.

Kdo pevně v sedle usazen,
ten nedbá na bahno a kal —
na oři svém, své zásadě
přeletí roklinu i val.

Už k metě svoji dospívá
však rozhlédne-li se kol —
v zraku se mu zachvěje
hluboká lítost, truchlý bol:

Neb u mety tam slova jsou
"Ni zisk, ni slávu" nesmíš chtít —
a národ náš se doposud
dle toho nenaučil žít! Leop. Krumel.

REDAKČNÍ UVAHY.

Proč pohlíží se k nám sokolům jinak, nežli ku spolkům a sdružením jiným a proč také my sami chceme, aby s námi jinak se počítalo, s námi jichž ráce jest nezištná a úkoly výchovné? Inu protože jedině člověk tělesně statný a zdravý má zvýšenou míru sebevědomí volného a dovede sebe i své brániti spíše proti křivdám a útokům a v dobrovolné kázni vynikaje celku prospívá.

Nemůže býti vůbec nejmenšího sporu o tom, že v řadách těch, kteří v zemi této stojí na straně osobní svobody, kteří bojují proti tmářství a pokrytectví, sokolové zaujímají první místo. Ústava země této zaručuje každému občanu svobodu a když výstředním puritánstvím prosáklý živel svobodu tu počne ohrožovati, sokolové mají býti vždy mezi prvními, kteří živlu takovému postaví se na odpor — ano i tam, kde ta osobní svoboda neznamena ničeho jiného, nežli — úplnou volnost pití piva v den sváteční aneb pití piva při zábavách. Kde ale sokolové k otázkám daleko vážnějším zachovávají přímo stoický klid, kde oslavy památek sokolských a jiných národních velikánů odbývány jsou bez sokolů, kde při večírku na uctění památky Fügnerovy sokolové skví se tak nápadně svojí nepřítomností, kde otázky národní, otázky společenské, nad jiné důležité, nejsou s to v řadách sokolských nalézti ohlasu, "jelikož se nás přímo netýkají" — tam přece je-

nom podivně vyjímá se nadšené účastenství sokolů při průvodu ubírajícího se do schůze, kde protestováno bylo proti záповědi pití piva: Před nějakým časem stěžoval si nám jeden starý, upřímný sokol, že námi už nic není s to pohnouti — nyní jsme se ale přesvědčili, že to s námi není tak zlé. Ještě jsou věci, které nás dovedou poněkud rozehřát. č.

Naši bratři Sádlo a Novák v Oklahomě se čini, jen co pravda. Tak přičiněním jejich a mnohých opravdových snaživečů založen sbor nyní i v Prague. Jsou tedy v Oklahomě již sbory tři a podle současných zpráv prospívají, ba i s evičením počítí se má záhy. Práli bychom si jen, aby přičiněním i jiných činovníků našich sbory nové se zakládaly, kde jen trochu příležitosti a vhodné půdy, přáli bychom si tím více, protože naše N. J. S. koná vše a ráda pomůže kde třeba. Tak ve V. V. usneseno bylo posýlati všem sborům novým a nesdruženým pět výtisků listu našeho zdarma. Tím věcí se prospěje a listu našemu rozšíření, tak jako novinkou, jež Čechie zavedla u příležitosti veřejných chtie rozdávati list náš obecenstvu.

Již několikrátě měli jsme příležitost setkatí se s veřejnou "kritikou" našeho veřejného školství ale marně se namáháme, vyčísti z těch "kritik", co vlastně ti páni kritikové myslí, V jedné veřejné

schůzi v Chicagu bylo prohlášeno, že "mnoho viny na nevázanosti dětí nesou rodiče, poněvač v dětech nezbuzují žádné úcty k učitelkám" — a sotva že byl pan řečník s tímto steskem hotov, prohlásil, "že ostatně ty učitelky bez toho za nic nestojí . . ." Pronést stížnost na nedostatek úcty k učitelkám, a těmitéž ústy hned ty učitelky bezohledně odsoudit, to je možné pouze tam, kde se mnoho mluví a málo myslí. V jiné schůzi zase prohlašoval vynikající řečník, "že učitelky mají na dorůstající chlapce takový vliv, že tito se stávají příliš zženštilými" a na konci své řeči pronesl srdcervoucí nářek nad tím. "jak je ta americká mládež surovou." Při tom nejzajímavějším bylo to, že dle zprávy "logické" vývody pana řečníka byly provázeny hlučnými projevy souhlasu. Člověk by tomu ani nevěřil, kdyby to neviděl všechno černé na bílém. ě.

Vzpomínáme slov Tyršových: "Kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně v před se ubírá, že kde jest stanutí, tam je smrt, že jen ruchem žijeme!" Dle toho také jsme vždy na místech těchto k novým, záslužným a dobrým podnikům radili, k práci stálé a činům skutečným, nelekající se nikterak nákladu, ani překážek mnohých, jež tak často v cestu se nám kladou. Avšak jako všichni z nás i my chybám podrobeni jsme, nikdo z nás neomylným není a jestli s náhledem našim nesouhlasíte, **jen projevte tak přímo a nám**, recete v čem bylo by lze získati nápravy, co vše třeba nám a my vedle pořadu našeho pilného zachovávání, milerádi vyhovíme vám, jen když bude srovnávati se se etí naší sokolskou, zásadami našimi a myšlenkou volnou.

Rozumná slova promluvila v posledním čísle "Sok. Am." sestra Marie Kalíková, členkyně Plzeňských Sokolek v Chicagu. Praví ve svém dopise mezi jiným: ". . . co se týče závodů, těch nejsme velké přítelkyně, poněvač v nich vidíme jen přepínání sil, což u dívčí soustavy znamená více zla, nežli dobra." Těší nás nemálo, že i v řadách sokolek nalezá ohlasu zásada, že jakmile začneme vysílati sokolky na závodistiště, překročíme hranice, vytčené tělocviku ženskému. Promluvili jsme o tomto předmětu již několikrát a dnes opakujeme: chceme-li veřejnosti podati ukázkou tělocviku ženského, volme k tomu společně krásné cviky, jakými snažíme se docílití souměrného vývinu, uhlazeného pohybu, pěkného kroku — ale jakmile zavedeme dívky na závodistiště, potvrzujeme tím jen stesky, o nichž v čísle minulém jsme se zmínili a sice, "že muži hranice tělocviku ženského neznají, že přispůsobují jej tělocviku mužskému a proto, že jako učitelové jsou pro obory ženské nespůsobilými." Mluvme o závodech dívek se stanoviska zdravotního, se stanoviska opravdového krásna, ba i se stanoviska slušnosti, vždy usiřšíme

jeden a tentýž úsudek: veřejné závodistiště není místem pro něžné pohlaví. Ať nikdo nepoukazuje na to, že americké školy tu a tam odbyvají závody dívek. Nemůžeme-li od jiných národností přijmouti dobré, neohlížejme se po věci nepřístojné, špatné. V některých amerických dívčích ústavech šly již tak daleko, že měly čtyř foot-ballové — měly by nám i v tom sloužiti za příklad? ě.

V rozpravách našich o tuberkulose řekli jsme si, že bez bacilla tuberkulosního není nákazy a bez dispozice těla také ne. Čili jedním slovem slabé tělo spíše podlehne nákaze, nežli tělo silné. Tam kde jsou příznivé podmínky, aby bacill tuberkulosní se šířil a žil, tam ochrana ovšem přichází hodně pozdě, zvláště vezmeme-li v úvahu mládí, přestání jiných nakažlivých nemocí, jinde opět alkoholismus, špatnou výživu, příliš namahavou práci v místnostech uzavřených a nečistých, zaměstnání v prachu, dusivých plynech atd. Ted' vede se všude boj proti tuberkulose, všude konají se opatření úřady zdravotními, aby nákaze se předešlo, ale o to, aby pečovalo se o zdravé tělo, vývin jeho a zdravý organismus každého jedince, o to dnes mimo sbory tělocvičné a jim podobné a jednoty lékařské málo kdo dbá.

Statistika nám dokazuje, že největší procento zločinů beře svůj původ v nestřídmém pití. Veliké procento chorob zaviněno jest totiž nešťastnou vášní. Jeden list český nedávno napsal, že nesmysl jest sváděti vše na pití, když prý často dožene člověka k vraždě neb samovraždě — neštěstí, bída. Tento výrok nemá jiného účelu, nežli zalichotiti těm, kteří obžerství holdují — neb ničím se tak lidu nezavděčíme, jako když omlouváme jeho slabosti. Pisatel výroku onoho jako intelligentní muž věděti musí, že nestřídmé pití ničí v člověku veškerou energii, veškerou mravní sílu, a je-li pak vášni té edaný člověk nucen postoupiti zápas s nepříznivým osudem, v zbabělosti své na místě aby mu mužně čelil, chápe se jedu nebo revolveru a ponechává často ženu a děti svému osudu. A když už starší jsou nestřídmému pití tak oddáni, kdyby aspoň do svých útlých dítek lihovin v pravém slova smyslu nelili! Dostí často jest viděti, jak se tatík směje, kdž dá 5-letému klučíkovi "zavdat" a nemůže mu pak "plecháč od huby odtrhnout". Ubohé takové dítě, které propadá neblahé náklonnosti dříve ještě než dospěje — a truchlivé následky takové "výchovy" vidíme u nás dosti často. O zpitých chlapcích, dopouštějících se všelikých přestupků, ba i zločinů, přinášejí české časopisy zprávy až příliš často. "Ale, vzdýf jiní také pijí." omluví to nějaký samozvaný "přítel lidu" a slova jeho odměněna jsou hlučnou pochvalou za to, že se "toho lidu tak rázně zastal." ě.

Na kolik předlehá nám letos práce, co všude třeba bude činnosti a ruchu, abychom podjatým úkolům svým za dost učinili. Prvou a hlavní otázkou o které se dnes ve sborech našich jedná a hlasuje jest dojistá Svaz Sokolstva amerického. Předlehájí tu návrhy dva br. Košaře a br. Čermáka. Jest nevyhnutelně třeba, aby návrhy oba ve schůzích našich rádně se probraly a rozhodnutí jednotlivých sborů stalo se všude s dobrou vůlí prospěti celku a věci naší společné. Rozhodněme poctivě a svědomitě přímo a bez obav, že úspěch věci naší nebyl by již dnes dosti dobrým, abychom museli váhati na cestě naší k jedné metě. Pracovníků nám třeba ze řad všech, mužů v plném toho slova smyslu a činovníků nadšených! Nuž vůlí tedy mějme! Prací druhou neméně důležitou jest obeslání všesokolského sletu v Praze vzornými družstvy a po případě družstvem sokolek a hned v zápětí jest tu nevyhnutelná činnost předzávodní v Župě Střední, pro státní závody v Nebrascce, v Župě Východní, v Župě Fuegner-Tyrš a v jednotě D. A. S. Jak vidět tuhá jest práce sokolská v době přítomné a jen těší nás, že zejména bratří slovenští se jí i účastníci chtějí, ti bratři, již dne 4. července t. r. pořádají budou svůj veliký prvý slet na paměť desítiletého založení jednoty své a sice v okolí Pittsburgu. Také oni trpělivě pracují a jeví snahy nejlepší.

Zmínili jsme se již několikrát o tom, že tam kde vedle našich sborů nalezájí se sbory slovenské, polské a chorvátské jest pole pro myšlenku naší a soustavu českou velice příhodné a chceme-li, práce naše těloevičná i v ohledu vzájemnosti vůbec přinést může ovoce, o němž se nám mnohdy ani nezdálo. Tak vidíme nejlépe v Alleghany, Pa., kde sbor náš a práce jeho nezůstávají bez náležitého a příznivého vlivu na bratry Slováky, tak vidíte v některých sborech v Chicagu a co více hlavně v New Yorku, kde za pomoci našich bratří Slováci se zvláště tuží. Tak píše nám br. Štiastný: "Začíná to i u nás proudit živěji, všude ruch; pravda pomalu jde, ale nejsme v stavu všude dohlednout a budít. Na všesokolský slet do Prahy jistě vyšleme delegaci. Pravda i celé družstvo se nám hlásilo, avšak obětě finanční jsou přílišné a také u nás ty finance jsou velikým faktorem. S bratry Čechy jsme v nejlepší přátelství. ba namnoze i společně se evičí, jenže někdy když přijde 12 slovenských sokolů a českých jen 6, na vzdor tomu, že mají evičitele dobrého, nemůže být nikdo spokojený. A tak, když vaši budou činní tak i naši se něčemu naučí." Předobře víme, jak daleká a obtížná jest veškerá práce naše, třeba nezištná, jak málo dostává se jí pochopení, ale čteme-li takových pár slov, bratra Slováka, bratra upřímného, zdalíž nepotěšíme se i z toho co dle slabých sil již

vykonáno bylo. Však nám ustati nelze, my musíme dál a dál a vlastních chyb si uvědomujícíe chtíti všechno aneb nic!

Časy se mění a my v nich! Tak tanulo nám na mysli, když vzpoměli jsme sobě na jednání v posledním sjezdu N. J. S. v St. Louis, Mo. Co bylo tu horování o zlepšení orgánu našeho, co usilování, aby ve snahách našich upřímných, seč lze dále do širších vrstev lidu pronikl, neboje se pronést slova pravdy a pokárání kde třeba, jakož i přání, aby i po stránce technické samostatné tvorbě naší napomahal. Poukazovalo se hlavně na to, že orgán rozhodně musí býti orgánem sokolským a nikoliv uveřejňovati, jakž bylo se dělo na tolika a tolika stránkách drobného písma v každém téměř čísle předsjezdovém — celé spousty frází, povídání a vychvalování jistých lidí, již sami postavili se v čelo podniku, jemuž za lidu peníze, aniž lid by zastoupení míti směl, říkali Matice Vyššího Vzdělání. Ano v zápiskách sjezdu jest napsáno to oprávněné vedení stížnosti proti takovému propůjčování sloupečů listu sokolského podniku rázu soukromého a lidí na osobní reklamu počítajících. A dnes ti sami lidé, již tehdy nám v listě takovouto a podobnou stravu předkládali, chtěli by a měli by to svědomí znovu list náš na takové koleje nerovné a ceny pochybné strhnouti? Pochybujeme, že se podaří tam kde platí ještě heslo: Klesnout, aneb dospět!

Jest třeba dlouhé a vytrvalé práce, aby se vědění a pravda všechna dostala lidu veškerému, aby konečně sám seznal, že bude-li silen a bude-li míti zdraví těla i mysle své, že tím šťastnější a blaženější bude život jeho, že bude mít nebe již tu na zemi a nikde jinde. A právě proto vidíte v té chase sokolské život zcela jiný, nežli u spolků druhu všelikého. Zde ti staří pracují pilně na správě sborů svých, sami již evičiti nemohouce a tam ti mladí zápolí jeden s druhým, pečující hlavně o dorost svůj spolu se sestrami svými, sokolkami. Lid náš neměl by zapomínati, že i my bojujeme za všechny dobré snahy jeho, že Sokolstvo přináší obětě pro osvobození mysle lidstva a snaží se v míru poskytnouti nejkrásnější příklad vzájemného zápolení ve skutečných lidských dílech. Co také může býti lidštějšího, nežli uvedení svých na úrovni s jinými, jich uzdravení, posílení a výchova co možná nejlepší a tu bude dobře když si naši uvědomí, že to co konáme na prospěch lidu jest našeho a co potíráme, není v podstatě nic jiného, nežli nevědomost a co z toho následuje nepravda, nemravnost a pýcha, frázovitost bezúčelná, klam a hanobení, šalba a humbuk, jež pouze ve znamení pracují dollarů potřísněných krví a potem chudých a nevědomých.

Netřeba ani zvláště vyličovati jakou radostí naplnila nás zpráva o usnesení sboru nad jiné cíleho Plzeňského Sokola v Chicagu, zpráva, jež utvrdila nás jen v tom, že každá snaha lepší, opravdová a poctivá konečně přec jen dojde splnění, když jen trochu je vůle. Kolikrát na místech těchto psali jsme všichni v pořadatelstvu, přimlouvajíce se za zřízení velikého společného ústavu tělocvičného chicagských sborů sokolských a hle, tentokrát nezdá se, že zvláště slova br. Čermáka vyzněla na darmo. Stěžoval si právem do sborů našich v Chicagu, že nemohou mládeži poskytnouti náležitě výchovy tělocvičné v moderně zařízené tělocvičně, kde eviči se dnes, aby zítra se tančilo, náradí sem tam se smyká, aneb eviči se v přísklepi, kde výpary různými vzduch jest přesyacen a nečistý. Ano, poukazoval na mnohé ústavy tělocvičné americké a jiné kam mládež nám utíká, nenalezajíc u nás toho po čem dychtí. Všichni jsme uznávali pravdu těchto slov našeho činovníka již dávno, ale trvalo dlouho, nežli jsme se k vlastním činům odhodlali, odhodlati mohli. A tu přichází Plzeňský Sokol s usnesením svým pozitivním, aby nynější síň jeho dala se do prodeje a sbor s ostatními okolními sbory sokolskými se spojil za účelem zbudování velikého ústavu tělocvičného, opravdové Sokolny společné. Víťame usnesení to, jež o dobře vůli svědčí a tu bude nyní jen na sborech druhých, aby k dílu přiložily i ony rukou svých. Semkněte se v šiky, zanechte všichni bez rozdílu sporů maličerných, odložte všechnu marnivost a věnujte se všichni této opravdové práci sokolské na prospěch celého českého celku v Chicagu. Tož k dílu jen a novému ruchu!

Upozorňujeme sbory naše na okolnost, že připadá nám letos mimo všech těch druhých prací a podniků mnohých zvláště důležitá trýzna a sice blíží se památný den padesátiletého úmrtí velikého Čecha, statečného zastance lidu svého a mučedníka brixenského Karla Havlíčka Borovského. Uveřejňujeme sice na místě jiném provolání "České Strážě" v Chicagu, však nám nikterak nevádí, abychom ještě na místech těchto sbírky na pomník Havlíčkův připoměli a výzvu spolku onoho zdůraznili, již proto, že to byl právě Havlíček, jenž učil lid svůj pevnosti a zdatnosti, nepodajnosti a statečnosti, jakouž každý sokol honositi se má. Jestli jest pravda, že i my sokolové američtí snažíme se státi v čele jakémukoliv hnutí národnímu, pokrokovému a prospěšnému, pak jest i v tomto případě na nás, abychom tak dokázali a hójnou hřivnou ve všech sborech našich přispěli ku zbudování pomníku Havlíčkova v Chicagu. Pomník ten nemá býti pouhou kamennou mohylou, ale má býti důkazem cizině, seč lid český jest a jak váží si svých mužů nejlepších. Mají-li jiné národnosti v Chicagu pomníky na veřejných místech, v parcích

a jinde velikých mužů svých proč měli bychom my Čechové býti pozadu, třeba pokud nás samých se týče jen v pouhý kámen jsme nevěřili. Nemůže zajisté nikde býti vhodnějšího uctění památky Havlíčkovi, nežli právě vhodným příspěvkem na pomník jeho. Pamatujme si, že od nás sokolů a sokolek očekává se vždy tuhá práce a náležité vystihnutí posvátných úkolů našich a tu jest jen nutné, aby každý sbor, každý jedinec, každý bratr a sestra pomohli a kdyby i sebe méně bylo. Každý cent počítá a čím více bude centů tím více i dollarů. Ať neodeházíte nikde ze schůzí svých příštích, aby nedokázali jste na sboru svém, aby hřivnu svoji odevzdal, aby nedokázali jste sbírkami i mezi sebou, aby příspěvek z vaší české osady rovnal se počtu vašemu s náležitým projevem vyspělosti vaší.

Není tomu ještě tak dávno co některé z těch tak zvaných velikých listů našich s pravou pochoutkou a tak velice rády u každé příležitosti dávaly Sokolstvu na srozuměnou, že mělo by být jako na příklad německé turnerstvo, zejména v otázkách veřejných, osobních práv se týkajících občanstva a podobně. V tom ohledu museli jsme doznati, že měly někdy pravdu, od té však doby co list náš v nejširší vrstvy lidu zasahuje, co zásady našeho sdružení volně svědomitě plniti se snažíme, tu upozorňujíce, tam k činům a ruchu nabádajíce, mnohé se změnilo a sice tak změnilo, že dnes i turnerům sloužíme za příklad ač mnohé ještě chybí. Není planá to chvástavost. Naši v Chicagu minule s Němci, turnery a jinými živly přistěhovaleckými v protestní schůzi na Michigan ave. na ochranu práv osobních lidu, toho dokázali, ba i naši v Clevelandu, ukázavše pokud záležitosti veřejných Sokolstvo české na příště všimati si hodlá. A byly tu i ty nešťastné české Rapidse, o nichž a sboru jejich tolik papíru se potisklo a v tak zvaných snahách "vyšších" zašlo až do bestialního pronásledování činovníků našich a Sokolstva vůbec. Ano i ty Rapidse snažily se o otázky veřejné, zavedení tělocviku na školách veřejných, most u Sokolny atd. A co New York v otázkách humaních, veřejné knihovny se týkajících a jiných. Totéž uvéstí dalo by se i o jiných městech o Detroit, o Omaze, South Omaze, Milligan, kde všude nyní po stránce výchovné i mnohé se koná a jmenu českému prospěti nevyhnutelně musí, zejména když vlastního úkolu našeho tělocviku se nezapomíná. Tak a nyní v čem turneři nás uvádí svým za příklad? Jest otázka to rovných práv a povinností mužů a žen v N. J. S., otázka, jež rozbouřila u nich veškeré živly konservativní a jsou odhlasována dopadla pro Bund, veliké to pokrokové sdružení německé, prahanebně. Dne 18. ledna 1905 čítal Bund v celku 37,990 členů a z těch o tuto důležitou, ba životní otázku pokroku

a uznání práce žen zajímalo se jich poměrně hodně málo. Z 6,048 členů jen 2,081 hlasovalo pro přijetí žen a uvedení jich na roveň mužů a 3,499 bylo jich proti, což zatím 468 přítomných v dotčeném shromáždění se hlasování jednoduše vzdalo. Není-li pozoruhodné a pro sestry naše, jež dosud neuznaly potřebu vejítí v mocný kruh náš, velikou organizaci naši N. J. S. dojistá jen pobídkou, aby seznaly o co lépe a mužněji zachovalo se naše sdružení oproti ženě, jejíž veliké práce výchovné, vlivu jejího a snah na utužení celých rodin našich si jen vážíme. Ti, kdož u turnerů dnes jášají, že vyhráli, že zastavili myšlenku pokrokovou, nebudou dojistá radovati se na dlouho, neboť sotva asi ženská otázka z kruhů turnerstva již vystrnaditi se dá. U nás došla rozřešení příznivého a tu jen třeba, aby i u jednotlivých sborů milých sester našich se tak stalo, aby těsněji přimknuly se k nám a s námi tím spíše na zdar celku pracovati mohly.

NĚKOLIK MYŠLENEK O ORGANISACI VOLNÝCH LIDÍ.

Psalí jsme v "Truth-Seeker", ze dne 17. m. m.: Od té doby co následovaly velikolepé výsledky a zdar charakterisující veliké kongresy Volné Myšlenky v Římě, St. Louisu a konečně v Paříži, a od té doby co následovala pozitivní rozluka státu od církve ve Francii, slychali jsme často více aneb méně určité zprávy týkající se vlastní ceny organizace živlu svobodomyšlného, volných myslitelů a jejich prý zdatných opatření, jakž vyskytují se ve vlastní jejich agitaci a věci jejich postupu a propagandy. Různí zastanci křesťanství, různé žurnály všeliké a mnohé nedělní listy a plátky bezcenné a jiné vyprávěly věci zajímavé, dokonalé pohádky o nás, jež nejen že zajímaly kněžstvo, ale také někdy i celou veřejnost. A při všem tom však, my dále a stále pohřešovali bedlivěji kol se rozhlednouce, skutečnou činnost, opravdovou práci naši, třeba sebepodrobnější byly ty udaje o tom co prý jsme vše již vykonali, jakž přátelé naši na straně druhé o nás ve zvyk si vzali v kázáních svých ovečky drahé před námi varující a před nadeházějícím nebezpečím.

Jak nesmyslné! Varovati před pravdou. Jaké nebezpečí kde? Nebezpečí pouze a jedině snad pro ty, kdož z náboženství dělají si obchod.

A právě u tohoto bodu stává se věc pro nás nejvýše poučnou. Čiňme tedy v skutku, co oni o nás povídají a myslí si, že konáme; organizujeme se a vychováváme lid po celé zemi a za tímto účelem krásným a výchovným změňmež své síně ve chrámy a odbývejme v nich co neděli, v den to povšechného klidu, dle zvyku zavedeného, také služby ovšem rozdílné ve spůhobu svém a pořadu od oněch služeb

lidí věřících, přednášky a pořady vědeckého rázu a povahy výchovné, poskytující všechno vědění a všechny známé pravdy, veškerému lidu našemu všech vrstev bez rozdílu. Budeme muset překonati tytéž zastaralé překážky, a hanobení, konservatism, šovinismus, podvod a klam, úskoky nepřátel pokroku a nevědomost, jež obyčejně se v cestu kladou reformě a pravdě, leč taková kampaň výchovná, s takovým účelem počestným, konaná rovněž soustavně a zatvrzele, jako děje se na straně druhé, jenže s úmysly u nás daleko šlechetnějšími a snahami prospěti lidu, poskytla by nám více našich vlastních kazatelů, našich vlastních buditelů a učitelů, již, kdyby dostatečného bylo k cíli tomu fondu mohli by od města k městu šířiti vědění lidové, myšlenku naši volnou, jíti k lidu volnému jako my a vésti jej volnou cestou myšlení vlastního čili projevu každé myšlenky lidské. Mohli by též navštívití různé ty zástupce lidu na místě jejich působnosti v zákonodárných a přiměti je, aby konali povinnosti své v souhlasu s ústavou této země, pokud se týče osobních práv a rovných práv všech občanů vůbec, jakož i vůči řádné legislaci, jež nijakým by vlivům nepodlehala, aniž nátlakům církve, aneb jednotlivých sekt. Mnohé ty podrobnosti o spůsobech jakými naši zákonodárci započínají práce své modlitbou, dokazují jen, že poskytují se tu náboženským institucím jisté výsady a práva nikterak nezasloužená, jakž dojistá za časté slycháte. A dovolte nám zrovna zde připomenouti, že tato fakta nejsou nikterak ku etí lidu amerického, jako občanů země této pak zvláště.

Následujeme nauky známé již dávno a dávno každému mysliteli, studentovi a každému člověku zdravého rozumu, ba i organizovali jsme se z části již tu a tam, avšak vlastní naše práce průkopní, abychom utužením a uzdravením lidu svého pronikli dále na prospěch velikých celků našich voiných neměla rozhodně až dosud potřebné soustavy. Máme celé řady dobrých činovníků vzácného nadání, ano získali jsme i mnohých výsledků namnoze, však v práci naši schází nám určitý plán pracovní, a vlastní výsledky zdají se nám vzhledem na to nepatrné, ba co více negativní. Pohlíželi jsme na Myšlenku Volnou a její nauky jako na věc známou nám a ničeho více. Avšak jednou již kdy známe ji musíme i dle ní se řídit a žítí.

Mnozí z nás jsou velice opatrní jen, aby nemuseli pověditi celou pravdu, ba někdy docela ani říci nechtěme a přiznati co vlastně jsme, a jiní opět jsou dnes s církví, a zítra, k vůli jejich vlastnímu obchodu s námi, protože toho třeba, aneb okolí a poměry vyžadují tak, a opět jiní jdou ještě dále a jsou jednoho dne s každým, měníce zásady a přesvědčení svá s větrem o závod, čili nosí na obou ramenou, abychom tak děli. Charakter lidem toho druhu jest

věci neznámou a všemocný dollar za přetvářky a licoměrnickví nade vše. Nanejvýš nesmyslným jest pak v případech podobných tvrzení, jakž jen jazyk je vyřknouti může, že věc ta či ona jest pravdivou v theorii, ale klamnou v praxi, a tak lidé toho druhu vždy si najdou nějaké pohodlné výmluvy na vlastní svůj osobní zisk, který nezná prospěchu i jiných lidí.

Pokud se týče Volné Myšlenky tato zdá se, že roste sama sebou, roste se vzděláním lidu ve všech zemích, s pokrokem jejich, roste s vyššími jejich snahami a jednotlivců jejich tužbami, neboť vzniká správným nazíráním, vědeckými doklady a potvrzuje se vlastními zkušenostmi všech těch, kdož lépe věděti se snaží a o poznání pravd usilují. Zeela protivně a navzájem si odporující náhledy a propozice o témže předmětu nemohou býti obě správné a pravdivé touže dobou, avšak v bibli a v různých těch vyznáních náboženských najdete takové a podobné jednání. Každý proto, kdo takováto tvrzení činí jest buď vinen velice slabého myšlení, aneb snaží se uniknouti, za každých podmínek, za každých okolností, racionelnímu uzavírání a nazírání na skutečnou pravdu, jakž Summer dí, již nelze mu sněsti.

Podle našeho náhledu soustava naší práce, naše agitace a propaganda věci naší volné musela by podobati se práci jiných v části, však co do výsledků šla by dále. Jen pomysleme si co všelikých spolků, jednot a klubů máme po celé zemi různého charakteru a s velice nepatrnými úkoly a účely, jež v celku nemají ceny nižádné. Ano zdá se nám, že americký lid vyhazuje peníze své v mnohém ohledu na členství a nesmyslné podrobnosti ještě v nesmyslnějších spolicích. Máme také spolky dosti bezúčelné, leč s velikým ročním vydáním peněz mnohých na různé tretky. Kdybychom jen mohli najíti vhodnou cestu nějakou, abychom ušetřili co nejvíce, nevyhazovali peněz našich darebně, pracujíce zde i onde na vlastní náš zájem, na zařízení fondu na naši vzdělavatelnou kampaň, na kolik tisíce dollarů mohli bychom tu zachováti?

Kdybychom měli Národní jednotu, se státními, okresními a místními organisacemi svobodomyšlných po celé zemi této se všemi těmi velikými jednotami celého světa, mohli bychom dojísta snadno zasáhnouti do měst na Východě, ano i do nejmenších míst rozvíjejícího se Jihu a Západu. Že jest něco podobného kdesi, že bratři naši a sestry v New Yorku, Chicagu, St. Louis, Milwaukee a jinde pracují pilně na poučení lidu, konajíce práci misionářskou, výchovnou, jest sice pravdou, však kde jest práce této nějaká soustava, již vlivem získati bychom mohli všichni? Proč nemíti vlastní své knihovny nejlepšího materiálu s knihami druhu našeho nejlepšími, aneb naše odbočky ve veřejných knihovnách, ústavech veřejných měst, okresů a států? Proč neměli

bychom usilovati o čítárny ve větších městech pro dělný náš lid a zároveň pro ty, kdož rádi by studovali, kdož sami snažili by se najíti co třeba věděti? Proč neměli bychom mít ve všech našich síních, našich tělocvičnách, školách a jiných našich budovách volné přednášky lidové na předměty naše, na předměty vědecké, umění a práci, hygienu, předejití chorobám a p.? Proč nežádati o osvětové universitní extenze, kursy filosofické a základní poznatky písemnictví a jiné na takovýchto místech? Proč ne poučovati, proč neučiti se všemu a všude, přihlížejíce hlavně k dorostu našemu v jeho zdravém vývinu těla i mysle? Různé výstavky, výstavy a instituce stěhovavého druhu mohly by se rovněž zříditi, a věc naše, osvícení a vzdělání lidu společným úsilím amerických, německých, českých a jiných lidí volných země této svobody muselo by získati v poměrně jen kratičké době. Jest tu cesty k takovému účeli, jsou tu snad možné nějaké argumenty a nátlak, jež byly by s to takovéto a podobné myšlenky volné odstraniti? Nikoliv, jen poněkud více činnosti, trochu více opravdové práce ve všech směrech, a my všichni můžeme se sejít u jedné posvátné mety pravého bratrství.

OTÁZKA SVAZU.

Od první chvíle, kdy v "Sokole Am." uveřejněny byly návrhy na jakési sblížení veškerého Sokolstva česko-amerického, byli jsme v prvém slova smyslu zaplaveni různými dotazy a žádostmi o vysvětlení — což jest důkazem, že v členstvu myšlenka sloučení veškerého Sokolstva nalezá vřelého ohlasu. A vidouce, jak celek sblížení sokolských sdružení si přeje, maně zmáhají se nás pocity lítosti nad tím, když již jednou krásná ta myšlenka uvedena byla v život, že nejsme s to odhodlati se k tomu, učiniti krok dále a utvořiti svaz skutečný — sloučiti veškeré Sokolstvo pod jediný prapor.

Leč účelem článku tohoto není uvažovati o tom, co bychom měli, neb co bychom mohli, kdybychom chtěli — my pouze chtěli podati bratřím tazatelům objasnění ohledně některých bodů, pokud cítíme se býti k objasnění takovému oprávněnými.

Dotazy, které nás došly, shrnouti lze v tyto tři body: 1. Musíme hlasovati o návrzích, jak jsou výborem podány, neb činiti můžeme k nim dodatky, uznáme-li, že by dodatek byl věci ku prospěchu. 2. Kdyby se nám nezamlouval žádný z podaných návrhů, můžeme podati návrh jiný, který uznáváme za praktičtější. 3. Proč, když nestává žádných překážek a všichni si sblížení přejem, nemůžeme odhodlati se k tomu, provéstí sloučení úplné, proč takové obcházení?

Nevíme, jaké smýšlení panuje mezi ostatními členy výboru, ale my pevně věříme, že každý nový návrh, čelící k zlepšení panujících poměrů, byl by vítán. Pokud nás se týče, nepodali jsme svůj návrh s tím přesvědčením, že je tím nejlepším a che-li

kdo k návrhu našemu podati dodatek, rádi ho uvítáme. Téhož úhledu jest zajisté i br. Košar. Čím více se o věci uvažuje, tím více se tato vyvíjí, jedna dobrá myšlénka dává vznik druhé a bylo by — po našem náhledu aspoň — zpozdilé státi na tom, že musí se hlasovati o návrzích, jak byly námi podány a že nesmí k nim býti navrhováno žádných dodatků. Tutéž odpověď dáváme i těm, kdož táží se, zdali by mohli na základě dvou podaných návrhů podati návrh zcela jiný. Nový návrh by sice utvoření Svazu poněkud prodloužil, ale lépe nespěchati a vykonati věc dobrou, nežli věc uspišovati a potlačiti tak návrh, který třeba by byl lepší, nežli oba návrhy podané. Na třetí otázku — a to otázku nejčastěji opakovanou — proč nejsme s to odhodlati se k utvoření mocné Jednoty, když všichni máme stejné cíle, stejné tužby, a když utvoření takového svazu nic v cestě nestojí, na to s lítostí odpovídáme, že na něco takového, na něco opravdového jsme posud — příliš mladí.

O PRVÉ POMOCI RANĚNÝM.

Rány tržné. — Tyto vyskytují se často hlavně tam kde strojů při práci se používá. Také na dráhách, dolech a závodech různých se vyskytují. Rozumí se samo sebou, že rány podobné způsobují též kule vystřelené z ručnice, bambitky, revolveru, dále kameny, cihly a p. s výše na člověka spadnuvše, střepiny skla a podobně. Začernalé okraje jsou vlastnosti střelných ran, které povstaly přiložením střelné zbraně na kůži aneb vypálením náboje z bezprostřední blízkosti. Někdy i rána bodá může býti z části tržnou, podle toho jakého druhu byl nástroj vlastní. Tolik však jest nutno si zapamatovati, že rány bodné a střelné jsou často mnohem nebezpečnější, nežli bychom si mysleli, neboť z nepatrnosti zevního poranění nelze vždy souditi o hlubším a vážném poranění některého důležitého ústrojí. Okraje těchto ran jsou nerovné, zubovité, roztržené a pohmožděné.

Krvácení v těchto případech bývá dosti veliké a tu nejlépe tedy uděláme, není-li ranhojiče ihned po ruce, když pokryjeme ránu čistou látkou, jakž v každé lékárně dostaneme pro prvou pomoc — Johnson's First Aid Packet — jestli však rána jest příliš veliká opatříme a ošetříme, jakž v článku minulém jsme se učili. Hned potom umístíme raněného do takové polohy, aby si dobře odpočinouti mohl, vyčkávající příchodu ranhojiče, aneb vozu ambulančního ve větších městech. Jestli raněný poslán býti má do nemocnice, aneb smí-li domu o tom rozhodně ranhojič sám, jehož vůli podrobiti se máme v případě každém, aniž byehom práci jeho mu stěžovali různými nemístnými námitkami proti nemocnici a p., jakž žel mezi námi často se děje. Pamatujmež si, že v každém případě poranění a neštěstí vůbec nevyhnutelně pro nemocného třeba klidu, zbytečné se roz-

čilování, aneb rozčilování nemocného samotného bylo by nesmyslné. Je-li pak rána toho druhu a sám stav nemocného toho vyžaduje, aby poslán byl do nemocnice nepřekážejme tomu nikterak a mějme jednoduše rozum, sami co nejvíce klidu zachovávající třeba jednalo se o poranění osoby nám nejbližší, bratra a sestry sboru našeho nejlepší.

Rány řezné, bodné a sečné. — Tyto vyskytují se hlavně ve válce, způsobeny jsou bodákem, šavlí atd. U nás ve cvičirně jen málo kdy se stane, že část těla nekrytá, aneb špatně krytá při cvičení na sek, aneb bod se zraní, za to ale častěji se stává, že poraníme se o nějaký ostrý předmět, že vrazíme si jehlu do svalu, trny, udice, kousky skla, třísky a jiné podobné předměty. V případech těchto ošetření čím jednodušší tím lepší. Jen nikdy se nesnažme vykonati příliš mnoho, abychom spíše neublížili, nežli prospěli. Jestli předmět jako jehla dá se snadno vytáhnouti dobře, učinme tak, ne-li tož sečkejme až přijde lékař.

Pokryjme ránu čistou gazou, nežli ranhojič se dostaví.

Vytáhneme-li jehlu, tož přesvědčme se i prohledněme ji důkladně, zdali se snad v ráně nezlomila. Pak-li ano, tož nechme zlomek v ráně a uvědomněž ranhojiče hned jakmile se dostaví. Ten pak zlomek již najde cestou obyčejnou a ne-li tož pomocí papsků Roentgenových na jisto i odstraní, pakli třeba.

V případech kde jedná se o nečistý trn aneb jiný podobný předmět, jenž mohl by po případě způsobiti otravu, obstarajmež si v nejbližší lékárně malou lahvičku hermeticky uzavřenou a dobře opatřenu iodoformové gazy a položme vrstvu na ránu. Na tu pak vložíme ovšem opět trochu tuku prosté vaty aneb tak zvanou lintinu a obvážeme, jakž již minule jsme si o ranách vůbec byli pověděli.

Cheeme-li odstraniti třísku, aneb jiný podobný předmět, jenž zarazil si někdo hodně hluboko do masa, vezmeme obyčejný nožík kapesní, vyvaříme důkladně as po deset minut ve vodě, aneb želízko jednoduše dáme do plamene lampy na chvílku, as dvakráte sem tam je protáhneme plamenem. Umyjeme si pak sami důkladně ruce, jakž již jsme se ve statích těchto naučili i uchopivše nožík zatneme špičku jeho přímo pod třísku konec, aneb předmět, který vytáhnouti hodláme a přitlačíme nehtem palce proti vlastnímu želízku nože a předmět z rány tak vytáhneme. Někdy jest i třeba trochu ránu rozšířiti, aby tříška se vytáhnouti mohla.

Udice a šípy, které obyčejně trochu hloub se zaryjí vždy záhodno zejména nejsou-li hluboko protlačiti na venek v těch místech as kde vlastní hrot se nalezá a háček, na zpět táhnouti nesmíme, leda by háček se byl ulomil.

Střelné rány ošetří se jako rány jiné, nejdříve o zastavení krvácení usilujeme, je-li značné ovšem, načež poraněného uvedeme v klid co možná úplný. Není lepší a opravdu vhodnějšího obvazu nad onen, který jakž sděleno již dostati lze připravený pro prvou pomoc dnes v každé lékárně, není-li pak této na blízku čistá gaza, čisté plátno rovněž stačí. Při tom ovšem musíme svědomitě dbáti všeho toho co již ve stati o stavění krvácení jsme si pověděli a poznali.

Zhmožděny. — V případech lehké zhmožděny použijeme čisté gazy, pěkně ve volných vrstvách srovnané, dle rozměru vlastního poranění ve vodě namočené. Pakli poranění jest rozměrů větších použijeme vody teplé. Uklidnění údu a mírné a rozumné stažení obepínadlem, aneb třírohým šátkem.

Při tak zvaných boulicích zatlačíme tvrdým a studeným předmětem, ploškou nože, držadlem lžice a p. místo poranění a docílíme tlakem a chladem jednak zamezení dalšího krvácení do podkožního vaziva, jednak nutíme tlakem krev, aby se rozprostřela po okolí a takto lehčeji vstřebána byla.

Utrpí-li však, jakž Ploc upozorňuje mimo kůži i důležité ústrojí otřesení, dostávají se těžké a hrozné příznaky. To platí zejména o otřesení mozku, jež státi se může hlavně po veletoci na hrazdě nepovedeném atd. a trvati může minuty, hodiny, ano i dny, pak jest tu otřesení míchy, otřesení plíc, otřesení soustavy nervové a p. V případech těchto povolíme lékaře ihned. Položme raněného jestli jedná se o otřesení mozku, vodorovně, hlavou umístěnou níže, uvolněme svěřající částě šatu a pokrejme tělo teplými příkrývkami a zahříváme nohy teplými šátky. Když se vědomí poraněného vraceti počíná, podávejme mu teplý čaj, aneb něco málo brandy dobré, cognacu a pokryjme hlavu studenými, aneb ledovými obklady. Když nastane obrat místo nedokrevnosti v mozku, překrvení, jakž poznáme na zčervenalé tváři, pozdvihneme hlavu nemocného a umístíme ji dle potřeby ve vyšší poloze. Při delším trvání stavu bezvědomí možno zkusiti dráždidel kůže jako křenových placek, hořčičných náplastí a p. Tyto poslední lze dostati hotové již v lékárnách. Pouze se namočí a přiloží. Vnitřně lze dávat klystérů s octem a podávati, je-li třeba ku čichání čistou ammonii tekutou. Rozumí se samo sebou, že vše to zde jmenované učiníme, kdyby lékaře hned po ruce nebylo, kdybychom vzdáleni byli svého domova a bezvědomí déle trvalo. Klid kolem poraněného musí být naprostý a možno-li uložíme jej do místa tmavého, aneb na venku do stínu. Při otřesení míchy uložíme poraněného řádně a dávejme studené obklady podél páteře. Při otřesení plíc, kdy příznaky se rovnají zhmoždění dužiny pliení a raněný kašle krev, počínáme si jako při krvácení z plíc. Soustava nervová-li otřesena, položíme raněného vodorovně

a pohodlně. Studený obklad na život. Alkoholických nápojů nepodávejme bez nařízení lékaře. Otřesení této soustavy — shok — dostavuje se po otřeseních celého těla, po nárazech, aneb úderech do jamky, krajiny žaludeční, dále po rozdrčení a rozmělnění celých končetin a po větších popáleninách aneb opařeninách. Otřesení nervů zejména nervstva sympatického má vždy opáčný účinek na srdce a nepřímo i na mozek. Při tělocviku udeříme-li se do žaludeční krajiny nejlépe seznáme, také náraz na varle nám nejméně závrať způsobí, jakž víme.

Otrávené rány. — Otrávená rána povstane tím, že vnikne do ní nakažlivina na příklad nakažlivina vztekliny kousnutím psa, aneb zvířat pomínutých. Nakažlivina vztekliny lpí na slině vzteklého zvířete, jež do rány vnikne. Otrávení rány může dále nastati kousnutím hadů jedovatých, ušknutím, poraněním jedem napuštěných zbraní, šípů, kopí, kuli a jiných nábojů, vniknutím barev anilinových aneb jiných jedovatin při práci do ran a p. Nebezpečí vzniká tím, že jed vniká ranou do střebenek a těmito do oběhu krevního a takto veškerou krev otravuje.

Uštknutí hadem. — Nepusťte se za hadem, aby jste jej zabili, ale roztrhněte ihned šat a odhalte ránu. Vezměte šátek kapesní, provaz, řemen a podobné vůbec a zatáhněte úd přímo nad ranou a to tak, aby zastavili jste oběh krve aspoň z části. Můžete také uvázati jen lehce a dřívkem, větví aneb kolíkem v uzlu umístěným přitahovat dle potřeby, jakž při krvácení a jeho stavění jsme označili.

Chopme se nože a dírky povstalé pod zuby hada nás uštknuvšího rozšíříme a sice tak, že nožík vložíme do rány a po délce řez učiníme, pozor dávajíc, abychom tepnu nepřefali. A jestli i přetneme krvácení lze stavěti. Rána uštknutím způsobená jest nebezpečnější. Nechme ránu rozříznutou krváceti a třeme ránu kol kolem prstem, abychom pomohli jedu na povrch, možno-li nejvíce, stupňujíc krvácení třením k ráně a udržováním údu ve svislé poloze a položením údu do teplé vody. Vyssáti rány, nejsou-li rty rozpukané, aneb poraněné lze také provésti. Nežli sevření údu nad ranou odstraníme pozhněme ránu žhavým železem, v nouzi hořícím doutníkem, aneb kyselinou dusičnou aneb karbolovou, žiravým draslem atd. Tekutý salmiak do rány, aneb silná whisky také prospěje. Vnitřně dosti brandy, silného vína a p. Lékař musí býti povolán záhy. Sevření jestli stává se bolestným může se na okamžik uvolnit a zase zatáhnouti, zejména vložili-li jsme roubík do vázanky ze šátku shotovené.

Kousnutí psem. — Vymyjtež ránu důkladně mýdlem a čistou vodou a obvažte. Jestli pes jevil známky vztekliny rozšířte ránu, nechte krváceti a po případě také vysajte a pak do rány čisté karbolky nakapejte. Lékaře však povolte vždy a v čas.

Pokousání jinými zvířaty, jako kočkou, krysou atd. musí rovněž ošetřeno býti.

Při píchnutí hmyzem, včelou, komárem, vosou nakápneme na místo zardělé a bolestivé salmiak aneb čpavek a žihadlo pozorně odstraníme.

Štípne-li nás tarantula, škorpión a podobné potvůrky, jichž zvláště na Jihu jest dosti použijeme ihned čpavku a na ránu nalejme. — Aromatic spirit of hartshorne. — V žihadle včely, vosy a také tarantuly nalezájí se kyseliny mravenčí, zejména v posledním případě velice silné a tu kapajíce chlorid ammonatý — salmiak — aneb čpavek udaný do rány neutralisujeme kyselinu a činíme ji neškodnou.

Pak můžeme dát na ránu studený obklad, aneb led. Pro lékaře ovšem i v takém případě poslati dlužno hned.

Na obyčejné štípnutí pavouků, komárů a p. stačí roztok obyčejné soli kuchyňské aneb opět roztok čpavku. Také obklad studený. Někdy však zcela nepatrné bodnutí a štípnutí štěnice, aneb i jen mouchy může míti nákazu v následek, ba co více hmyz tento snadno přenese tuberkulosu, jako komár zimnici bahenní, aneb jiné nakažliviny uvede v přímý styk s ránou, není-li tato jak náleží opatřena a obvázána. Když byli jsme opatřili rány otrávené jakž výše udáno tím aneb oním způsobem přiložíme obvaz dle známých nám již pravidel na místech těchto udaných. Octan hlinitý v známém Burowovém roztoku bude asi všude po ruce a vykoná nám, byv pomocí gazy aneb vaty tuku prosté na ránu přiložen dobré služby.

OZVE SE TO PRAVĚ SOKOLSTVO?

Zraky veškerého Sokolstva českoamerického obráceny budou nyní po nějakou dobu k Chicagu, které má ukázati, jak hluboko zapustily zde kořeny ty pravé, čisté zásady sokolské — a jaké procento v tom množství spolků sokolských pozůstává jen z lichých, laicných pořekadel a parádních hesel. Sokolstvo chicagské octlo se u rozeestí; bude kráčet dále tou cestou, kterou ubíralo se až doposud — bude libovati si v tříštění sil a při tom deklamovati o svornosti a bratrství, bude jen psáti a mluvit o důležitosti výchovy tělesné a při tom trpěti nadále, aby v jich místnostech výchova tělesná byla hotovým paskvilem, bude nadále jen vésti malomoený nářek na odnárodňování našeho dorostu a při tom nářku nekonati ničeho, čím bychom ten dorost vábili — anebo vzehopí se k činu, a dokáže celé česko-americké veřejnosti, že Sokolstvo má dosti síly v sobě, aby skutky dokázalo, co hlásá?

Nyní nadešla doba, kdy Sokolstvo chicagské bude o těchto dvou cestách rozhodovati. Pro kterou se rozhodne? Blízká budoucnost nám ukáže.

První oběť na oltář věci sokolské přináší Plzeňský Sokol. Vlastní nádhernou budovu, která není mu břemenem, nýbrž zdrojem značných příjmů.

Když budova postavena byla, lpěl na ni dluh přes \$36.000 — a za poměrně krátkou dobu, při ohromném tom vydání, jaké vyžaduje vydržování tělocvičné školy, dluh snížen byl na \$26.000. Ale sál, v němž se tančí, nevyhovuje účelům tělocvičným a proto usnesl se jmenovaný sbor, budovu svoji nabídnouti k prodeji a při tom vyzvati veškeré Sokolstvo chicagské, aby s ním spojilo se pak ku společné práci na postavení moderní, všem požadavkům vyhovující prostranné tělocvičny, která by se stala střediskem česko-amerického dorostu. Kdyby se nepodařilo nynější budovu prodati, má v úmyslu taneční sál přetvořiti v pravou, všem požadavkům vyhovující tělocvičnu.

Jak se ostatní sbory vůči této myšlence zachovají?

Některé z našich sborů cvičí ve sklepích, kam mládež ku cvičení tělesným vábiti je skoro hříchem; jiné cvičí v tanečních sálech, kam musí si pracně náradí dopravovati a po cvičení ho zase uklizeti — což mnoho členů od cvičení odvrací. Veškeré nedostatky takových tělocvičen vylíčeny byly v minulém čísle "Sokola". Že za takových poměrů jest možno, aby Sokolstvo plnilo věrně své poslání, neodvází se zajisté nikdo tvrditi.

Plzeňský Sokol při svém vystoupení neklade žádných podmínek, kde by nový ústav tělocvičný státi měl. Spojení v městě našem jest nyní tak dokonalé, že ze všech částí města za 5 centů dojeti můžeme kamkoliv v krátké chvíli. Některé sokolské sbory vlastní své síně — jiné jsou v nájmu neb vlastní pozemky — vzehopí-li se k společné práci, dokáže-li, že slovo bratrství není u nás jen lichým slovem a odhodlá-li se k oběti, jakou na oltář věci sokolské přináší Plz. Sokol, nebude nám nic státi v cestě, aby "za krásnými slovy následoval krásný skutek."

ZASLÁNO.

Racine, Wis., dne 1. března 1906.

Ctitelům našeho Karla Jonáše zajisté neušla oživená účast v podniku našem, jak v sloupcích Slavie uveřejněné příspěvky dosvědčují.

Počátek roku tohoto jest mnohoslibný a záleží jedině na dobré vůli a ochotě všech upřímných Čecho-Američanů aby s opravdovou pílí a obětavostí vytrvale se snažili přivésti dílo záslužné ku cíli.

Velice přispěl k probuzení činnosti vřelý článek br. L. J. Paldy v lednovém čísle Orgánu ČSPS. i odporučujem zlatá slova osvědčeného a věrného přítele, Karla Jonáše k důkladné úvaze nejen Řádům ČSPS., ale i všem krajanům. Za vzácnou tuto obětavost příkladnou vzdává Výk. Výb. br. L. J. Paldovi vřelý dík.

A i druhý, neméně záslužný čin budiž zde vděčně uveden, totiž úvaha a srdečné odporučení podniku našeho v druhém největším kruhu sborů česko-amerických, v Orgánu Jednoty Sokolské v lednovém čísle. Pořadatel br. Rudíš-Jičínský zasluhuje dík upřímný, jakož i et. výbor Cedar Rapidských Čechů za uvedení sbírky v kruzích přátel. Kéž by příkladná činnost jejich přinesla i v jiných sídlech česko-amerických podobného výsledku. Za Výk. Výbor.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. . Části tel. pověšné
A. HALLER, 818 So. Ashland Av., Chicago, Ill. . Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkoného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkoného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

FEUILLETON.

Chicago, duben 1906.

Kdykoliv zraky mé zavadí o bledolícího, slaboučkého chlapce, jenž sotva že ze školy se navrátil, sotva že spoustu knih odložil, již chápati se musí pouzdra s houslemi a zvolna kráčí do "hudební hodiny" — vždy vzpomenu si na povídku jistého ruského spisovatele, jejímž hrdinou byl také takový ubohý chlapec — malý Mitěnko.

"Prokletá sláva" — tak nazval spisovatel onen svoji povídku — a — "ubozí, nastávající Kubelíkové!" pomyslí si, když vidím takového "českého Mitěnku", jenž propadl také té vášni, té touze po budoucí slávě, po báječném bohatství.

Nešťastný Kubelík — kdyby jen tušil, co mladých, útlých, slaboučkých bytostí připravil o krásné dny bezstarostného, veselého dětství!

Ale on za to, chudák také nemůže.

Neboť kdyby i on sám četným tatínkům té armády "budoucích Kubelíků" řekl, že ten neb onen chlapec nemá talentu, který by ho jen dosti málo oprávněoval k nadějším na skvělou kariéru na poli umění hudebního — tatínkové to vědí lépe — sám

učitel jim to řekl, že "chlapec má přímo báječné nadání" — a kdož ví, řekli by na konec, není-li to u toho Kubelíka jen žárlivost, strach o tu slávu, že chce jejich chlapce s nastoupené dráhy strhnouti!

A tak ubohý chlapec, jakmile se ze školy vrátí, musí spěchat do školy hudební — a nemá-li právě "hodinu", musí chopiti se nástroje svého a cvičiti až do pozdní hodiny večerní.

"Cheeš-li něčím být, musíš se cvičit," vysvětluje otec, "učitel řekl, že talent u tebe je — že to můžeš daleko přivést."

"Ba," dokládá matka, "koukej, co Kubelík vyseká peněz."

A když to řekl učitel, tak to musí býti pravda — on tomu přece musí rozumět — ale pracovat se musí — neumavně pracovat!! Dřít — dřít do úpadu — neboť jen železná vytrvalost a píle může přinésti kýžené ovoce!

A tak chlapec se moří dále — nemaje často k hudbě nejmenší lásky — cvičí jen proto, že musí, že se bojí. Líce jeho jsou dnem ze dne bledší — čivní soustava stále víc a více rozrušenější — již ani učení ve škole nejde mu tak do hlavy, jako dříve — ale hudby se nechati nesmí.

To jo tak — zkazit si takovou skvělou kariéru — a když už to stálo tolik peněz! Jen se cvič, hochu, koukej, jakou slávu si dobývá ten Kubelík a co peněz "vyseká". Prokletá sláva — prokleté peníze, kde za ně obětováno jest dětství dítěte — kde na oltář těchto bludiček položiti musí nevinné dítě svůj nejcennější poklad!

Nechceme říci, že nadání dítěte nemá se pěstiti, ale buďme jisti napřed, že zde opravdové nadání jest. Pak teprv ho pěstujme — ale rozumně, aby chom nepodryli dítěti to, co má mu na budoucí dráze býti nejvěrnějším společníkem, nejspolehlivějším průvodčím; sílu a zdraví.

Raději ať počátek umělecké kariéry jeho začne o několik roků později — neb čím dříve začne, stává se často, tím dříve také skončí. Anebo řekli bychom smíše: raději trochu méně slávy, trochu méně toho zlata, a trochu více toho bez čehož ani nejslavnější virtuos, největší boháč nemůže býti šťastným — zdravím.

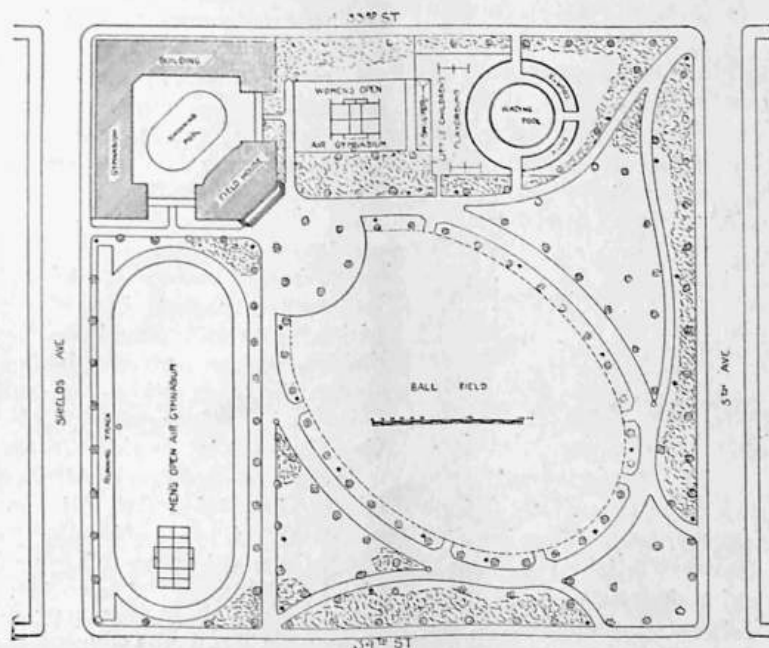
Zkoumejme nadání dítěte svých rozumně, přesvědčme se dříve, nežli v něm viděti budeme "budoucího Kubelíka", zdali talent jeho k podobným nadějším oprávněnie — abychom mladá léta jeho neobětováni nadarmo. Postřehneme-li opravdové talent, dobrá — pěstujme ho rozumně — a ne-li, ať chlapec na místo houslí, bledí i školv a po škole ať chová se míče a rály! Platí to právě o hudebním světě, že je mnoho nevolaných a málo vvolených — a lépe jest býti zdravým, spokojeným obchodníkem, řemeslníkem, písařem, učitelem — nežli živořícím hudebníkem, zvláště družil-li se k bíděnému živoření ještě podrytá síla.

VEŘEJNÁ HRÍŠTĚ V CHICAGU.

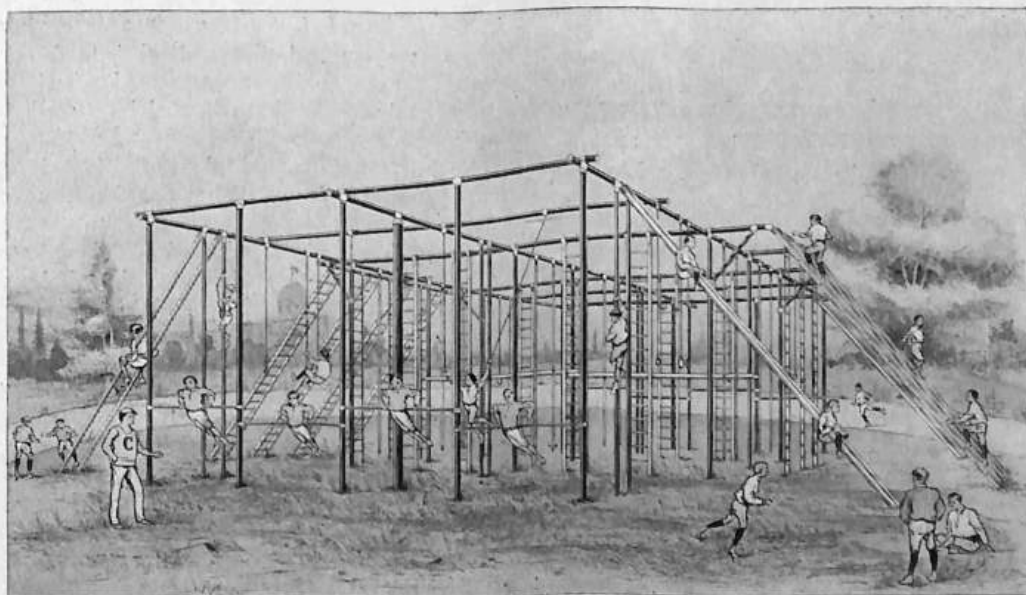
(K našim dnešním vyobrazením.)

Před nějakým časem přinesli jsme na tomto místě podrobný popis veřejných hřišť, jaká správa parků na jižní straně zřizuje v hustě obydlených

váním policie, soudnictví a kriminálů, neboť mládež, neučí-li se navštěvovati tato místa, kde pod dozorem učitelů svalstvo své otužuje, v různých hrách osvojuje si sebeopanování a kázeň, přiváděna jest na dobrou cestu lepším a lidštvějším způsobem, nežli

Půdorys veřejných hřišť v Chicagu. — V pravém rohu jest skupina budov se zimními tělocvičnami a koupelnami, v levo jest letní tělocvična pro dívky a místa, kde se menší děti mohou brodit v mělké vodě. V hořejším pravém rohu jest letní tělocvična pro hochy a střed vykázán jest hřím.

Chicagská hřiště. — Pohled na letní tělocvičnu, kde nářadí postaveno bylo Marrgausett Machine Co., Providence, R. I.

Obrázky zapůjčeny byly nám Marrgausett Machine Co., Providence, R. I.

částech města. Již v době otevření hřišť těchto byl pronesen všeobecný úsudek, že něčím podobným nemůže se honositi žádné město na celé zeměkouli, ale parkovní rada skládá se z mužů pokročilých, kteří uznávají, že zdokonalováním hřišť těchto přispěje více k mravnímu povznesení lidu, nežli zdokonalo-

když se za ní vysílá policie a trestá se dlouhým vězením. Ačkoliv uplynul sotva rok, kdy hřiště ta byla otevřena, statistika policejní vyказuje, že počet pře-stupků mezi dorostem v okolí hřišť těchto snížen byl o překvapující procento. Jest to opět nový doklad k našemu tak často na tomto místě opakovanému

tvrzení: Chceme-li mládež umravňovati, povznášet, nesmíme nad ní jen málomocně lomiti rukama a štváti na ni policii, ale musíme pro tu mládež dříve něco konati. To měli by si zapamatovati naši národní učitelové a vůdci, kteří vedou srdečlonný nářek nad zkažeností dorostu a při tom zavírají oči nad tím, co mládež naši v tak bedný stav přivádí.

V minulém popisu hřišť těchto zmínili jsme se jen o tělocvičnách pod střechou a o rozsáhlých místech pro různé hry mládeže různého stáří. Aby ale hřiště stala se ještě přitažlivějšími, rozhodla se parkovní správa postavit tělocvičné nářadí i venku, aby, jakmile tomu počasí dovolí, mládež mohla cvičiti se pod šírou oblohou, v čistém ovzduší. Zřízení takového množství různého nářadí vyžadovalo náklad ohromný, leč parkovní rada rozhodla jednou nešetřiti tam, kde se jedná o tělesný a zároveň i o mravní rozvoj mládeže obého pohlaví a dle rozhodnutí toho také jedná. Naše dnešní vyobrazení poskytuje pohled na půdorys těch různých hřišť, a tak zvanou letní "tělocvičnu". Takovému "letní tělocvičny" má každé hřiště dvě, a sice jednu pro chlapce a jednu pro dívky. Vyobrazení zapůjčena nám byla známou firmou Narragausett Machine Co., z Providence R. I., která vnitřní jakož i venkovní tělocvičny opatřila tím nejmodernějším nářadím. Hlavní předností nářadí tohoto jest důmyslné sestavení, tak že dá se posunovati, měniti, a vůbec pro různá cvičení upravovati neobyčejně lehce a s nepatrnou ztrátou času. A kdykoliv navštívíme tato místa, tu neodolatelně vtírá se nám otázka: Kdy pak asi u nás přestaneme jen naříkat a odhodláme se k nějakým skutkům? č.

NĚKOLIK SLOV O PROSPĚŠNOSTI TĚLOCVIKU PO STRÁNCE PRAKTICKÉ I JINÉ.

Píše Václav Kotek.

Tělocvik, tato lidu tak prospěšná nauka a jedna z nejpotřebnějších po stránce výchovné, má tolik dobrých vlastností a tolik krásných výhod pro každého, kdo se mu věnuje, že právem může býti pokládán za něco, bez čehož bychom si existenci moderního člověka nedovedli ani představit, míním ovšem člověka ne jen duševně, ale i tělesně vzdělaného, muže zdatného a pokrokového v každém ohledu.

Abych třeba jen přibližně odůvodnil tu povšechnou užitečnost tělocviku, podám zde několik příhod neb obrázků, jichž osobně jsem zažil, četl, aneb jsem byl svědkem.

Jest tomu již více let, co sbor Sokola Čechie uspořádal pochodový výlet do místa asi osm mil vzdáleného. Vyšli jsme tehdy časně z rána, veselí, jakž jen u sokolské chasy možno; záhy byli jsme na hranicích města, odtud museli jsme jíti jen po rozbitých cestách, občas jsme se dali do klusu, ano i evalem jsme to zkusili. Zábavy při tom bylo dost, to se rozumí; jinaké však následky. Když dorazili jsme na místo, byli mnozí již rádi tomu, cesta je unavila.

Po mírném občerstvení někteří z účastníků ulehli do trávy a odpočívali, ano i spali, a to až do odpoledne, kdy hudba zahájila svoji činnost, tu i je ruch vyletní probudil. A co dělali ti ostatní? Ti, sotva že se přišlo na místo, dali se do hraní míče, pak vrhání kamene a jiné hry a cvičení prováděli. O nějaké únavě u těchto nebylo ani potuchy. Ti, co odpočívali, nebyli na něco podobného připraveni, nebyli otuženi proto, že necvičili. Teprve po výletu se jeden po

druhém přiznával, jak naň ten pochod účinkoval a ne jeden z nich divil se tomu, jak to mohli jen vydržet všichni ti druzí, kteří potom ještě hráli míč. Tu je vidět ten rozdíl a tu vytrvalost!

Jedenkrát zase v dílně, kde jsem byl zaměstnán, měli k odvozu připravenou těžkou podlouhlou bednu. Když bedna ta se měla naložiti na vůz, sešlo se více dělníků, aby při díle tom vypomohli, a tu jeden z nich prohodil, že není člověka v dílně, který by mohl jen jeden konec bedny nadzvednouti. Na slova ta se hned zkoušelo, leč nikomu se nepodařilo bednu nadzvednouti, a konečně přistoupil rovněž přítel můj br. M. Hora, člen Sokola Slovanské Lípy, a bednu pozvedl a v poloze té též udržel, a totéž vykonal i pisatel těchto řádků. Tu znovu a znovu dokázáno, co zmůže tělocvik!

Jindy zase borei naši jeli pouliční lanovou dráhou do města, kde v Battery D. se odbývaly župní závody. Jeli jsme, sedíce ve předu káry, dva z nás zůstali státi na stupátku, pamatují-li se dobře, byli K. Chválovský a V. Křišťan. Během jízdy tito dva byli by přišli k úrazu, nebýti vlastní jim a vypěstěné duchapřítomnosti a vycvičenosti. Na ulici, kudy jsme jeli, stál před jedním obchodem velký vůz. Právě když se kára k vozu přibližovala, koně, jež byli do vozu zapřaženi, počali couvati a v zápětí nastala srážka. Zmínění bratři ušli poranění jen tím, že chytíce se střechy káry a vytáhnouše těla svá výsukem (udělali shyb), nadzvedli nohy přednožmo do výše a tak šťastně vůz minuli. Člověk evičení nezvyklý, byl by tu rozhodně poranění neušel, kdežto sokol takřka hravě se mu vyhnul.

Ostatně o té duchapřítomnosti třeba i staršího sokola, který ve cvičírně se jí byl naučil mohl by nám pověděti sám pořadatel tohoto listu, když minule splasil se mu kůň na železniční křižovatece a letěl přímo na trať, kudy hnal se vlak dráhy Rock Islandské. Bratr náš vyhozen z kočárku, padl na koleje as na dvacet stop před parostroj a vida co jej očekává v mžiku podepřen o vlastní tašku svou, jež oetla se mu pod zády, udělal jednoduše stoj o rukou a přemet a v té chvíli co parostroj minul, byl již z koleje a mimo nebezpečí. Pravda stoj asi nebyl již takový jako kdysi mezi Plzeňáky ještě na Brown a 20. ul. v Chicagu, ale byl a bratr náš vyvázl zlomením klíční kosti u pravého ramene na něž dopadl, co zatím kočárek byl na tífky a kůň utekl.

A ještě malý příklad o těch účincích toho sokolování. Když v době osvobození Kuby sloužil jsem jako vojín u pěších, setnina, k níž jsem náležel, jednoho dne probírala úkoly předních stráží, postupem času přišlo se k poteku, který byl tak široký, že do přeskokování se žádnému nechtělo. Ani já neměl chuti. Když ale někteří vojíni ukázali na mne se slovy: "Let that Bohemian turner jump first", tu jsem již neváhal, a abych byl nucen potok přeskočit, hodil jsem na druhou stranu moji pušku, pak jsem se rozběhl a také šťastně přeskočil. Za mnou následoval druhý skokan, též Čech, jakýs A. Smola, bývalý žák Plz. Sokola, za ním pak jich přeskočilo ještě několik, kteří to též trochu uměli ostatní ale zůstali tam kde byli a nám nezbyvalo nic než skákati zase zpět. I to může sloužiti za příklad těm, kteří nechtějí výhodám evičení za žádnou cenu rozuměti.

Takových a podobných příkladů, mohl by podati dojista každý starší i nyní evičící sokol dosti, o tom nelze ani dost málo pochybovat. To vše ale jest jen pouze jedna stránka toho všeho, co tělocvik sebou přináší. Že tělocvik vzdělává i duševně, též takých bych mohl podati důkazů. Každý ostatně ví, že jak evičení, tak i život ve sborech sokolských jest přímou pohnutkou a nabádá člověka k tomu, aby po vzdělání duševním bažil a hleděl je též dosáhnouti. To ostatně jest mu věci více méně nutnou, chce-li býti na rovní s ostatními. Připouštím, že slova tato nepadají šmahem na

každého snad sokola, neboť známo, že všude koukol mezi pšenicí. Většiny však se týkají rozhodně!

A tento náš tělocvik sokolský je přístupný každému, kdo se mu chce věnovati, má-li jen trochu vytrvalosti, a tu je-li jen částečně pánem svého rozumu, pozná za krátký čas, to dobro, jímž tělocvik, to čarovné a nevyčerpatelné zřídlo pravé mužnosti, odměňuje. Tak a podobně dá se o tělocviku napsati mnoho. Co platna však všechna ta chvála, když, jak praví Hamlet: "Je na světě více věcí, nežli o kterých jsme tak někdy snili, v tom našem filosofování."

A rčení to jest pravdivé, truchlivě pravdivé, truchlivě proto, že některé ty věci nejsou jako tělocvik, zřídlem dobra, ale právě naopak, zřídlem zla.

Netřeba se zmiňovati o tom, které věci to jsou, jež kořenem jsou zla, kdo čteš tento časopis, vidíš je stále na prvním. Dlužno však podotknouti tolik, že věc každá má své přívržence, buď si již dobrá nebo špatná, ty špatné věci, říká se, mají těch přívrženců více, následek to slabých povah, špatná věc se ujme jen tam, kde nedbalost je zvykem, kde vášeň, ne rozum vládnou. Jinak jest to s věmi dobrými, kde poznání těchto jest mnohdy zapotřebí, pevná vůle, skutečná touha, ze zvědavosti nevzniklá, a pak trochu rozumného uvažování samostatného. Těchto třech věcí jest na příklad potřeba lidem těm, kteří chtějí poznati krásno klasických skladeb hudebních anebo děl básnických a nemají k tomu potřebného vzdělání a tak jest to ovšem, že v menší míře i s tou naší věcí dobrou, kdo té chce se věnovati, musí se do jisté míry zachovati tak, jako ti, kdož po hudebních počitech baží, aneb chtějí se státi obdivovateli jiných výsledků a tvorby umělecké. Musí uvažovati a zase jen uvažovati, chce-li se dojíti nějaké mety určité a ložnati výsledku, kde užitečné se zábavným spojeno jest a to na prospěch členstva veškerého i vývin úplný.

PROSTNÁ PRO ŽACTVO.

(Pokračování.)

V příkladech následujících přistupujeme k příkladům složitějším. Však jako před tím, uvádíme pouze sestavy snadno provedlivé a vyhýbáme se sloučení takých pohybů neb druhů, jichž provedení vyžaduje větší dávku schopnosti.

XXI.

Pohyby paží. Pohyby jednostranné, též střídavě prováděné.

Stoj spatný — připažit.

1. a) Předpažit v pravo, b) upažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou paží provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Upažit v pravo, b) vzpažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou paží provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Předpažit v pravo, b) zapažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou paží provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Zapažit v pravo, b) vzpažit (předpažmo), c) připažit (předpažmo) — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou paží provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

Pohyby trupu.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Předklon, b) záklon, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Úklon na pravo, b) úklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Úklon na levo, b) úklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Záklon, b) předklon, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.

Pohyby nohou. Stoj nožné, též střídavě prováděné. Ruce v bok.

1. a) Stoj přednožný v pravo, b) stoj únožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou nohou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj únožný v pravo, b) stoj zánožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou nohou provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj přednožný v pravo, b) stoj zánožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou nohou provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj zánožný v pravo, b) stoj únožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou nohou provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

XXII.

Pohyby paží. Stoj spatný — připažit.

1. a) Upažit v pravo, b) předpažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou paží provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Předpažit v pravo, b) vzpažit v pravo, c) připažit (předpažmo) v pravo — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou paží provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Upažit v pravo, b) zapažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou paží provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Vzpažit (upažmo) v pravo, b) upažit v pravo, c) připažit v pravo — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou paží provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

Pohyby trupu. Ruce v bok.

1. a) Předklon, b) úklon v pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Předklon, b) úklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Úklon na pravo, b) záklon, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Úklon na levo, b) záklon, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 1. a 2. střídavě.
6. Cvičení 3. a 4. střídavě.

Pohyby nohou. Stoj nožné, též střídavě provedené.

Ruce v bok.

1. a) Stoj únožný v pravo, b) stoj přednožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou nohou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj únožný v pravo, b) stoj zánožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou nohou provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj přednožný v pravo dovnitř, b) stoj únožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou nohou provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj zánožný v pravo dovnitř, b) stoj únožný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou nohou provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

XXIII.

Pohyby paží. Stejnostranné.

Stoj spatný připažit.

1. a) Předpažit, b) upažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
2. a) Předpažit, b) vzpažit, c) připažit předpažmo — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Předpažit, b) zapažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
4. a) Upažit, b) předpažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
5. a) Upažit, b) zapažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
6. a) Upažit, b) vzpažit, c) připažit (upažmo) — 1,2—3,4—5,6.
7. a) Zapažit, b) předpažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
8. a) Zapažit, b) upažit, c) připažit—1,2—3,4—5,6.
9. a) Zapažit, b) vzpažit (upažmo), c) připažit (předpažmo) — 1,2—3,4—5,6.
10. a) Vzpažit (upažmo), b) upažit, c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
11. a) Vzpažit (předpažmo), b) předpažit, c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
12. a) Vzpažit (upažmo), b) zapažit (upažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.

Poznámka. Sestavy v příkladech těchto uvedených navěčítí můžeme též tak, že nejdřív každý příklad pravou a pak levou paží přečvičíme, načež tu samou sestavu pravou a levou střídavě probereme a konečně stejnostranně provádíme.

Pohyby trupu. Ruce v bok.

1. a) Předklon, b) úklon na pravo. 1,2—3,4—5,6.
2. a) Předklon, b) záklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Záklon, b) předklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Záklon, b) předklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 1. a 2. střídavě.
6. Cvičení 3. a 4. střídavě.

Pohyby nohou. Stojte kročně.

Ruce v bok.

1. a) Stoj předkročný v pravo, b) stoj úkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou nohou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj předkročný v pravo, b) stoj zákročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou nohou provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj úkročný v pravo, b) stoj předkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou nohou provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj úkročný v pravo, b) stoj zákročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou nohou provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.
13. a) Stoj zákročný v pravo, b) stoj předkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
14. Cvičení 13. levou nohou provedené.
15. Cvičení 13. a 14. střídavě.
16. a) Stoj zákročný v pravo, b) stoj úkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
17. Cvičení 16. levou nohou provedené.
18. Cvičení 16. a 17. střídavě.

XXIV.

Pohyby paží. Stejnostranné.

Stoj spatný — připažit.

1. a) Upažit, b) předpažit dovnitř, c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Upažit, b) zapažit dovnitř, c) připažit — 1,2—3,4—5,6.

3. a) Upažit, b) vzpažit dovnitř, c) připažit (upažmo) — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Vzpažit (předpažmo), b) předpažit dovnitř, c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
5. a) Vzpažit (předpažmo), b) zapažit dovnitř (upažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
6. a) Vzpažit (upažmo), b) připažit dovnitř (upažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
7. a) Zapažit, b) vzpažit dovnitř (předpažmo), c) připažit (předpažmo) — 1,2—3,4—5,6.
8. a) Zapažit, b) předpažit dovnitř (upažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
9. a) Zapažit, b) vzpažit dovnitř (upažmo), c) připažit (upažmo) — 1,2—3,4—5,6.
10. a) Předpažit, b) zapažit dovnitř (předpažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.
11. a) Předpažit, vzpažit dovnitř, c) připažit (předpažmo) — 1,2—3,4—5,6.
12. a) Předpažit, b) zapažit dovnitř (upažmo), c) připažit — 1,2—3,4—5,6.

Pohyby trupu. Ruce v bok.

1. a) Předklon, b) předklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Předklon, b) předklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Záklon, b) záklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Záklon, b) záklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 1. a 2. střídavě.
6. Cvičení 2. a 4. střídavě.

Poznámka. Sestavy tyto ovšem i v opačném pořadí cvičiti můžeme, t. j. nejdříve klon šikmý provedem a z toho v klon přímý přecházíme.

Pohyby nohou. Stojte kročně, též střídavě provedené.

Ruce v bok.

1. a) Stoj úkročný v pravo, b) stoj předkročný v pravo dovnitř, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou nohou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj úkročný v pravo, b) stoj zákročný v pravo dovnitř, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou nohou provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj předkročný v pravo, b) stoj zákročný v pravo zevnitř, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou nohou provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj zákročný v pravo, b) stoj předkročný v pravo zevnitř, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou nohou provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

XXV.

Pohyby paží. Stejnostranné.

Ruce v bok.

1. a) Předpažit dolů, b) předpažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Předpažit dolů, b) zapažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Předpažit dolů, b) vzpažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Předpažit vzhůru, b) vzpažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
5. a) Předpažit vzhůru, b) zapažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
6. a) Předpažit vzhůru, b) předpažit zevnitř, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.

7. a) Vzpažit zevnitř, b) předpažit, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
8. a) Vzpažit zevnitř, b) připažit (upažmo), c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
9. a) Odpažit, b) vzpažit (upažmo), c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
10. a) Odpažit, b) přepažit vzhůru (předpažmo), c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
11. a) Vzpažit zevnitř, b) odpažit, c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.
12. a) Předpažit zevnitř, b) zapažit zevnitř (upažmo), c) ruce v bok — 1,2—3,4—5,6.

Poznámka. V příkladech těchto záhodno měniti polohu rukou. Ku př. v sestavě 1. a) poloha hřbetní, b) poloha dlanní a podobně.

Pohyby trupu. Ruce v bok.

1. a) Předklon na pravo, b) záklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
2. a) Předklon na levo, b) záklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
3. a) Záklon na pravo, b) předklon na levo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
4. a) Záklon na levo, b) předklon na pravo, c) vzpřím — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 1. a 2. střídavě.
6. Cvičení 3. a 4. střídavě.

Pohyby nohou. Stojе nožné a kročné.

Ruce v bok.

1. a) Stoj přednožný v pravo, b) stoj úkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
2. Cvičení 1. levou nohou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj přednožný v pravo, b) stoj zákročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
5. Cvičení 4. levou nohou provedené.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj únožný v pravo, b) stoj předkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
8. Cvičení 7. levou nohou provedené.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj únožný v pravo, b) stoj zákročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
11. Cvičení 10. levou nohou provedené.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.
13. a) Stoj zánožný v pravo, b) stoj úkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
14. Cvičení 13. levou nohou provedené.
15. Cvičení 13. a 14. střídavě.
16. a) Stoj zánožný v pravo, b) stoj předkročný v pravo, c) stoj spatný — 1,2—3,4—5,6.
17. Cvičení 16. levou nohou provedené.
18. Cvičení 16. a 17. střídavě.

Poznámka. Sestavy tyto i v opáčeném pořádku probrati můžeme, to jest na a) stoj kročný a na b) stoj nožný vykonáme.

(Pokračování.)

SBORŮM ŽUPY ZÁPADNÍ.

Náčelníky sborů Župy Západní žádám tímto snažně, aby v čase nejkratším zaslali mně náčelnické zprávy sborů svých za rok 1905. Bratr Rud. Havelka stěžuje si, že marně čeká na zprávy náčelníků a zasilá pro nác. zprávu N. J. S. vše, co až dosud obdržel. Zprávy úplné došly ze Župy Západní pouze od Sokola So. Omaha a sboru Sokolek Libuše, So. Omaha. Sokol a Sokolky sboru Omaha zaslaly zprávy neúplné. Sokol San Francisco pouze za prvé čtyry měsíce, Sokol Schuyler pouze za leden a červenec, Sokol Prague

pouze za leden, Sokol Žižka v Bruno za první půlletí, Sokol v Milligan za poslední čtvrtletí. Docela žádné zprávy nezaslaly sbory: Abie, Black Wolf, Crete, Plattsmouth, Wilson, Wilber, Clarkson, Dodge, Brainard, Howells a sbor Sokolek v Plattsmouth. Náčelnická zpráva N. J. S., to jest přehled tělocvičné činnosti všech sborů N. J. S. může míti cenu nějakou jen tenkrát, je-li úplná. Jak můžeme jí přikládati nějaké statistické hodnoty, když sehází v ní známky z celé jedné župy naší? Nejsou-li náčelníci jmenovaných sborů pamětlivi povinností svých, pak necht' upozorniti je na to starostové neb úředníci sborů jejich. Vypracovati a zaslati zprávu nác. není práci tak obtížnou a každý náčelník měl by učiniti tak v čase patřičném. Liknavostí bratrů takých zdržuje se i práce má. Všechny ostatní župy zaslaly zprávy své již před dávným časem a pouze na zprávy ze Župy Západní čekám. Bratři, zašlete zprávy vaše co nejdříve, aby záležitost tato se již dále neprotahovala, zašlete je přímo na mou adresu. Na zdar!

A. Haller, náčelník N. J. S.

III. SLET SOKOLSKÉ ŽUPY FUEGNER-TYRŠOVY V CHICAGU, ILL.

Pozvání br. sborům.

Bratři Sokolové!—

Sokolská Župa Fuegner-Tyršova v Chicagu chystá se ku velkolepému projevu myšlenky sokolské a ukáže své síly a vyspělosti na kolbišti sokolském, okázalým vystoupením při III. sletu dne 3. června 1906.

Slet spojen jest s veřejným cvičením a závody, ku kterýmžto dovolujeme si Vás bratrsky zváti, jsouce přesvědčení, že jako uvědomělí sokolové pracující na společné nám všem bez rozdílu myšlence sokolské, pozvání naše přijmete a tak s námi při ukázkách sokolské snahy podílet se budete jak na závodech, tak i při veřejném cvičení, kde bratrským sborům mimo naši Župu jako hostům zvláštní číslo na programu jest vyhrazeno.

Pokud podrobností závodů se týče, ty naleznete v přiloženém řádu závodním vedle cvičení společných (prostaných).

Slet a závody odbyvány budou na zvláště k tomu účeli upraveném prostranství České Plzeňské Pivovarní Společnosti na Albany Ave. a 26. ulici.

Přihlášky ku veřejnému cvičení a závodům (s udáním počtu družstev neb jednotlivců a oddílu závodu) laskavě zašlete do konce dubna t. r. na župního náčelníka.

Očekávajíc bratrského a vřelého přijetí našeho pozvání, znamenáme se se sokolským pozdravem "Na zdar" a "Na shledanou" v bratrském kruhu našem

za sletový odbor:

Karel Rajman, župní starosta. Jar. Košar, župní náčelník,
464 Washburne Ave.

Z DETROIT DO NOVÉHO YORKU.

Děk můj budiž vzdán bratrské jednotě New-Yorské!

za pohostinství a přátelství, kterého se mně po čas mého pobytu dostalo. Bratrský dík bratřím Hrbkovi, Černému a Bartuňkovi za jejich práce i všem bratřím za tak krásné a bratrské přijetí.

Josef Eisner, cvičitel T. J. S. Podlipný.

VOLBY.

Sokol "Lorain" zvolil následující činovníky na rok 1906: Starosta František Čárek; náměstek Josef Rezek; tajemník Václav Mužík, 502 Everett St.; účetník Jan Homolka; pokladník Josef Němeček; náčelník Alois Nezbeda; domácí správce Václav Kaiser; dopisovatel Jan Homolka. Schůze odbyvají se každou čtvrtou neděli v měsíci u br. Aloise Štolby, 422 Charles St.

O VÝZNAMU ŽENSKÉHO TĚLOCVIKU.

Napsal B. Trefný.

Význam ten není jen tak povrchní, jak se domníváme. Je známo, že ještě mnoho předpojatosti a nevlídných předsudků koluje dosud mezi lidmi proti tělocviku vůbec a proti tělocviku ženskému tím více. Neprospívá mnoho, že na slovo vzaté odborné autority, lékaři vědátři a skuteční inteligenti oproti běžnému tomuto názoru staví přesvědčivá fakta znamenitého prospěchu a životního užtku tělesné výchovy. Nic platno, že historie předvádí nám skutečné příklady všestranné zdravoti a úspěšné činnosti fyzické z tělocvičny jak pro jednotlivce, tak pro člověčenstvo. Ponenáhu ujímá se teprve porozumění pro tělesné sebevzdělání.

V poslední době ovšem, nedá se upříti, že mohutnějším krokem vystoupila přízeň k tělesným cvičením, ale přece ne v té míře, jak bylo by žádoucí. Tělocvik pro svou nesmírnou důležitost zaslouhuje, aby byl pěstován mezi nejširšími vrstvami; tělocvik ať ve formě jakékoliv, měl by se státi jednou z denních potřeb člověčenstva.

Jsou-li předsudky proti tělocviku mužů, jsou daleko větší proti tělocviku dívek a žen. A lze je pokládati za zpodílejší prvých. Žena jsouc povahou i přirozeností svou útlejší, tím spíše potřebuje tělesného utužení, nežli muž. V životě žen přicházejí události, při nichž silné soustavy tělesné a otuženosti výhodně se uplatňují. A kdyby toho nebylo; žena zdravá tělesně, z pravidla bývá čilá i duševně, což obě u ženy má zajisté velkou cenu, neboť žena zhyčkaná, popudlivá a nervosní nejednou ztěžuje pořádné spoluzití ostatním. Význam ženského tělocviku jest dalekosáhlý a faktum jest, že tělocvikem vychovává se dívka na zdravou a statnou ženu, která, osvojivši si výhody tělocvičné, přenáší je i na potomky, což jest zárodkem mohutnění plemene a silného národa — vlastnosti to, jaké především zapotřebí jest co nejhojněji lidu našemu, třeba v cizím prostředí a v jiných poměrech zemi této zvláště.

Však, sledujeme-li vývoj národa našeho doma ve vlasti staré ve všech jeho poměrech a příčinách, shledáváme všude, že žena a poměry její vůbec byly ve všem soustavně pomíjěny a ignorovány, jako by žena ani k všeobecnosti nenáležela a nebyla stejnoměrně platným činitelem v životě národa. A kdyby i náhledy o platné součinnosti ženině jakkoliv byly vykládány, přece jen shodují se všichni myslící lidé v tom, že pro výchovu dalších pokolení národa má žena rozhodující vliv bez něhož žádná výchova moudrá nemůže se obejít. Ačkoliv již i u nás v oboru všeobecném vzdělání duševního učiněny znamenité pokroky, a nikdo, jako dříve, neodvází se ženě upíratí nároky na stejnou míru vědění s muži, přece jen k tělesné výchově ženy se nepřihlíželo, a také i zde často bývá zanedbána.

Zapomíná se zcela, že žena, jakožto vychovatelka příštích pokolení, má především dbáti svého rozvoje tělesného. Toto její důležité povolání v rodině, jakož i nové povolání životní za nynějších sociálních poměrů — vyžadují vedle mužů celých, ženy pevné, silné, odhodlané, tělesně i duševně nadané, zbavené všech deformací těla, slabých nervů, hysterie a celé řady nemocí ženských, jež vznik svůj mají z přehnané, uměle zjemnělé výchovy tělesné, působící zhoubně na zdraví ženy i příštích generací.

Poznání pravé účelné činnosti ženy, jak doma i v životě veřejném, zatlačuje rozhodně a úspěšně zastaralé názory, jimiž žena odsuzována pouze k obstarávání životních potřeb denních. Všechno jiné hnutí a snažení lidského ducha bylo jí vzdáleno a odkázaná sama na sebe neb nejužší kruh rodinný, nemohla též vychovávací úkol svůj do všech důsledností vésti. Jest zřejmo, uvedeme-li si na paměť, že celá výchova našich dívek, budoucích to strážkyň domácího krbu, matek a pracovnic obmezuje se pouze na školní vyučování

od 6 do 14 roků, po kterou dobu 4 až 6 hodin sedí klidně ve škole, po té doma zabývá se školními pracemi, v době půldenních prázdnin učí se šití, háčkování, vyšívání, tedy tak zvaným domácím pracím, po případě hudbě, zpěvu, kreslení, atd.

Případné náhledy pronáší francouzský zakladatel tělocviku Paz ve své zprávě o tělocviku v Německu, Rakousku, Belgii a Holandsku o tělocvičné výchově ženské. Píše:

“Ženy úloha a povinnost jest odchovávatí pokolení jaré, statné, nuž, jak má řádně dostáti svému určení nepřírodným vychováním toliko křehčejší jsouc učiněna? Jak zakrňuje tělo, tak mnohé dívky nehybností a nad to nesmyslným a v pravdě ohydným stahováním ve vzrůstu jsou obmezovány! Pokojným, nehlučným životím nezvykne soustava čivní mocnějším dojmům odporovati; pravidelné obírání se dívek hudbou při zanedbávání stejnoměrného vývoje těla, ještě více k snadné dráždivosti čivů působiti musí. Také tanec není pravým osvěžujícím prostředkem těla, jelikož se zábavou s tanečnicí mysle se rozčilují. Nesmělost, nemístnou bázeň, neodůvodněnou a přílišnou, přinášejí dívky z mladých let, kde podobná zla snadno by se odvrátiti mohla.” —

Z těchto důvodů shledáváme, že tento způsob třeba účinně změnit, má-li nepříznivý dosavadní vliv způsobu života ženy ve své škodolibosti býti odstraněn a zřejmě nahrazen jiným, který by pravým opakem docílil rozhodné nápravy a zlepšení. Ve smyslu duchovní obrození ženy v novějších dobách, zvláště v zemi této, staly se značné pokroky, které blahodárný vliv svůj v každém ohledu a směru osvědčují. Však tělesná a mravní výchova ženy, o níž tu jde, značně pokulháva za onon. O ní nestará se, jak řečeno, ani škola veřejná, tím méně domácnost a oregonost už dokonce ne. Bude ještě mnoho práce potřebí, než naše veřejnost pochopí velký význam tělocviku pro ženy, jak v ohledu fyzickém, tak v ohledu morálním. Různé, dosti hluboko zakořeněné předsudky nutno vyvrátiti. Především uvádíme, že říká se, že ženě tělocvik neprospívá, poněvač má jinou konstrukci tělesnou než muž, že jest jemnější, slabší. Však tato domělá různá schopnost tělesná není na mnoze pravdivá.

Víme ze zkušenosti, že mnohá žena vykonává s toužou pravidelností práce hmotné, které i mužům nejsou snadným úkolem a přece nepozbývá ni zdraví ni schopnosti životní. Tvrdí se dále, že jen muž má silně vyvinuté svalstvo, které činí mu tělesná cvičení lehece možná a přístupná.

(Pokračování příště.)

SOKOLSTVO SLOVENSKÉ V AMERICE.

Jako vy, bratři a sestry, snažíte se býti činitelem vážným, tak i my sokolové slovenští pracujeme v zemi této volně na lidu našeho povznesení, toho lidu, jenž doma na Slovači nejhroznější zkoušky musel přežítí a přece ještě ten národ jeho nezahynul, ba žije i dnes v těch dobách vážných, v tom zápase nejtěžším, kdy žádné nelituje oběti na obranu práv svých, jazyka svého a vlasti své. A my tu, když doma nemůžeme býti sokoly, pomáháme aspoň mravně i hmotně, svých na Slovači nezapomínajíce. Sbírký na prospěch pronásledovaných vědců doma, na boj o rovné právo hlasovací, na záchranu slovenských dětí a lidu našeho poučení knihou a listem u nás se konají a mnohá hřivna domu posílá. My vedle vlastního tužení máme i mnohé povinnosti jiné, jak vidíte a to vůči staré i nové vlasti. Proto nedivte se, pakli tělocvik u nás ještě není ve všech sborech, jak by býti měl. Jednota naše před desíti lety založená má dnes 99 sborů a as 3,000 členů, vedle 23 sborů “Věnce Sokola”, odboru to žen a dívek slovenských. Cvičitelů vlastních a odborníků není u nás mnoho, za to však kdekoliv bratři naši čeští po-

máhají, jde vše utěšeně v před. K tomu pak dodati sluší, že vedle naší pokrokové organizace národní, jejíž neohroženým zastancem a bojovníkem statečným jest "Slovenský Sokol" v Alleghany, Pa. vycházející, jsou tu sbory — nezapadně podivem — římsko- a řecko-katolické tělocvičné jednoty slovenské také "Sokol". Tyto mají v monogramu kříž a my s nimi a list náš ovšem také máme kříž upírajíce jim rozhodně práva používati krásného a významu plného slova Sokol. Vedle toho máme bratry Prvého Slovenského Sokola, Sokola Slavii, Nitranského Sokola v Chicagu, sbory to z jedněch nejlepších, sbory, kde se pilně cvičí, vedle jednoty naší v New Yorku, a tak mohli bychom směle říci, že celkem u českých, slovinských a chorvatských sborů i zahraničních jest asi 3,500 Slováků sokoly i s námi zde ovšem. Počet poměrně to doma s českým Sokolstvem malý, zde však pro nás za poměrně krátkou dobu významný.

V řadách našich jedná se již také o návrzích na Svaz, jakž jste je podali. Z naší strany dá se též něco vykonat, jen musíme mít jasnější obzor. My nemůžeme ku Svazu přistoupit jen jako 99 sborů, tak jako ne co jednota jedna, co sdružené těleso. S námi jest, ale i to, že hlavní sbor sám v tom nemůže rozhodovat, leč dali bychom sborům jednotlivým odhlasovati po příkladu vašem, tak abychom nemuseli čekat do konce června na roční schůzi. Podle sdělených náhledů vašich se zařídíme, neboť i my pro společnou a účinnější jsme práci.

Co s Prahou, zlatou Prahou? Či vyšlete družstva, jaké jest rozhodnutí sborů vašich v tom ohledu? Či pošlete jen delegace? Či máte již nějaký výbor na tuto výpravu, jež měla by být a zůstatí čistě sokolskou? My jen zástupce vyšleme, ač jedno družstvo se nám již hlásilo. Není však financí.

Se sletem naším jsme již hodně pokročili. Byla ale práce ohromná. Se vším ještě nejsme hotovi, ano ještě pořadu jsme nevydali, ale nechť, začíná to u nás hbitě, všude živější se jeví ruch. To veliké a skvěle vydařivší se sokolské shromáždění, dne 4. února v Alleghany dokázalo, že ten ruch, ten čilejší život, který zavládl v Sokolstvu našeho okolí Pittsburgu není pouhým slaměným plamenem, ani výsledek okamžitého oduševnění ale seriosní, rozmyšlená a neúnavná práce. A v práci té bratři a sestry české nám výdatně pomáhali, dík jim věřelý. U nás také se již ukázalo, že probuzení i mládeže naší k životu národnímu, není s to žádný faktor tak dokázati, s jakým zdarem koná to naše Sokolstvo. Odechování zdravého, národně probuzeného odrostu jest snahou naší a sokolové úlohu svoji v tomto ohledu konají znamenitě, tuží se a nezištně pracují. Odtud ten zvýšený ruch, kde druhdy jen spokojili se pořadovými, dnes prostná se konají a také na nářadí se cvičí, co zatím mládeži tělocvičná výchova hrou i evičením přiměřenými napomáhá. A proč vše to právě na ty naší okolici pittsburské? Inu chystáme se ku sletu nadzmičenému, k sletu našemu prvému, ku sletu na oslavu našeho desítiletého trvání z těch nepatrných začátků, vámi v soulad uvedenými, v mohutný prvý rozmach. V okolí jen Pittsburgu jest 16 sborů, mimo sokolek a také evičeří četa sboru 39. z Chicaga jistě přijede, ba co díme, počítá se nejen na účast bratří místního sboru vašeho T. J. S. Říp a sester jejich sokolek, ale i na zástupce Župy Severo-Východní vůbec, jako z Clevelandu, atd. Nebude tu sice závodů, ale veřejné větších dojmů rozměrů, neboť počítáme, že prostných účastní se nejméně 400 sokolů našich. Budou to prvě řady slovenské, prvě v prvém sletu. Náčelníci se tuží a pilně konají přípravy. Slet odbýváti se bude ve významný den neodvislosti země této, druhé vlasti naší, dne 4. července. Průvodu účastní se více jak 500 sokolů. Sletem a evičbou provedenou na místě nejpříhodnějším, jež lze jen získati, jakož i slavností lidovou, ukáže slovenské Sokolstvo světu výevik svůj, ukáže krásu tělocviku, o kterém

tak nejasné pochopy má naše obecnost, ukáže zkázněnost svou na vzdor a vztek mnoha nepřátel věci naší a zpátečníků. Slet bude povzbuzením evičicím a dorostu a nám starším jen k potěše, že takovýchto shromáždění v budoucnu může býti více. U té příležitosti vyjde číslo "Sokola" našeho slavnostní o 120 stránkách s vybraným obsahem. Tož na zdar vám a zdar i všemu konání našemu. J. Ostrý.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol uspořádala na den 28. března vhodnou oslavu památky velikého učitele národů Jana Amosa Komenského. Za tím účelem pozval si sbor výtečného řečníka br. Dr. Išku, jenž právě vrátil se z cest svých po Východě, kdež Volné Myšlenky všude, kdekoliv jen se objevil, získával přátele a mnohé přívržence. U nás přednáška zdařila nanejvýš, jakž ani jinak býti nemohlo a výbor pořadající zaslouží jen uznání.

— Tak čteme v "Besídce Sokolské": První členská přednáška D. A. S. v New Yorku měla se odbývati v neděli, atd., ale neodbyvala se, protože dostavil se pouze řečník sám a sám a nikdo jiný. — Někde svede se takovýto pováživý úkaz na to, že výbor přednášku dosti neoznámil, jinde na nevhodnou dobu a ještě jinde na odbývaný zábavy velkolepé ještě velkolepějšího klubu, atd. A ti, co měli přijít, bratři a sestry, jsou zase "all right".

— Není těch sborů našich mnoho, kde pořádaly by se schůze zábavné a schůze bratří a sester společné. A co u také příležitosti lze najíti osvěžení a povzbuzení k práci, k výměně náhledů a rozhovoru vůbec.

— Výpravčí listu našeho má veliké obtíže s opravou adresáře a s různými těmi mnohými změnami adres, pokud zásilky listu se týče. Br. tajemníci mohli by nám i jemu mnoho mrzutostí ušetřiti, kdyby změny a výsledky voleb posílali přímo na tiskárnu.

— T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., hodlá provésti náležitě změny v tělocvičné své, rozšířiti tuto a opravit, tak aby vyhovovala požadavkům co možná moderním.

— Litujeme, opravdu litujeme, že nenašel se nikdo z bratří, aby také nám podal zprávu o úmrtí bratra dojista zasloužilého, muže celého a pevného charakteru, jenž dovedl vzdorovati těžkému osudu. Psával listu našemu často a jako my i sbor jeho Slovanská Lípa v Chicagu jej pohřešil. Mínilo totiž br. Fr. Kašpara, jenž nedávno dokonil v Chicagu. Kašpar byl upřímným našincem, členem kdys mnohých spolků, mnohých podniků českých a zakladatelem bývalého sboru Česko-Amerického Sokola, na Dekoven ul., jenž jak známo později spojil se s T. J. S. v jeden sbor mohutný Slovanská Lípa. Bratři doprovodili jej na hřbitov Národní s poetami, br. Jos. Kostner a br. J. Hájek promluvili nad rakví i na hřbitově. Čest budiž jeho památce a soustrast naše pozůstalým. Kdo chtěl by nahlédnouti do bytosti a mysle bývalého bratra našeho, jakž znali jsme jej my, tož přečti si jen vzpomínky jeho na Holice v čísle 3. m. r. listu našeho: Přeskoč, přelom, ale nepodlez. Kašpar byl 61 let stár a z Holic pocházel. Do Ameriky přijel před 40 lety, měl v Chicagu po leta obchod smíšený a pak na stará kolena osudem zavát byl do Indiany.

— Spolky, které se honosí jménem Karla Havlíčka Borovského, jakož i spolky žen a dívek našich podpůrné i jiné, jež mají jméno Zdeňky Havlíčkové a p. neměly by letos zůstatí pozadu a býti mezi prvými, jež přispějí na zbudování pomníku v Chicagu.

— T. J. S. v Oklahoma pořádala místní školní radu škol veřejných, aby sboru propůjčeny byly místnosti k vyučování mládeže i v jazyku českém. Počin se zdařil a přihlášek mládeže bylo hned na začátek dosti. Sbor dále i pěvecký si

zřídil odbor. Na cvičení dojde ovšem též, jakmile bude vhodná místnost. Ve sboru yukonském se pilně již cvičí, kdežto v Praze sbor nový byl již založen. Povázíme-li co pilné třeba práce a námahy, aby věci naši pomohlo se proniknouti dále, aby sbory nové i na dalším vznikaly Západu, musíme uznati příčinění našich sokolských průkopníků, jako jest na příklad br. Sádlo, bývalý člen jednoty v St. Louis, jenž dojísta dobře ví, co hlavně sborů nových povinnosti. Cvičit a zase cvičit a kdyby jen v začátku byla pořadová a prostná, nežli náradí lze opatřiti. Tak nyní bychom již byli tu, v Kansasu i Minnesotě, ba i v daleké Kalifornii i zbývá pracovati a agitovati také trochu v Texasu. Snad mohla by se ujeti věci Župa Střední.

— Po příkladu St. Louisu také sbor místní v Cedar Rapids založil pro nově přibylé krajany, členy i nečleny vyučování angličtiny a sice dvakrát týdně a zdarma.

— Vedle slavnosti Havlíčkovy připadá letos také památka Tylova nač zvláště br. sbory se upozorňují. Při oslavách Husových budiž tak, jako vždy vzpomenuť i Jana Žižky z Trocnova. Podle našeho soudu slavnosti tohoto druhu měly by se pořádati za součinnosti všech místních spolků a jednot českých s vážným pořadem a večera důstojným. Není třeba drahých agitačních prostředků, jako spíše poučení a povzbuzení lidu našeho.

— V poslední době stěžuje se do nás, že styky s vlastí starou, jako Čechové sotva udržujeme. Pokud nás sokolů se týče, výtka tato rozhodně platiti nemůže, neboť styk náš vzájemný s bratry našimi ve vlasti jest nejen upřímný, ale v pravdě sokolský.

— Česká stráž a Snaha usilují, aby v české Plzni v Chicagu zřízen byl malý park s hřištěm, veřejnými koupelemi a pod. Na výboru, jenž vyjednávati má s radou parkovní strany západní, jsou: Dr. Wisteinová, Vopička, Citta a Hospodský.

— Minule odbývána schůze zástupců sokolských sborů, přináležející k N. J. S. v síni Plz. Sokola, kterým svěfeno pořádati závodů Střední Župy. K závodům bylo získáno známé míčové hřiště "White Rock Baseball Park" na Ogden ave. a 40. ave., kterážto místnost byla propůjčena k tomuto účelu za velmi výhodných podmínek. K této velkolepé manifestaci sokolské získány dva dny a sice sobota a neděle dne 16. a 17. června. V sobotu a v neděli ráno budou odbývány závody a v neděli odpoledne provedeno bude cvičení všech boreů, sokolů, sokolek, žáků a žaček sokolských sborů. V Župě Střední zastoupeny jsou tyto sbory: Plzenský Sokol, Sokol Chicago, Čechie, Tábor, Praha, Slovanská Lípa, pak Čes. Amer. Sokol v Manitowoc, Wis., T. J. Sokol, St. Louis, Mo., T. J. S. Mt. Pleasant v St. Louisu, T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia. a T. J. S., East St. Louis. Též byly pozvány ku účasti se závodů těchto sbory nesdružené v N. J. S., takže účast ze strany cvičenců bude veliká a protož se též doufá, že obecenstvo se v počtu co největším dostaví, jakož bylo tomu při slavnosti pořádané minulého roku v Colisen. Volba činovníků a výborů byla odbývána a dopadla, jak následuje: Starosta Jan Jiroušek, tajemník Frank Klepal, pokladník Fr. Fívek. Technický výbor pozůstává z náčelníků a cvičitelů zdejších sokolských sborů: Anton Heida, Anton Haller, Frank Klepal, J. Jiroušek, S. Krizan, F. Veselák, A. Hanuš, J. Švare, L. Penaš a A. Patera. Finanční výbor: Anton Charvát, W. H. Černý, S. Král, J. Topinka, Fr. Fívek a Frank Novotný. Tiskový a hospodářský výbor: Lisý, Klepal, Peroutka, Švejda a Novotný. Ubytovací výbor: Červenka, Fiala, Fívek, Haller a Patera. Jak z přeběžných prací výborů vysvítá, budou tyto závody spojené s veřejným cvičením důstojnou slavností sokolskou, a že sbory zastoupené ve Střední Župě N. J. S. o morální úspěch závodů se přičiní, o tom není žádné pochybnosti. F. Novotný.

— V Chicagu, tak jako jinde zejména u nás v Iowě, starají se živly zpátečnické o to, aby i ten trošek osobní svobody občanstva byl nám odňat přijímáním, anebo prováděním zákonů nedělních. A ku podivu podobné pletichy a policajtské vrtochy najdete v New Yorku, Clevelandu a jinde. A tu jsme jen rádi, že naši spolu s turnéry a jinými spolky pokrokovými protestů mohutných se účastní a na bezpráví úřadů poukazují. V Chicagu zejména protestovalo se velikým průvodem, jehož sbory sokolské se účastnily v počtu slušném a schůzi obrovských rozměrů v Armory na Michigan ave. Podle nynějších ustanovení mayor města jednoduše nedá povolení k výčepu a odbývání zábav slušných i dobrých spolků na neděli, co zatím všeliká holotička klidně v městě provádí si, co chce a s tou ovšem slušné spolky a slušné zábavy chudého dělníka, jenž jediný má den k osvětlení v týdnu, rovnati by se neměly. — U nás v Iowě není o mnoho lépe. Tu pronásledování za zákona Muletova jest ještě horší, ač jen tam, kde jest žalobce, aneb udavače. Ano minule sboro přijat byl v Des Moines zákon, že v neděli se již nesmí hráti ani míč, nesmí být žádná tělocvičná produkce, zábava a pod., kde vybírá se vstupné. Což, abychom tedy udělali pánům kazatelům k vůli a pořádali vše bez vstupného a podle jejich příkladu se držíce vybírali do eingl-pajtlu průběhem pořadu.

— Pokuste se aspoň ve sborech o zřízení fondu, z něhož mohli byste vydávati dobrovolné příspěvky na vše národní a potřebné zde i ve vlasti staré. Jde-li v Clevelandu, proč nemělo by i jinde, nežli nějakým tím vyhozením větší částky dollarů na bezúčelnou zábavu a velkolepé trdlení.

— Sbor náš v Cedar Rapids, Ia., získal za cvičitele svého br. B. Trefného z České Březové. Činovníka toho předchází pověst jako bratra upřímného, odborně vzdělaného, jenž již v práci ve sboru započaté dokázal, pokud předmět ověřen na rozdíl tak mnohých domýšlivců, již sotva že sem k nám z vlasti přijedou chtějí by dollarovými svými ideály prospěti věci, kterou mimoděk vystupováním svým jen poškozují. Gratulujeme místnímu sboru k získání síly opravdu dobrá a nového činovníka vítáme srdečně.

— Na žádost T. J. S. v Lomnici n. P. poslali jsme právě veškeré časopisy české v Americe vycházející do výstavky, kterouž sbor onen letošního roku koná.

— T. J. S. Mladočech v Racine, Wis., usnesla se, že vyšle své družstvo závodní na závody Župy Fuegner-Tyrš v Chicagu. Půjde-li též na závody naší Župy Střední, nevíme.

— Konáme povinnosti své u listu našeho co síly stačí. Nemůžeme se ovšem vždy zachovati všem, avšak majíce na myslí utužení českého člověka a s tím spojené uvědomění, uzdravení a posilnění, staráme se o obsah listu takový, aby měl svůj ráz vlastní. Bratří a sester našich pak jest povinností, aby i o rozšíření listu svého dbali.

— Také bratrský sbor T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., získal cvičitelskou sílu ze staré vlasti a sice jest to br. J. Eisner z Vídně, jakž sděluje se nám. Vítáme jej v kruh činovníků našich i těšíme se již napřed, že také listu našemu bude oporou, jako sboru svému učitelem dobrým.

— Jako v mnohých sborech našich před šikem, tak Slávský Sokol v Chicagu uspořádal velice pěknou slavnost s bohatým a vhodným pořadem na oslavu 60letých narozenin velikého pěvce českého "Písní otroka" br. Svatopluka Čecha. O jubilentovi mluvila sok. M. B. Svobodová.

— D. A. S. v New Yorku povolil minule \$25 do obhajovacího fondu uvězněných předáků západní hornické federace v Idaho a Coloradu. Dává tu dělník dělníku na obhajobu práv člověka rukou mozočnými a utiskovaných bohatci a v žoldu jejich stojícími úřady.

— Poslední číslo "Slovenského Sokola" vážně obírá se Svazem a mimo to otiskuje stanovy naší N. J. S. Také nalezáme tam pořad a pravidla prvního sletu slovenského,

kteřý na den 4. července se připravuje, jakož i vyzvání ku sjezdu slovenských sokolek. Slováci jsou pro Svaz myslí však, aby jednalo se o obou návrzích až na sjezdu zástupců těch kterých jednot a nikoliv ve sborech. Také Svaz československý, pokud jména se týče se jim nezamlouvá, stačilo by prý Svaz všesokolský, neboť sokoly mají tak jako tak pouze Slované.

— Není pochyby, že společná cvičení a návštěvy blízkých sborů bratrských přispívají k utužení vlastní pásky a povzbuzení v práci tělocvičné. Nejlepším toho důkazem jest návštěva našich ze sborů Čech, Cleveland a Česko Zábavního z Clevelandu, O. do Lorain, kdež se i cvičilo a zvláště sestry sboru Čech vedením br. J. Štíbra se statně držely. V St. Louis opět naši sešli se minule ku společnému v Sokolně v Mount Pleasant a také tu provázeli počín ten zdar úplný.

— Plzenský Sokol v Chicagu uspořádal v poslední době celou řadu přednášek a z těch ona dne 18. m. m. pořádaná s pořadem vybraným se zdařila. O výchově našeho dorostu mluvil br. Kroužilka. Bylo by jen záhodno, aby práce taková i v jiných sborech naší N. J. S. živého docházela ohlasu a přednášky všude se pořádaly.

— Jakž sami jsme se minule přesvědčili, dějí se k závodům Župy Střední i Župy Fuego-Tyrš náležitě přípravy a litovati jest jen, že za nynějších styků bratrských nebylo lze sloučiti závody v jednu manifestaci společnou. Pochybujeme, že bylo by věci na závadu, tak jako pochybujeme, že bratři a sestry v Chicagu z tábora našeho by nezachovali se správně vůči pozvání Župy Fuego-Tyrš, pakli v závodě postavení budou na roveň bratřím druhým, jako bylo u příležitosti závodů N. J. S. v St. Louisu, Mo., kde cvičilo se společně a bez rozdílu. O ceny pouhé asi našim nejde a tu domluva v čas jen bude na místě.

— Viděli jsme novou skvostnou práci br. Košáře v Chicagu. Jest čestný to diplom vypracovaný jako aquarel sboru Slávský Sokol pro br. Svatopluka Čecha, pěvce "Písní o roka". Práce opravdu pozoruhodná, svědčící o mistrném ovládnutí štětece bratra Košáře.

Dorost.

— Jesli chce mládež naše pokračovat, prospívat a s námi na věcech českých opravdu se podílet, tož i ona musí se organisovati a nalezati u těch stržích, a bychom tak děli vlastní opory, jako děje se na příklad ve sborech sokolských. Jenže sbory tyto na vše nevystačí, zvláště tam kde není ještě úplného poslání jejich výchovného pochopení. Proto vítáme zařízení, jaké vyskytlo se v době poslední v New Yorku. Sbor Zástupců České Svobodomyšlné Školy v hořejší části města New Yorku přikročil k činu, jakž píše se v tamních listech, a pojal myšlenku český dorost lépe zorganizovati a působiti naň v době, kdy toho jest nejvíce třeba. Česká mládež po odbytí české školy obyčejně odkázána jest jen na styky s mládeží americkou a nehledí se k tomu, aby nebylo ublíženo Češstvu, hoši i dívky ztrácejí příležitost mluvit česky, zapomínají, co se ve škole naučili a výsledky bývají pravidelně velice žalostné. Jsou případy, že česká řeč takových nedá se časem ani poslouchat. A tomu všemu chce předejít Sbor Zástupců pro Čes. Svobodomyšlnou Školu. Založením klubu české mládeže od 14 do 18 let má být dána příležitost dorostlejší dítčím českých rodičů, aby se mohly dále vzdělávat v duchu českém, aby udržovaly mezi sebou přátelský styk jako dítky jednoho českého národa a neodcizovaly se jako se až dosud dělo. Mládež to má být, která by nahrazovala dobojovavší bojovníky, bojovníky odstouplé z bojiště následkem staroby. Ale jak by to bylo možno, kdyby neměli být tito noví bojovníci připraveni. Jak by mohl bojovník zápasiti, kdyby neměl sil, kdyby neměl zbraně? — Systematickým organisováním mládeže od 18 roků jejího věku má být pomoci, ve vzájemném styku za pomoci do-

brých učitelů mají jednotliví členové a členkyně nového klubu nabývati sil a konečně upevnění mají převzít na sebe české spolky naše, do kterých bude mládež po 18 letech přijímána bez vstupného. Sbory sokolské místní odpověděly příznivě.

— Br. Jos. Štíbr připravil malým cvičencům sboru Čech "Karneval" a to se ví, že dorost snahy svého učitele, aby je i potěšil, nikdy nezapomene. Děti chovaly se průběhem celé zábavičky své velice pěkně a "Dennice" k tomu podotýká významně: "Dospělá mládež byla by se tu mohla leccemus naučit."

— Jestli pak u vás ve sboru pěstujete mimo pravidelných cvičení tělocvičných také zpěv a hry? Jestli ne, požádejte učitelů svých i traptě je tak dlouho, až vám za dobré chování slíbí na leto i po případě nějakou tu vycházku, výlet, aneb pochodový do přírody.

— Klub české svobodomyšlné mládeže v New Yorku čítá již 100 členů od 13 do 18 let. T. J. S. nabídla klubu svou knihovnu k volnému použití. Budou se pořádati poučné přednášky o dějinách českého národa a zeměpisu Čech atd.

Sokolky.

— Málo sestry dopisovatelky píšou, ale to co až dosud bylo, stálo věru za náležité uvážení a pročítání v těch kterých sborech sokolek. Stále píšeme a na místech těchto připomínáme, že v některých sborech ty naše děvušky vedením i mnohdy starších zapomínají tělocviku a drží se více zábavy. Pravda, vydělají se způsobem tím peníze pro sbor na tělocvičnu, ale co nám bude tato platna, k čemu na ní schánět a šetřit, když by v ní nikdo neevičil. A což kde sestry milé by trochu více dbaly dorostu, kde dbaly by schůzí společných s bratry a schůzí zábavních?

— O závodech D. A. S. v New Yorku budou evičiti pouze a výhradně sbory oně jednoty, naše pozvány nebyly. Sokolky budou mít pořadová, prostná s činkami, cvičení na bradlech, koni na šíř a skok daleký a vysoký. Čekanky závoditi budou na bradlech, ve skoku dalekém a v běhu 50 yardů ve dvou družstvech. Nám se nezamlouvá, jako v pořadu našich v Župe Střední, kde sokolky závoditi mají na koni na šíř a bradlech. Skoky tu budou cvičeními mimořádnými.

— Sestry naše v Omaze uspořádaly dne 1. t. m. veřejné cvičení. Pořad byl vhodný a výsledek slušný. Podrobných zpráv nemáme.

— Sokolky D. A. S. v New Yorku zvýšily si podporu v nemoci. Pochybujeme jestli tím se po stránce výchovné získá, neboť pokud známe tělocvičná činnost vlastní se pak tím více míjí, čím více spolek stává se podpůrným.

— Jestli pak sestry naše učinily již nějaké kroky, aby také ony byly v Praze na sletu všesokolském zastoupeny, jestli neměly by míti družstvo své vlastní. A což o Svazu jedná se o něm zde, aneb onde, jakž i sestřím našim by slušelo?

— Slovenské sokolky "Věnce Sokola" odbývají budou poradní sjezd. Prvý sbor založen byl v Passaicu, dne 22. ledna 1899 a dnes v mnohých sborech zvláště v Chicagu pilně se cvičí. Sjezd odbývá se v Duquesne, Pa.

— Ženský odbor D. A. S. ve West Hoboken, N. J., byl minule přijat do dotyčné jednoty a uvedl se tím, že vedením br. Hrbka uspořádal prostná. Odbor čítá 20 sokolek.

Věci české a slovanské.

— Předsednictvo Č. O. S. pojednávajíc o udavačství klerikálů na Moravě přijalo protest proti novým útokům na volné přesvědčení a svobodu mysle i hlásání pokrokových názorů.

— Naši v Čechách budou vydávati časopis pro dorost sokolský a rozvrh listu byl již přijat.

— Sokolský den bude se letos dvakráté pořádati. První v měsíci květnu ve prospěch výpravy českého Sokolstva do Záhřebu, pod názvem: "Sokolský dorost Záhřebu" a druhý bude na podzim ve prospěch ohrožených jednot.

— Sokolstvo odvedlo Matici Ústřední z dvacáté jubilejní pouti lipanské K. 1640 a 53 h. Podle příkladu bratří svých v Čechách neměli bychom ani my v Americe zapomínati záslužné činnosti nejpřednějšího ústavu českého.

— U nás vzpomnělo se namnoze 60. výročí narozenin velikého pěvce českého před šikem a také my v pořadateltvu listu našeho poslali Svatoplukovi Čechovi zdravici, kdežto v Čechách pořádaný byly v jednotách sokolských zvláštní večery a přednášky. Popud k oslavě mistra české poesie vyšel ze vzdělavacího odboru "České Obce Sokolské", který podal první ukázkou, jakým způsobem se má Sokolstvo odvděčiti upřímnému příteli snah sokolských za toliké projevy lásky k věci sokolské a celému zřízení sokolskému. Časopisy sokolské a sice "Sokol" (red. dr. Scheiner) i "Věstník sokolský" (red. Bílek) přinesly stati s oceněním literární práce jeho, dále i druhé věstníky krajinské i župní. Do obou listů pojaty pěkné reprodukcce pěveovy, dále rodný dům a obrázek z intimního života pěvce v Obříství. Veškerý tisk věnoval náležitou pozornost velkému svátku českého národa, který připadl na den 21. února t. r., kdy všechen lid český projevil své sympatie a lásku pěvci žhavých "Písní otroka", které v pravý čas rozlehly se po nivách a vlastech česko-slovanských. Svatopluk Čech je členem celé řady jednot sokolských a tyto důkazy lásky bratrské, zakotvené jen v srdcích Sokolstva, podávají právě projevy a vzkazy ze všech stran došlé pěvce do jeho útulného a skromného zátiší jak do Troje, tak i do Holešovic. Oddanost a lásku svoji Sokolstvu projevil Svatopluk Čech několikráté, věnovav krásné a vzletné pozdravy sokolské k velkým sletům všesokolským, tak i župním podnikům sokolským a mnohé z těchto básnických pozdravů a vzkazů otištěny v antologii sokolských básní vydaných nákladem J. Otty "Mužným duchem". Ze všech těchto básní je zřejma jeho upřímná láska k organizaci sokolské, s plným pochopením bratrství a prodehnuté vždy lásky k ideám zakladatelů Sokolstva Fugnera a Tyrše. Z řad sokolských jmenovitě z "České Obce Sokolské", dále ze "Sokola pražského", a ostatních žup z království, markrabství, Vídně došly pěvce upřímné procištěné vzkazy sokolské, svědčící o lásce, vděku Sokolstva pěvci "Písní otroka".

— Navrhuje se, aby Sokolstvo české uspořádalo slet svůj také jednou na Slovač a tak zaneslo myšlenku sokolskou i v řady nejhudších a utiskovaných.

— V předposledním čísle "Sokola" chorvátského, vycházejícího v Záhřebu pořadatelstvím br. Dr. Bučara věnována jest i pěkná stať americkému Sokolstvu s různými statistickými záznamy.

— Naši na Rusi usilují o zřízení "Svazu ruského Sokolstva". V Poznani měl Svaz polský slet, dne 4. března a účastnilo se jej přes 3,000 bratří z 10 sokolských okresů. V ruském Polsku pak nové a nové sbory "hnízda" se zakládají jak žen tak mužů, jenže ráz lvovský "Sokol" přiznává, že řady ty nejsou pokrokové a namnoze ani sokolského ducha vůbec.

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— Na knihy české a polské pro odbočku veřejné knihovny v Clevelandě sešlo se celkem \$1,000. Tak broadwayská knihovna bude o díla mnohá obohacena. Jestli budou také naši si jen opatření toho vážit a hodně číst a knihy české vypůjčovat, aby tak před jinými vspělost svou dali na jevo. Pokud víme až dosud nikterak vypůjčování to nebylo slavným. To naši v Chicagu jsou jiní čtenáři a byli

vždy, pokud veřejné knihovny se týče a jejich oddělení mezi prvými. V jiných městech pak a českých osadách, zejména tam, kde nějaký ten Čech jest v knihovní radě, měli by se naši tužit a o české oddělení starat.

— Hudební zpravodaj World Herald v Omaze píše: "Srdečně vítaným jest Stanislav Scherzel, nadaný mladý houslista, který přichází do Omahy, aby se tu usadil. Rodiče Scherzla byli Češi, ačkoliv on zrozen jest v Rusku, kde otec jeho v hudbě vynikal, jsa skladatelem poehodu, který přijat byl ku korunovací cara Alexandra III. Scherzel zdědil též hudební nadání po své matce, a také strýc jeho byl řiditelem konservatoře v Královci, a jinak vynikajícím skladatelem. Scherzel nabyt veškerého svého hudebního vzdělání ve Spoj. Státech, neboť studoval v Chicago College of Music a v Cincinnati College of Music, maje v obou školách nejčelnější učitele a posléze vyučoval jej výtečný houslista a učitel Emil Sauret, kterýž vystoupil v Omaze minulé zimy. Scherzel byl v čele chicagské lyrické školy a zdařile působil při koncertech a doufáme, že shledá Omahu býti příjemným domovem."

— Ve škole domácích umění a vědy v Chicagu byla minule uspořádána slavnost, na kteréž rozdávány byly pamětní peníze za dlouhou, věrnou službu kuchařkám. Sedm jich bylo vyznamenáno a mezi těmi Češka Kateřina Doležalová, která již 31 let jest kuchařkou v rodině Carpenterově v La Grange. Práci čest!

— Jako nejen samým chlebem živ jest člověk, tak také veškerá spása jména českého doma a v cizině sotva bude jen v hudbě. Národem muzikantů říkají nám již dávno a proto jen potěšitelné jsou snahy kulturní toho národa, z něhož jsme vyšli, snahy jeho nynější, aby důstojně se stavil po bok národům jiným pokročilým a známost o sobě dále vnesl. K tomu vždy i české Sokolstvo napomáhalo zejména ve stycích svých s Francií, Anglií a Slovanstvem hlavně. Také Sokolstvo americké pokud byly s to slabé síly jeho činilo se ve směru různém i před Američany. Však ty styky vzájemné s vlastní naší starou v lidu našem v době poslední nejsou takové, jakž by býti mohly, vyjímaje vztahy naše sokolské a tu nevíme se, když stěžuje si do stavu toho host, jakým byl zde Dr. Třebický z Prahy, jenž minule v Clevelandu, poukazuje hlavně na hospodářské poměry a styky obchodní doma a zde, pravil, podle "Dennice", asi toto: "Jsem vděčen své cestě americké za mnohé a hluboké dojmy a nejkrásnější vzpomínky odnesu si nazpět do staré vlasti ze styků, které jsem zde měl s Vámi, svými krajany. Nezamlčím Vám však, že jsem byl velmi překvapen, a do jisté míry sklaman tím, že nalezl jsem zde jen velmi malou souvislost Vašeho duševního života s naším duševním životem českým. Mluvíme sice jednou řečí, ale zdá se mi, že Váš svět myšlenkový málo jen se setkává s naším domácím českým světem a že Vám namnoze zůstává cizí to, co hýbe u nás myslí. Vzájemné styky Vaše s těmi, kteří zbyli tam za mořem, jsou velmi chudé, což jest dojista k naší i Vaší škodě. Nám bylo by s velikým prospěchem, kdybychom se úžeji s Vámi stýkali, poněvač bychom se mohli u Vás naučiti mnohému, co se obchodního podnikání, hospodářské práce a neúporné energie života týká. To, v čem Amerika tolik vyniká a co jste si Vy, jako občané její osvojili, mělo a mohlo by nám býti poučením i vzpruhou a přišlo by právě vhod nynějšímu okamžiku, neboť v Čechách dnes každý myslivý člověk o tom uvažuje, jak bychom se také hospodářsky povznesli a tím naše národní probuzení nutně doplnili. Ale i Vám svědčilo by, kdybyste žili v těsnějším svazku s životem svého národa, kdybyste si více všímali jeho práce na poli kulturním, kdybyste více četli ve knihách českých a kdybyste všechno to za své přijímali, co u nás se ve vědě a umění koná. Bylo by Vám to s prospěchem proto, že Amerika v příštích dobách nepřestane jen na té dnešní

honně za dollarem, ale bude dojistá větší pozornost než dosud věnovati povznesení kulturnímu. A tu ten národ americký, který bude nejpřípravenější a ke kulturní práci nejvyzbrojenější, domůže se většího vlivu, než ten, který se opozdí. My doma v Čechách po celé minulé století jdouce za odkazem Palackého, pracovali jsme k tomu, abychom v osvícenských, t. j. kulturních otázkách postavili se na roveň ostatním národům evropským a dnes, po stoleté práci, můžeme bez nadsazování říci, že konkurujeme úspěšně s nejpokročilejším národem světa — s Němci. Nuž, proč Vy neměli byste pilněji čerpat z těch duševních statků, jež se u nás hromadí s takovým nadbytkem, jako u Vás zlato? Je otázka, jak pracovati k tomu, aby vzájemné styky mezi námi a Vámi byly užší a účelnější. Nepostačí, když občas navštíví Vás nějaký literát český, — byť i byl významu tak velkého, — jako jest prof. Masaryk. Nepostačí také občasná hromadná návštěva Vaše v staré domovině, při nějakém sokolském sjezdu, neb podobné slavnostní příležitosti. Myslím, že jen návštěvy takové, jako je moje — t. j. návštěvy obchodní — zhusta opakované, mohly by styk vzájemný utvrditi. Za obchodem, t. j. výměnou statků, vždycky šla výměna myšlenek, a tak také zde, až častěji do roka zavítá k Vám obchodník český, aby v Americe zboží své vlasti prodával, a až i z Vašich řad vypravíte se častěji k nám, abyste u nás odbyli produkty své země, nastane ten kýžený užší styk duševní a myšlenkový. A to aby se brzy stalo, si ze srdce přeji. Tomu platí můj příspěvek.” —

— Veliká firma chicagská, jež vyrábí piana, W. W. Kimball, uspořádá dne 22. t. m. veliký koncert v Auditoriu ve prospěch české Útulny a sirotčince. Pořad bude skvostný a výsledek asi rovněž tak, když jedná se o ústavy naše dobročinné. Pochybujeme, že stalo by se v případě tomto a mohlo státi, jako při rozdělení výtěžku z koncertu Kubelíkova a Miladky Černých. Smutné opravdu, že u nás v ničem nelze obejít se bez sporu a bez ostudy. Protože ústavy dva svobodomyslných dostaly o nějaký dollar více, nežli jeden ústav již prospívající, katolický, strhl se zbytečný rámus a “práce” toho druhu věru Benediktinům ku cti neslouží. Proto také na místě tomto zaznamenáváme dávající kredit živlu volnému, že tak důstojně se zachoval, aby pro podruhé věděl jak a co. Spolehejmež sami na sebe jen se nekrme a dosti nás, abychom mnohé sami dosáhli.

— Doprovázen jsa chotí svou, dcerou a neteří, odebral se všeobecně známý a vážený vydavatel časopisu “The Omaha Bee”, Edward Rosewater, na šestý světový kongres pošt, který začátkem t. m. odbýval se v Římě.

— V únorovém čísle měsíčníku “Charities and the Commons”, listu to, o němž již několikrát jsme se zmínili, nalezáme velice příznivý článek Slovanstvu z pera známé přítelkyně věcí našich a slovenských zvláště, Emily Green Balchové, jež za účelem studia lidu našeho nejen, že byla v Čechách, ale i na Slovači. Článek nadepsán jest “Slovanské přistěhovalectvo a jeho zřídlo.” Celá rozprava jest nanejvýš spravedlivá a dokazuje, že hbité pero nebylo vedeno obvyklým předsudkem jiných pozorovatelů amerických.

— S nemalým potěšením pozorujeme, že od delší již doby vzniká nám tu činitel mohutný, celá řada intelligence česko-americké, odborníků na slovo vzatých na těch kterých učilištích, universitách a ústavech, ano i v mnohých laboratořích a stanicích pokusných. A jsou to síly, s jichž jmény setkáváte se v odborných listech často, síly, které jen vlastním přičiněním domohly se postavení vynikajících.

— Také český Cleveland může se nyní honositi mnohým virtuosem. Minule C. Balašova měla svůj debut při lidovém koncertu, který řídil prof. E. Ring. Táž na zamílovaný nástroj svůj housle hrála sice již několikrát při různých příležitostech, však před širšími kruhy bylo poprvé a to s úspěchem úplným. V následujícím lidovém koncertě

provedena poprvé zajímavá skladba Karla Rychlíka clevelandského rodáka, jenž studoval n pražské konservatoři, jakž známo. Ješt to Elegie a Caprice v základu mnohého prvku hudby slovanského nádechu. Rychlík věnoval jednu skladbu i Kubelíkovi, jenž slíbil, že ji přednese a uvede, kdežto novou “Fantasii” napsal s věnováním velikému učiteli svému, prof. Ševčíkovi.

KU VŠESLOVANSKÉMU SVAZU SOKOLSTVA AMERICKÉHO.

Bratři a sestry!

Po bedlivém uvážení všech návrhů, směřujících ku založení všeslovanského svazu Sokolstva v této zemi, prohlašujeme, že, ačkoli souhlasíme s některými odstavci dosud podaných návrhů, přece návrh ten či onen celkově přijati nejeví se nám radno, a proto dovoluujeme si podati též návrh náš i s důvody:

1. Má-li míti dobrovolné sloučení trvání, musí býti především založeno na spravedlivém zastoupení. Kde ho nemají, domáhají se ho. Národ ruský platí statkem i krví svou snahu po svém zastoupení, Slované i dělnictvo v Rakousku chtějí míti spravedlivé zastoupení v zákonodárných sborech dle svého počtu. Nikde a nijak nedá se mysliti právní zastoupení stran, nežli dle počtu příslušníků. Vycházejíce z tohoto jedině možného stanoviska, navrhuje, aby zástupci všech sokolských sdružení a sborů měli ve svazu rovné právo dle počtu členů, jež zastupují. Za každých sto členů a na zlomek od 50 do 100 měž každý zástupce jeden hlas.

2. Na běžné výlohy přispívá každé sdružení ze svých ústředních pokladen a jednotlivé sbory, které by se ku svazu přihlásily, z pokladen sborových, za každého svého členu pět centů ročně. (N. J. S. ze svých půl pátá tisíc členů, jež nyní má, přispěla by \$225.00 ročně, což by jistě k účelům Svazu stačilo.) Do pokladny svazové připadly by též možné výtěžky z veřejných svazových vystoupení.

3. Záležitosti svazu nechť vyřizuje pro počátek 12-členný ústřední svazový výbor, pozůstávající ze 4 členů každého sdružení, jež dosud o utvoření svazu se zajímají. (N. J. S., Župa Fuegner-Tyrš a Děln. Am. Sokol.)

4. Sídlem ústředního výboru svazu budiž Chicago. Jest zde nejvíce členů N. J. S., celá Župa Fuegner-Tyrš, jakož i velký počet Sokolů polských, slováckých a chorvátských, a jest ústředně položeno.

5. Svaz budiž založen pro počátek jen k vůli veřejnému vystupování (veřejným evičením a závodům) a k vůli pořádání evičitelských kursů. — Nepovažujeme dosud za příhodnou nynější dobu ku sloučení úplnému. Uměle vypěstovaná nevráživost a předsudky dosud mocně vládnou našim členstvem, takže by se jistě úplné sloučení v brzku o ně rozbilo. Až lépe se poznáme ze sloučení volného — za několik let — dojde jistě ku sloučení úplnému. Vždyť v N. J. S., v Župě F.-T. i v D. A. S. i ve sborech ostatních jsou stejní lidé. Jsme všichni Češi a skoro napořád dělníci.

6. Všecky výlohy vzešlé pořádáním kursů, kryjou stejným dílem sbory, jež posluchače do kursů vyšlou, t. j. každé jednota platí za každého posluchače stejný díl. Příklad: Kdyby kurs stál 500 dollarů a přihlásilo se 50 posluchačů, jednoty za každého posluchače platily by 10 dollarů.

7. Považujeme za zbytečné vyhazování peněz placení vyslanců ku sjezdu, jenž by se odbýval k utvoření svazu. Nemohli by vyslanci jednati jinak, než jak jim jednoty nařídily. To může vyříditi každá jednota s výlohou dvou centů za poštovní známku, když oznámí svému ústřednímu tělesu výsledek svého hlasování. Vyslání delegátů stálo by mnoho set dollarů.

Předkládající po zralém uvážení návrh náš k odhlasování všem jednotám a sborům, znamenáme se s bratrským a sesterským "Na zdar!"

Těl. Jed. Sokol a Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku.

DOPISY.

Racine, Wis., 8. března 1906.

Vraceje se k svému článku, uveřejněnému v čísle 2., chei upomenouti českou veřejnost na jeden velice pro nás Čechoameričany významný bod z doby první výkonné úřední služby konsulátu pražského za Karla Jonáše, za první administrace presidenta C. Clevelanda.

Karel Jonáš, jak jest všeobecně známo, nepřišel do této země jako dobrovolný vystěhovalec, on přišel jsa vyštvan rakouským trestním zákoníkem a sice pro svoji neohroženou smělost a odvahu, veřejným vystoupením proti školnímu systému v Rakousku vůbec a v koruně české zvláště. Neprehnouti, byl by musel svoji odvahu a vystoupení u veřejnosti proti klerikálně reakcionářským zákonům školním zaplatiti při nejmenším alespoň jednoročním těžkým žalářem na Pankráci. Přijda do této země jako mladý muž, nadaný velikými vědomostmi, lnoucí plným nadšením a láskou vlastneckou k vlasti a národu svému, pracoval nejen pro zisk svůj, ale pro zisk a dobro celé veřejnosti české, pracoval s tou myšlénkou, by co možno nejvíce vyzískal prospěchu a dobra jménu českému pro dobu přítomnou a budoucí. Jeho veřejná činnost národní a moudré státnické vystupování v politice neostaly bez povšimnutí. Stal se zástupcem lidu na sněmu státu Wisconsin, kdež vynikl svojí modrou a klidnou rozvahou. A svou milou povahou stal se oblíbeným, získal mnohé mocné přátele, nimiž jeho státnická moudrost a vědomost byly doneseny do Bílého domu ve Washingtoně, k presidentovi C. Clevelandovi. Tento uměje oceniti a poehopiti sílu ducha Karla Jonáše a důležitost konsulátní služby krajanem obsazenou, jmenoval pro Čechy do matičky stověžaté zlaté slovanské Prahy za konsula Karla Jonáše. Jaký, toto jmenování na českou veřejnost zde učinilo dojem, není mi zcela známo, byl jsem tehdy ještě ve staré vlasti na Moravě, avšak pamatují se dobře, jaký mělo potěšitelný a blahý účinek na lid českomoravský, že Čech v Americe, který byl rakouským trestním zákonem stíhán a ze své otčiny vyštvan, nejvyšší moei výkonného úředníka volné země uznán a jmenován jest, aby co splnomocněnc v konsulátní službě v Praze zastupoval velkou Unii Severo-Americkou. Jelikož každé jmenování konsulátního výkonného úředníka musí dostati schválení a potvrzení panovníka neb presidenta té země, do níž jest zástupce jmenován, tak se muselo státi i s jmenováním Karla Jonáše. Jmenování a ustanovení Karla Jonáše do Prahy muselo býti předloženo k schválení a potvrzení vládě rakousko-uherské říše. A ta Jonáše jednoduše nepotvrdila. Mezi tím časem, co se mezi Washingtonem a Vídní vyjednávalo, konaly se ve státu Wisconsin v Racine přípravy k ovaci na rozloučenou s Jonášem. Den banketu na rozloučenou ustanovený nadešel, zároveň však došla zpráva, z Vídně, že vláda rakouská jmenování Karla Jonáše nepřijala a nepřijme. Jelikož se nevědělo, jak dále se věci vyvinou a jak se president k tomuto zamítnutí zachová, byla to zpráva na přátele Jonášovy nemile účinkující. Avšak president C. Cleveland ukázal se mužem činu. Daltě vládě rakousko-uherské na srozuměnou neodvolatelně, bud' Jonáš anebo žádný. Toto přímé a rázné vystoupení občana z vůle lidu, presidenta proti pyšnému panovníku z milosti boží bylo trochu mnoho čili zdrcující ranou. Rada ministerská po velmi důležitém sezení dala svému apoštolskému veličenstvu radu, aby se podrobil nutnosti k vůli vztahům hospodářsko-průmyslově obchodním, a panovník třeba nerad vzal péro, podepsal a nechal zprávu o přijetí Karla Jonáše do Washing-

tonu zaslati. Jak tato zpráva účinkovala zde, také nevím, avšak ve staré vlasti působila rozruch, že Čech zvítězil. My Čechové a Moravané můžeme a máme býti hrdi na svého Jonáše a nezapomínati zásluh jeho, ať již jinde stalo se cokoliv. Bud' me vděční a uznali za jeho veliké práce co upřímného vlastence, moudrého státníka, upřímného přítele lidu a do posledního svého vzdechu věrného sokola. Ano, sokola. On byl členem až do svého skonu Těl. Jed. Sokol Mladočech v Racine, tehdejší dobu ještě do Národní Jednoty patřící. Zde musím vzpomenouti jeho dojemných slov, pronesených v delší řeči při slavnosti přijmutí a otevření Sokolovny v Racine, kde rozradostněn a dojat nanejvyš, pravil: "Ano, toť stánek chudičký, avšak vlastní domov náš!"

Bratři sokolové a sestry sokolky, nezapomínejme alespoň my neocenitelných zásluh svého bratra, velkého Čecha a našeho spisovatele lidového. Bud' me vděční k památce jeho. Jest nás na tisíce a když každý z nás dle své možnosti přispějeme na oltář povinnosti své, pravím, co sokol k sokolu, povinnosti své, pak zajisté umožníme a uvedeme ve skutek myšlenku zbudování důstojného pomníku Karlu Jonáši. Žádám snažně bratry, tajemníky, aby záležitost tuto ve schůzích bratrům sokolům i sestrám připomínali a ve známost uváděli i širší. Na zdar!
Em. Dvořáček.

Chicago, 18. března 1906.

Jak jsem předvídal tak se i stalo, jen říci bratřím trochu pravdy a již čeří se klidná jinak hladina spolkového života našeho, ale to mě úplně nevadí, půjdu jak v dopisech tak i ve schůzích přímo dle mého vlastního úsudku. Řádných a pracovitých sokolů se výtky netýkají a ti — jichž se týkají, mě zaslívat nemohou.

Jak se zdá začíná se naše evičie členstvo alespoň trochu ze sna probouzet a věřím, že jen při trochu dobré vůli mohli bychom lehko vyslat dvě družstva na příští závody župní, což arcit při stávajících nyní poměrech asi sotva bude možno.

Snad řeknou mnozí — co já bych na závodech dělal, tak vespělým, abych dostal cenu nejsem a jít závodit a přijít pak bez ceny, aneb diplomu a tím se stát jak to obyčejně bývá terčem vtipů členů neevičiečích, též nechci, pročež raději zůstanu doma. Bratři, takový předsudek jest nemístný, poněvač závodit nejdeme jen, abychom přinesli ceny, nýbrž, abychom podali před veřejností účet z naší práce a zároveň aby jsme se od jiných vespělejších něčemu naučili a dostali látku a vzpružení pro práci příští. V krátkém čase budem pořádat veřejné evičie, datum ještě není ustanoveno, ve evičie dějí se však již přípravy a doufám, že nám naši evičielové tentokráte opravdu úplně nový pořad poskytnou, aspoň činí se.

Již mnohokrát mluvilo se u nás o pořádní přednášek, avšak nedivím se, že do toho moc chuti není, že úspěch veliký by jsme nedobyli. Poznal jsem sám, byv na volných přednáškách (tak zv. postních kázáních,) řečníka Svob. Obce pořádaných patronátem merigoldským. Obecenstvo u nás jest vůči takovému něčemu velmi netečné a i sokolové zaslouží důtku, neboť se jich tam též velmi málo ukázalo.

Jak pozoruji zavládá již ve evičieřnách tak zvaný ruch předzávodní a tuším, že příští závody sejde se velký počet borečů a dokáží, že Sokol dosud nesvěsil křídla nýbrž že stále jimi mohutně máchá a hrdě vznáší se výš a výše. Že i výbor pořádní má plné ruce práce jest na bíledni, ale nejsme to pouze my jediní, kteří se k něčemu velikému připravují, zraky celého sportovního světa jsou obráceny do starobylých Athen, střediska to řecké slávy v starověku. Atheny učiní veliký krok zasahující i do minulosti, odějí se hávem slavnostním, aby jako před staletím uvítaly ve svých zdech junáky nejen řecké, nýbrž athlety z celého světa, kteří sejdou se tam, aby měřili svoje síly při hrách

olympijských pořádaných pod záštitou řecké vlády.

Spojené Státy americké budou též velmi čteně zastoupeny mimo jiných též Amateur Athletic Union v New Yorku vyše asi 30 svých atletů, kteří jak se dá očekávat nebudou posledními, neboť těloevik jest jejich druhý živel. Mezi běhouny bude nepřekonatelný James D. Lightbody, tak zvaný "deerfoot".

Že i sokolové ze staré vlasti se olympijských her účastní aspoň delegací Č. O. S., ne-li více, jest skoro jisté, a že i oni přičiní se, aby získali jménu českému čest v očích cizinců rozumí se samo sebou.

Pročež bratři dnes kdy každý vzdělaný člověk stal se přítelem tělesných cvičení, neopouštějte prapor náš, nýbrž tím více lněte k věci a myšlence sokolské, lněte k vlastnímu sboru a na celku povznesení!

Na zdar!

J. Peroutka.

South Omaha, 24. března.

Prší, snáh padá a při tom mrzne, zkrátka je počasí, že se člověku nechce z baráku. Tak tedy sedím doma u teplých kamen a pozoruji ten rej venku a tu mne napadne myšlenka, abych něco o nás tady v South Omaze napsal do "Sokola Amerického". Minulou neděli jsme pořádali divadelní představení: Mistr Bedrník a jeho chasa, které bylo jedním z nejzdařilejších naší jednotou kdy pořádaných. Ochotníci drželi se znamenitě. Volba kusu bratra E. R. Tuče, který celý kus řídil, byla též dobrá, neboť kus snad se líbil každému. Návštěva byla hojná (na jakou snad jsme ani nebyli připraveni, poněvač počasí nebylo zrovna to nejlepší), to dodalo asi taktéž účinkujícím kuráže, že se vžili do svých úloh lépe než když vidí hlediště na půl prázdné a proto výsledek byl uspokojivější. Uspokojil herec, že jejich snaha došla uznání od obecnostva poetivšího divadlo hojnou návštěvou a posílil je a novou větší vzpruhu dodal k práci další. Obecnostvo opouštělo síň s myšlenkou na krásný večer příjemně ztrávený a s vědomím, že prospěli věci dobré, ušlechtilé české zábavě a dokázalo, že má jistě smysl pro zábavu rázu lepšího nežli jsou ty naše krásné mezi námi tak rozšířené trdlovačky, tak nazvané bály. Nejsm snad proti tomu, že by se vůbec nemělo tancovat (vždyť si také rád skočím), ale k čemu je tanec nebo bál? Měl jsem za to, že k pobavení. Nynější spolkové bály ty ale mají docela jiné věci na starosti (vlastně jejich pořadatelé) nežli pobavení svých členů, k vůli kterým snad ten bál má být pořádán, když je to spolková zábava. Ti mají na mysli zájem čistě obchodní, ne pobavit, ale vymačkat, vyždímat nejvíce co se dá ze svých členů a vůbec ze všech účastníků. Následkem té obchodní hrabivosti se napustí do sálu výrostků a lidí pochybného charakteru, nebo vůbec nemajících žádného, jenom když tam hodně utratí. A takových se tam nahrne hromada, někteří si přivedou i tanečnice z té samé ráce co jsou sami, ti zaplní kolo a nyní člen toho spolku k vůli kterému je vlastně ta zábava tím spolkem pro jeho pobavení pořádaná se tak postaví a zadívá se na tu zábavu a je-li trochu horkokrevnější tak si od plíce zahromuje a potom se sebere a jde domů. A celý týden má dopal, že vůbec raději nezůstal doma a že tam lez. Druhý den nebo vlastně ve středu najdete v novinách: "Zábava spolku toho a toho vydařila se znamenitě. Finanční výsledek byl skvělý, velký, ba i morální — a pořadající výbor zaslouží všechnu chválu atd." Jest na čase, bratři sokolové, aby jsme aspoň my již jednou uskutečnili tu naši dávnu ideu a učinili pokus pořádat zábavu pro pobavení svých členů a ne vždy jen pro výdělek. Možná, že kdyby se pokus zdařil, že by se jej ujaly i jiné spolky a my bychom měli blahé vědomí, že jsme vykonali kus dobré práce v národním našem životě. Toť ostatně je naší povinností: povznášet dobré snahy lidu českého. Když by se pokus nepovedl, no vždyť by při tom

žádnému o krk nešlo a neztratilo by se tím také nic. Navrhoval bych jak by se taková zábava mohla pořádat. Je nás u spolku asi na 80. Když by si každý pozval svého známého za kterého by musel stát, že je to pořádný člověk. My sokolové se známe snad všichni a ti pozvaní bratrů sokolů by se s námi aspoň většinou znali též. Takže by jsme byli dohromady jako jedna rodina a již tato známost jednoho s druhým přispěje k dobré náladě. Nyní piano v sále máme, některý nebo některá z nás snad také nástroj ten dovede ovládat tak, aby nám mohl nějakou předněst ba i do kola zahrát. Vždyť nemusíme mít při každém tanci plně jeviště muzikantů s troubami a bubny, aby troubili a bubnovali až tabulky u oken praskají. Při tiché, lahodné hudbě piana jsem viděl mnohou pěknou zábavu v naší matičce Praze, proč bychom se nemohli i my při ní pobavit. Nyní jeviště tu je, pár ochotnických sil, které by členy upoutali nějakým malým představením, zpěvem, básní, sol. výstupem a p. Mohli bychom si i občerstvení, trochu piva koupit, nějaké zákusky nějakou kávu nebo něco podobného pro paní a dívky, stoly ze zdola a ze školy vynést nahoru, lavice a sesle kolem nich. V takém kroužku by se nestýskalo a pozdě domů také by se nemuselo s únavou. Napřed ale vše spočítat, mnoho-li to dohromady stojí a potom stejným dílem na všechny účastníky rozdělit. Myslím že kdyby se nás jen polovička členů dostavila (ačkoliv pevně věřím, že by jich bylo víc) že by to nestálo každého víc než dollar a pobavil by se docela jináč, než se pobaví v nynějším bále a stojí to mnohého 10—15 dollarů a druhý den je z toho nemocen. Tak jen do toho bratři, abych mohl brzy v těchto sloupečích přinést výsledek k mé, vaši a všech nás radosti.

Na zdar!

Jan Štěpán.

Baltimore, Md., 25. března.

Na zdar milí braši, zde jsem opět živ a zdrav. Že jste mne neočekávali? Věřím. Vím, že mnohý z Vás se hluboce zadumá nad tou záhadou a sám u sebe se bude tázati: kde běže ten člověk tu smělost a tu mravní sílu, že nechce ve svých snahách ochabnouti? Abych upokojil vaši zvědavost a ušetřil vám přemýšlení, které jest ostatně velice nepřijemné, vysvětlím vám sám. Jest to tím, že v činnosti mé nepřicházím o žádné illuse, že nedoživám se žádných sklamaní. Naopak, vše jde spíše nad očekávání. Našince hana nezkaží, a chvály té — se nebojíme. Ovšem klacek hozený vám anebo nám pod nohy mohl by třeba disgustovati, ale dokavad' se to neděje systematicky, nýbrž ojedinele, a dokavad' mohutný projev uznání dovede přijít v čas, dotud' v nás bude vždy trochu chuti k dalšímu životu.

Až nejsem rozeným optimistou, přec vidím i skrz těžké chmury obzor náš zastírající, zářiti jasné paprsky. Sám na předním místě přimlouvám se za svornost v řadách našich, tu dojemnou svornost, která mezi námi panovala, když vlastní hnízdo jsme sobě budovali. Bez té nemožno vykonati krásné a velké činy. Však horší cokoliv jiného, horší i nesvornosti jest dusný klid a tupá lhostejnost. Ty nebývají vždy známkou všeobecné spokojenosti, ale začasto známkou počátku reakce. Slovo promluveno, a teď' snad každý pochopí stanovisko moje. Vždyť napsal jsem hned v prvním svém dopisu, že není pro nás odpočinku, že musíme kráčet se stejnou vytrvalostí naší cestou k vytknutým cílům. Jen dál a výš jest heslo naše a tupá lhostejnost největší jeho nebezpečí. A tak i mnohá udalost, která za neblahou jest považována, může býti dobrou školou pro nás.

V trpkých zkušenostech nacházíme nejcecnější pokyny pro budoucnost, a i výstrahu, že ať nacházíme se kdekoliv, jest nám stále býti bdělými. A tu počínám pozorovati jednu vlastnost, které také vždy mezi námi nebývalo, že dovedem si spíše pravdu povědět i unést ji, aniž by to

bylo na újmu lásee k věci naší, aneb srdečnosti našich styků společenských.

Jak jsem se z minulého čísla listu našeho dozvěděl, zřídili si clevelandští bratři jakýsi fond pro podporu různých národních a jiných podniků. Takový fond měl by existovati všude, ale otázkou jest: kde na to brátí? Zdá se, že podobných podniků se stále množí a sbory sokolské jsou vždy první na něž se apelluje. Dáváme rádi, od srdce, že ale prostředky naše jsou skrovné. Tak darovali jsme tento měsíc 3 dollary na Maticí reálku v Olomouci, a na štěstí ještě mezi sebou vybrali na dobrovolných příspěvcích \$3.75, tak že přec slušnější obnos mohli jsme Matici zaslati. Též jsme darovali \$3 na podporu Všeobecné Výstavy v Chicagu. Zmiňuji se o tom jako na důkaz, že mezi námi jest porozumění pro každou dobrou a pokrokovou věc, třeba že i mnohdy z těch různých táborů nebývá na nás pohlíženo právě přátelsky, ba naopak.

Ted' rád bych se zmínil o jedné události, o které má u nás málo kdo tušení. Snad mnohý po přečtení řekne, že to sem ani nepatří ale v této době národní očisty, může to být dosti poučné.

Zdejší, velice rozšířený anglický časopis "Herald" vydává ve svém nedělním čísle zvláštní přílohu pro mládež. Poslední dobou mnoho českých hochů a dívek stali se dopisovateli této přílohy. Jsou to ovšem většinou bezvýznamné dětské naivnosti o kterých píše, leč i tak zasluhují si pochvaly a pobídnutí. Mne však hlavně upoutaly dopisy dvou mladíků, kteří pod jmeny Oliver Optic a Ivanhoe získali mezi druhými jisté prominence. Nevím kdo se určité za těmito pseudonymy skrývá, tolik jsem však vyrozuměl, že jsou to naši hoši vychovaní v naší těloevičně. Dopisy Oliver Opticovy vynikají originalností myšlenky, vytříbeným slohem, a "last but not least" gramatickou správností. Ivanhoe pak nejraději píše o svém zamilovaném předmětu, těloeviku. On nejen vzbuzuje lásku k tělesným evičením mezi cizonárodnými hochy, on seznamuje zároveň i anglickou veřejnost s prací naší. Tak ku příkladu napsal o našem veřejném evičení zajímavý a věcný referát. Co však jest při něm nejzajímavější, že různé eviky, ba i nářadí jmenuje česky. Tím velice se různí od některých literátů českých. Tito totiž píše česky s celou spoustou slov cizích, on pak píše anglicky s množstvím slov českých. Nejlépe se však zamlouvá jeho národní probudilost. Hlásí se vždy hrdě ku svému původu, což mu přineslo posměšnou poznámku ze strany jednoho amerického kollegy. Odpověď Ivanhoeova vyzněla takto: "Zdá se, že přítel můj dělá si posměšek z mého českého původu. Čechem jsem a nikdy toho nezapřu, protože nestává k tomu žádných příčin, naopak, stává mnoho příčin býti hrdým. Chce-li přítel můj tyto příčiny znáti, nechť přečte sobě literaturu o Česích pojednávající, a zejména dějiny Českého národa."

Výše uvedl jsem, že hoši ti jsou vychovaní v naší těloevičně. Jsem však dalek toho, abych zásluhu za jejich národní uvědomění chtěl připsati toliko nám. Jsou to především ti čeští rodičové, kterým patří zásluha, že vychovali své děti pro nás, a kteří podali důkaz nejlepší, že i na půdě této v cizím prostředí i bez škol českých, možno vychovati lidi česky cítící. Co možno u jednoho, proč při dobré vůli nebylo by možno u druhého? Zde opravdu pěkný příklad k následování.

Práce naše dochází již také u nás jakéhos povšimnutí, v kruzích cizonárodních. Počínají snahám našim projevovati tu a tam svoji vážnost a uznání. Přicházejí do Sokolny naši cizinci, a tu pak mají příležitost na vlastní oči viděti provádění soustavného těloeviku v praxi, pod dozorem odborného evičitele. Že užitečnost jeho uznávají, dokazuje to, že čím dále tím více přichází dotazů od dítek jinonárodovců o připuštění do naší těloevičné školy.

My připravujeme se na výlet do Curtis Bay, Md. Sokolové tamnější společně s našimi hochy uspořádají veřejné evičení příští měsíc, totiž v dubnu. Protože sokolové v Curtis Bay z nepochopitelných příčin stále o sobě mlčí, nepomenou o výsledku evičení se na tomto místě zmíniti.

Dne 23. března dali si dostaveníčko v naší Sokolně všichni upřímní a ryzí svobodáři, aby vyslechli přednášku známého propagatora Volné Myšlenky br. F. Išky. Řeč jeho, založená na vědeckém podkladu, byla bohatou na krásné a hluboké myšlenky, a byla studnicí poučení pro každého. Mnohý patentovaný svobodář zůstal vzdálen této přednášky v domnění, že již nepotřebuje poučení v tomto směru. Člověk, který by nepotřeboval poučení, musel by býti v pravdě dokonalým, a s takovým chlapíkem jsem se zde ještě nesešel. Ostatně u nás byl právě čas, aby přišel někdo, kdo by povzbudil živel svobodomyšlný, aby tento vzhopil se k stavění hráze rozpínavosti klerikální. U nás jest ted' slovo pravdy veřejně promluvené pravou vzácností. Řečníci naši, chtěli-li, aby přednášky jejich byly uveřejněny ve veřejném tisku, aby tak širší vrstvy měly z toho prospěch, musí se zdržeti každého silnějšího výrazu, který by čelil proti vládě tmy. Máme u nás sice také svobodáře, ti však spokojují se tím, že sami dospěli tak daleko, že mohli odvrhnouti od sebe pověry náboženské, ale ani ve snu jim nenapadne, aby podali ruky pomocné jiným a usnadnili jim ten vývin mysle. To znamenalo by agitaci pro Myšlenku Volnou, získání jiných pro názory naše, a samo sebou se rozumí obmezování "počestného" řemesla kněžského. A to ne, nám by jich bylo líto, kdyby měli zmizeti z tohoto taškářského světa, a proto raději budeme mlčeti, a dále posílati dítky své do jejich přeléváren, aby jim tam vtoulkaly biblické lži do jejich útlých duší. Jsme my to divní lidé! Jsme pokrokáři, víme o té prohnitosti a přec na druhé straně zdržujeme ten pokrok a mohutný vývin volných proudů.

Dne 24. března pořádala jednota naše přednášku. Roku lonského bylo u nás pořádáno několik přednášek, a staly se velmi oblíbenými. Letošní sezony byla pořádána pouze jedna a to v podzimku, a od té doby nebylo u nás učiněno nic pro vzdělání a poučení naše. V roční schůzi nebyl přednáškový výbor jmenován, i obával jsem se již, že jsme se opět jedné věci nabažili. Nikdy není pozdě k nápravě, a jest potěšující, že dovedli jsme se v čas vzhopiti. Přednášel tentokrát br. F. Elsnie na staré, a povždy vděčné théma "Snahy našich národních spolků." Lehce pochopitelný sloh a prostý způsob přednesu br. Elsnie zamlouvá se každému. Slyšeli jsme opravdu krásná slova, kterým neschází nic, nežli se podle nich řídit. Sok. Elsnie poukazoval, že školy české jsou jedním z nejlepších prostředků k udržení se české řeči zde. Pravé slovo na pravém místě. Když ale ve veliké osadě, s národním spolkem za každým rohem, nemůže se sehnati do české školy ani půl stovky dětí, tu zdá se, že ty snahy jsou pouze na papíře. Či snad není u nás více dítek? Br. Elsnie zmínil se také o dopisovatelských zdejšího "Heraldu". V době té měl jsem již svoji téměř rovnoběžnou stat' napsanou. Snad neškodí, když i ti, kteří přítomni nebyli si to aspoň přečtou. Po přednášce následovali dvě čísla evičení žáků a žákyň naší těloevičné školy. Děvčata evičila při zpěvu písně "Žezulka", hoši pak evičili s činkami. Obě tato čísla byla tak silně aplaudována, že br. náčelník musel je opakovati. Každý přítomný měl radost ze vzorného provedení. Doufám, že nám pořádající výbor připraví opět podobný požitek v čase co nekratším.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Dorrance, Kans., 26. března.

Minuly dva měsíce od mého odjezdu z Newarku, N. J. Ano, dva měsíce tomu co jsem na rozloučenou stiskl pravici

mileným bratřím sokolům a sestřím sokolkám, vzpomínaje sobě na onen večírek, který bratři a sestry uspořádali mi na rozloučenou. A vskutku zasteskne se mi po Vás často. Vzpomínám si na ten celý čas, který jsem mezi Vámi strávil, sdíleje s Vámi všechny strasti i radosti. Nerad vzdaloval jsem se od Vás, avšak povinnost vůči mojí rodině, z ohledů zdravotních, nemohla být odstrčena, musel jsem. Protož přijmete draží můj srdečný dík za odznak, jež jste mi věnovali na památku. Též dík bratru starostovi A. Peřinovi ml., náměstku Fr. Drastalovi, náčelníku V. Dudovi a Št. Lekhardovi za slova jejich na rozloučenou a všem bratrům sokoům, sestřím sokolkám a milným přátelům onoho večírka se účastnivším. Volám Vám všem vespolek upřímně "Na zdar!"

A nyní něco o tom novém bydlišti, totiž o tom "větrném" Kansasu. Spolkaření není zde žádného. A prosím Vás taky kde. K Těl. Jed. Sokol do Wilson jest daleko, 14½ míle a blíže mého domova dosavádního, není žádného sboru. Tolik musím říci, že většina farmářů patří k Těl. Jed. Sokol ve Wilson. Když jsem jel oním městem, viděl jsem jejich Národní síň, patřící Těl. Jed. Sokol a řádu Vesmír čís. 115 Č. S. P. S. a přál bych Vám bratři v Newarku, aby jste se zmohli na podobnou budovu. Ale bohužel asi sotva, zde kde každý Čech pohlíží jaksi s chlouboou na onen stánek a pomáhá pro dobro celku, kdežto pracuje se tam v Newarku, vzdor úsilovné, bratrské a poctivé práci a snaze našich, jak jsem sám toho zakusil, jen aby nemohl ten "modrý" se podobné síně domoci. Mnozí škarohlídové a protivníci mají z toho náramnou radost, když práci mnohaletou a záslužnou mohou zkaziti. Mnohý se táže proč to? Snadná odpověď: Že prý jsme kdys nechtěli stavět společně! Že prý hledíme jen sami vše mít a druhé že jsme odstrčili. Milí kmotříčkové, vždyť ono to není takové. Ale je v tom několik panáčků, kteří by tak rádi někoho opravovali, ať sami by toho nejvíce potřebovali, kdežto jiní zase odstoupili od naší jednoty jen k vůli obchodu a pak té jednotě jen škodí, ba zuří nejsou-li u vesla. Smutné, ale pravda a netýkati se přímo sborů sokolských, ani bych se o věci nezmiňoval, jen v přímém slovu a dohodě snaže se získat nápravu. Ano to je ta odpověď a příčina proč se nestaví společně. Taci výtečníci všude i jinde jen by plodili zlo místo dobra! Vše by bylo hladce odbyto, ať by se ta síň již jmenovala Sokolna anebo Národní síň, ale obava, že by mohla později nastat roztržka jest úplně podstatná. Co se týče sboru Dělnického Amerického Sokola, znám ony členy, jsou i tam mnozí obětaví a příčinniví členové až na několik těch jedinec, kteří mají samou ideu na ideu, jinak ale jen krásná jména pro naši Těl. Jed. Sokol. Pošle-li člen jejich sboru dívky do cvičení našeho sboru, již zuří také jedinec, sokol: "tam je posíláš k těm zrádcům?" A ačkoliv dostane odpověď, že tam mají dívky blíže, nic platno křičet se musí: "Zráda zráda!" Sami členové již onoho sboru někteří zastanou se takému postupu nehovíe a jiní nechtí se "mazat". Proto má-li nastat shoda mezi našimi tělocvičnými sbory, musí podobná přítěž se odstranit a pak pokoj jistě zavládne prospěšný. Že Těl. Jed. Sokol v Newarku získala si přízně Čechů tamnějších dokazuje přírůstek členstva a poslední ohromné návštěvy Čechů tamnějších v našem kruhu. A proto bratři vzdor oposici, která proti Vám pracuje, nelekejte se nic vlastního podniku, jež jste začali, ale svorně v před a cíle se neminem!

Na zdar!

V. J. Rychetský.

Chicago, 27. března.

Veřejné cvičení Sokola Chicago pořádané dne 4. března spojené s oslavou 14letého založení sboru setkalo se se zdarem předstihujícím všechno naše očekávání — obecnstvo naší České Kalifornie svou obrovskou návštěvou projevil

Sokolu opět vzrůstající přízeň, což zajisté nemělo by zůstat bez vlivu na sokoly, ale mělo by ty, již z příčiny jakékoliv práce na poli sokolském se vzdalují, i ty kteří věnující se zájmům velké, vznešené myšlenky sokolské nikterak se rovnajícím, již síly svoje mihají a tříští, přimět opět k práci dobré a dobré vytrvalé pracovníky k činnosti neochabující nadehnouti.

Cvičení, rozdělené na dvě části odpolední a večerní, zahájeno odpoledne proslovem br. starosty, V. Roubala, jenž ve své jadrné, přechetným obecnstvem pozorně vyslechnuté řeči, nastínil vznik a vzpomenuv těžkých počátků sboru Sokola Chicago uvedl přítomný stav a počet členů, i podotknul zároveň, že ač 237 počet značný přec je sotva jednou třetinou onoho, jež by svobodomyšlné České Kalifornii příslušel. Konče vyslovil br. V. Roubal naději, že až po roce budeme slaviti 15leté založení Sok. Chicago, počet náš bude trojnásobný, a že při projevované přízni brzo dočkáme se že Sokol přátelé své bude vítat ve stánku důstojnějším, jenž by požadavkům moderní tělocvičny vyhovoval k čemuž mocné "Na zdar" bylo mu odpovědí. A což zdali pak i slibem. Pak následovala další čísla cvičitelem br. Jirouškem vzorně sestaveného pořadu, odpoledne sestávajícího ponejvíce ze prostných cvičení žáků a žákyň jakož i cvičení s dlouhými tyčemi. Cvičením žactva na nářadí odpolední práce ukončena.

Zdali síň naše odpoledne návštěvníky sotva pojmul, večer ukázala se býti úplně nedostatečnou. Nával byl takový, že místnost byla v pravém slova smyslu přečpaná a mnoho, mnoho bylo ještě těch, kteří nemohouce se dovnitř vtěsnati se vrátili. Program večerní byl velmi pestrý. Sestával ze cvičení žactva, sokolek a sokolů. Až na některé menší skoro vždy a všude se vyskytující chyby jako: špatný zákryt, nedokonalé držení těla atd., též příliš rychlé tempo hudby někde vadilo, cvičeno bylo pěkně. Nejzdařilejší bylo cvičení sokolek s kůželi a zvláště pak obtížné a přec skoro bezvadně provedené cvičení s tyčemi v trojicích. Cvičení ozdobných kroků na kladinách bylo velmi zajímavé. Též statní naši boreci cvičení s tyčemi až na jedinou chybu v II. oddílu provedli vzorně. Skončeno bylo cvičením sokolů na nářadí a sice: kůň na šír, bradla a hrazda. Cvičilo celkem žáků denních 60, žákyň denních 60, žáků večerních 40, žákyň večerních 44, sokolek 36, sokolů 18. Morální úspěch veřejného vystoupení našeho jakž vidno byl rozhodným čehož dlužno přiznati, zásluhu největší nese cvičitel br. Jiroušek, jenž za svou píli a svědomitost od žáků, žákyň a sokolek vhodnými dárky byl odměněn. Úspěch hmotný, přes to že postižení jsme byli nesmyslným zákazem našeho mayora, t. j. nečepovati občerstvení silnější vody, byl též značným.

Ve cvičirně naší činnost nikterak neochabla, jak z pravidla po veřejném cvičení bývá, jen, ku podivu, tváří některých známých, dobrých starších cvičenceů častěji postrádáme. U boreů mladších, ač poslední dobou zásluhou náčelníka br. J. Krizana nastalo zlepšení, skoro úplně postrádáme ducha sokolského, jako by v tělocvičně naší myšlenky Fuegnera a Tyrše ani pěstovány nebyly. Pochybuji skutečně, zdali by na otázku ku př.: kdo byli Fuegner a Tyrš . . . jeden ze čtyř dovedl odpovědět. Bývalo snad jindy neb jinde lépe. . . Dle boreů starších možno souditi že ano! Ovšem mládím mnohé lze omluviti; přes to jest na příslušných činitelích, aby se stala náprava. Trvám že jako jinde vhodnými vzpomínkami před šikem, po cvičení jadrnou písní sokolskou dočlilo by se mnoho; oslovování "bratři" na místě běžného "hoši" zajisté nezůstalo by bez vlivu na mladou mysl boreů našich. K práci!

Tělocvičný ústav, za jaký se list náš vřele přimlouvá, zajisté jest přáním každého upřímného sokola a přítele tělocviku. Jest všude možným? A splnil by naději naší? Jest nedostatečnost tělocvičen našich nejprřednější příčinou, že

mládež se jich vzdaluje? Snad někde také někdy trochu viny nese evičitel? Zdar takového ústavu jistě vyžadoval by náklad značný. Při známém faktu že mezi sebou nemáme mecenášů, kteří by hřivnou svojí k dobru celku přispěli jak by se náklad ten kryl? Zvýšením příspěvků? Toť choulostivé! A přece příspěvky v stávající výši nedostačují ku vydržování tělocvičny. Dle sdělení br. pokladníka, ku př. billance sboru našeho vykazuje schodek, který musí býti hrazen pořádáním zábav.

Část viny snad nese též nedostatek vědomí prospěchu tělocvičnicku, nedostatek nadšení a agitace? Neměli bychom přední úkol náš stále na zřeteli majíce a přednáškami o tělocvičnicku znovu a znovu si jej uvědomujíce a šíříce, dříve sesíliti finančně a pak pomaleji ale jistěji jíti k cíli vytčenému? Těžký, těžký to problem k jehož rozluštění měl by pracovat každý sokol.

Ochotnický odbor náš sehrál v únoru divadlo ve prospěch bývalého nyní v tísní se nacházejícího člena jednoho, jež vyneslo slušnou částku a ta na patřičné místo zaslána. V přípravě bylo divadlo ve prospěch pomníku Karla Havlíčka, z čehož z jistých příčin sešlo — doufejme že **prozatím** sešlo. Hlasy proti podniku již tak pokročilému měli by utihnouti. Jsouť, věřte že jsou krajané, kteří o Havlíčkovi nic nebo málo vědí, mládež zdejší pak docela nic. Očividnou upomínkou přirozeně vzbuzena bude zvědavost nejširší veřejnosti, která bude hledat ukojení a tak zajisté šířit se bude vědomost o významu Havlíčka. A toho si Havlíček, ač nebyl člověk světový, ač snad jméno jeho daleko za hranice neproniklo, bylť celý český, již za to zaslouží.

Sbor náš na nátlak nejširší veřejnosti, aby možno bylo provozování divadel s velkým nákladem přispůsobil jeviště městské ordinanci. Nepochybují, že ochotníci, jsouce si vědomi břímě, jež tím na sbor uvaleno, neochabující činností břímě to ředitelstvu ulehčiti se vynasnaží. Náhled můj skromný je, že pokrokově řízený dramatický odbor ve sborech našich, vedle tělocvičnicku, může zdárně působit — ovšem dokud činnost tělocvičnická není na úkor — a že by byl toho o našem odboru říci nelze. Žádosti ubytovacího odboru k příštím župním závodům sbor náš ochotně vyšel vstříc a dal jim budovu naší k dispozici a tak naší české Kalifornii jest dána příležitost zažít a prožít všechny ty "štrapáce" se sjezdy a závody spojené. Těšíme se na vás, bratři! Na shledanou! Ať vás je co možno nejvíce!

V neděli dne 25. března účastní se sbor náš společně s ostatními sokolskými sbory a jinými spolky německými, českými atd. velké protestní demonstrační schůze ve zbrojnici 1. pluku na Michigan ave. a sice v počtu značném. Doufejmež, že demonstrační účelu, za jakým pořádána, dosaženo.

Ant. Peroutka.

New York, 28. března 1906.

V následujícím podávám zprávu o veřejném evičení zactva, pořádaném T. J. Sokol a Těl. Sb. Dívek a Paní v New Yorku dne 25. března. Zase jednou jako každoročně ukázala se naše evičič mládež v plné síle a vypěstlosti. Již o druhé hodině odpolední počala se Sokolna naplňovat příznivci tělocvičnicku, a do tří hodin byla místnost naplněna úplně těmi, kdož přišli, aby pokochali se pohledem na nadějnou mládež naši. Veškerá evičení prováděna byla při hudbě. Pořad byl následující:

1. číslo zahájeno bylo žáky od 6—8 roků, totiž nejmladšími evičení vedením nejstaršího evičitele Jana Pavlíka. Za zvuků "Lví silou" nastoupeno v 12 šestistupech k prostným. Rozstup proveden na povel: zevnitř v bok, pochod a čelem v před. Osnova: pohyby paží skrčených a napjatých, postoje kročímé, časomíra 1—8, evičeno v pr. a v l. v 4 oddílech. Provedení s ohledem na útlost věku těchto

malých hrdinů bylo velmi dobré, začož odměnění jsou salvou neutuchajícího potlesku. — 2. číslo, žáčky od 6—8 roků, vedeny evič. Ferd. Martynim. Nastoupeno v 13 osmistupech, rozstup proveden úkroky. Cvičení prováděno bylo s vějíři, provázeno kroky, při čemž se přecházelo z 8-stupu do 16-stupu a zase zpět. Cvičeno v pr., v levo a pohyby trupu. Sestavy byly dosti složité a provedení ladné. — 3. číslo vyplnila naše pěvecká škola řízením evič. Rud. Průši "A já pořád, kdo to je", k níž bylo několik dalších písní připojeno. Že se zpěv obecenstvu našemu líbil, o tom již svědčil nový potlesk. — 4. číslo zahájili žáci od 8—10 roků, vedeni evič. V. Hamplm. K evičení nastoupeno v 10 šestistupech, rozstup úkroky. Osnova: pohyby paží napjatých a skupiny. Při evičeních prostných v každém ze 4 oddílů učinily každé dvě sousedící řady dovnitř v bok a třemi kroky vyměnily navzájem řady (místa) a po každém oddílu, evičení prostných udělaly všechny řady sestup dovnitř a provedly různé skupiny. Cvičení tato provedena opravdu vzorně. — 5. číslo žáčky od 8—10 roků, ev. V. Hampl. Ve čtyřech řadách o 16 evičenkách provedena rej pod slunečnky (dvě řady měly bílé a dvě řady červené slunečnky). Rej tato, jež byla ukázkou obtížných evičení pořadových, provedena dobře a zakončena evičením ozdobných kroků ve dvou řadách po 32 evičenek. Celkové provedení bylo dobré a vyvolalo bouři potlesku. — 6. číslo vyplnila pěvecká škola řízená evič. R. Průšou, písní "Zakukala žežulička z doubravy", k čemuž rovněž připojeno několik dalších písní. Jako zpěvy prvé, tak i tyto byly s nadšením přijaty. 7. číslo, žáci od 10—14 roků, vedeni evič. Ant. Jahodou, nastoupili v 14 šestistupech. Rozstup na povel zevnitř v bok pochod a čelem v před. Cvičeno s tyčemi a činkami v pravo, v levo, dovnitř a zevnitř. Osnova: různostranné pohyby paží, postoje kročímé a úpolnické. Cvičení prováděno různě a nacvičeno dobře, jen v druhém oddílu vyzněl povel předčasně, čímž soulad částečně trpěl, což v příštím oddílu však se napravilo. 8. číslo, žáčky od 10—14 roků, vedeny evičitelem Ferd. Martynim, provedly evičení skupinová se zpěvy a ozdobnými kroky s kyticemi. Nastoupeno v 12 čtyřstupech, a celé evičení prováděno bylo za zpěvu evičičích. A právě tento český zpěv z úst děvčat vesměs na americké půdě vychovaných, působil nejlepším dojmem a dodával celému, ač s velkou pílí upravenému evičení, žádoucího lesku.

Jen toho jest si přáti, aby zactvo naše při každé příležitosti průučováno bylo zpěvu českému, čímž se mu pobyt mezi českým živlem v této zemi dojísta zpříjemní a po stránce výchovné v mnohém se získá.

Br. starosta, Karel Hrbek, měl osloviti přítomné obecenstvo před započítím evičení, ale poněvač se o několik minut opozdil, učinil tak před započítím evičení žáků od 8—10 roků, poukázav proč veřejná evičení pořádáme, jaký účinek má tělocvik na výchovu mládeže, a zároveň poděkoval evičitelům za jejich namahavou práci, a dalšímu pokroku provola sokolské "Na zdar!"

Po ukončení pořadu vystoupil br. náčelník, V. Hampl, a poukázav v kratší řeči na nutnost pěstování tělocvičnicku, apeloval na přítomné obecenstvo, aby dítky svoje pilně do evičení posílalo.

Celkový výsledek, jak morální tak i finanční, byl velmi dobrým a proto volám další činnosti sboru i celé N. J. S. sokolské Na zdar!

Antonín Mysliveček.

Cedar Rapids, Ia., 30. března.

Přijímaje dopisovatelský úřad, umíňoval jsem si, že pouze každý druhý měsíc budu redakci dopisem svým "oblažovatí" (!?). Však, jak se říká: Člověk míní a okolnosti mění! Hříchem by se mi zdálo, abych do čísla tohoto nepsal a svým myšlénkám průchodu nezjednal. Ovšem, učiním tak formou co možno nejkratší!

Nový evičitel náš, br. Trefný, zamlouvá se mi — a jak pozorují, každému z bratří — hlavně ale evičeím, a to jak sokolkám tak sokolům i žákům, den ode dne více. Ač po trpkých zkušenostech našich nesmíme "chváliti dne před večerem", přec máme téměř všichni za to, že volbou br. Trefného evičitelem, "trefili" jsme na pravého. — Již to jeho skromné vystoupení v první schůzi sboru, již byl přítomen! Na krátké, však vřelé uvítání starosty br. Vondráčka, odpověděl, že není milovníkem dlouhých řečí, a že nás raději činy svými bude chtít přesvědčiti. A skutečně nás přesvědčuje každou evičební hodinou lépe a lépe! —

Náš přednáškový výbor (restávající z brí Hájka, Jičínského a Kirehnera) se vyznamenal. Připravil nám příjemné překvapení pozváním br. Dr. Išky ku slavnému narozenin učitele národů, Jana Amose Komenského. (Trochu však pohňoval sestry sokolky stanovním oslavy na středu — přišly tím o svůj pravidelný evičební večer, na který se nyní vždy tolik těší.) Návštěva byla velmi četná a úchvatným slovům řečníkovým nasloucháno s dechem zatajeným. — Jediného lze želeť, a sice: Že opomenuto poukázati i na to, že již Komenský vřele odporučoval cvičení tělesná, hlavně u mládeže tak nezbytná. Poukázání na tuto skutečnost ústy tak schopnými zajistě by se bylo neminulo účinkem.

Náš Výk. Výbor jest dle všech známek vševědoucí. — Či mohl by jinak věděti, že uveřejněním "obhajoby" býv. bratra Jadrníčka "b u d e d á n p r a v d ě p r ů c h o d ?" (Viz zápis o schůzi Výk. Výb. v posledním čísle "Sokola".) Vůbec by neškodilo, jak jsem již ve svém posledním dopise naznačil, aby u věci této — míním co v našem listu uveřejněno býti má a nemá — bylo mezi námi t. j. jednotami a Výk. Výborem jasno. Chtějí-li jednoty právo toto Výk. Výboru dáti, (sjezd mu je nedal), dobrá, budeme i my zde spokojeni, — aby si ale právo toto (a i některá jiná) Výk. Výbor jen tak beze všeho osvojil, k tomu mlčky přihlížeti nebudeme! Jaké vůbec "pravdě" měl býti dán průchod, o tom — je-li lího — podá důkaz l. r. náčelník Filip a naše úřední záznamy. Ostatně rozhodně jsem nechtěl býv. br. Jadrníčkovi nikterak škoditi. Vykonat' pro jednotu naši mnoho, — nepochybně vše, co mu možným bylo. — Tím doufám, že záležitost tato ukončena — leda by si Výk. Výb. přál úředních dokladů o tom, kdo pravdu má.

V min. schůzi naší usneseno opětně letos bazar pořádati. Zvýšil se dluh náš potřebnou koupí majetku vedlejšího téměř o tři tisíce.

Rovněž zvolen v téže schůzi výbor, který vzhledem k tomu, že Výk. Výb. neoprávněně zasahuje v činnost redakce orgánu našeho, vypracovati má resoluci od počínání podobného zrazující a nynějšímu pořadatelstvu plnou důvěru vyslovující. Na zdar!

J. Halq.

St. Louis, Mo., 30. března.

V posledním "Sokole Americkém" jste četli prohlášení Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., kde se oznamuje konečné uzavření vzhledem na ony položky za dekoraci při posledních závodech o světové výstavě v St. Louis, Mo.

Chci objasnit stanovisko sboru, kterému jsem přítomnou dobu starostou, aby bratří nemysleli, že jsme jednali nesprávně, aneb že sbor náš je zaujat proti V. V. N. J. S.

Že sbor náš uzavřel ony účty sám neplatit, uznávám za zcela správné a zároveň chci částečně podati důvody proč.

Bratří, doufám, že jste nezapoměli na ony nadšené náhledy, které byly sjezdem odporučeny našim bratrům zástupeům, když rozhodnuto bylo, že ony závody se sletem sokolským mají býti odbývány o Světové výstavě v St. Louis, Mo., a po sjezdu, když sbor náš zvolil výbor, který sestával z bratří uvědomělých a v každém ohledu dobrých i tenkrát jsem byl starostou sboru a navštěvoval jsem schůze onoho výboru častěji a doznávám, že práce jejich byla dosti ob-

tižna. Vyhovět všem a bez jakéhokoliv vydání zvlášt', V. V. si přál, aby vše bylo skvělé, je těžko. Proto zde uvádím, že veškerá práce výboru i členů nebyla nikterak odměněna, většinou konána zdarma, neboť sokolové, již ony nápisy a znaky hotovili pracovali dva týdny každý večer v naší síni. Veškeré ony nápisy, jež upotřebeny byly při závodech v Lepově Parku, na výstavišti, veškeré praporce, vůbec celá dekorace, jež stávala, platilo se pouze za plátno, barvy a podobné. Práci darovali, jak jsem již dříve podotkl, bratří, kteří pracovali každý večer do 12. hodiny a děle v noci. Výbor chtěl též zbudovat slavnostní bránu, jelikož vydání s tím spojené bylo by velikým, změnil svůj plán a zřídil sokolský monogram z elektrických světél a to ne k vůli našim bratřím, ani k vůli naší tělocvičně, ale vůči slavnostním dnům sokolským a ony závody i slavnosti nepořádal pouze náš sbor, nýbrž celá N. J. S. a tedy i V. V.

Tedy, bratří, sud'te sami, měl výbor se postarat, aby závodníci byli seznáni do ohrady bez veškerého oznámení a dekorace? Nechat je mezi sebou závodit? Tím jsme měli získat ten mravní úspěch? Či V. V. nejsa přítomen, nevěděl, aneb vlastně věděl vše, co jsme činili, má nám vytýkati a můžeme naše nesprávné jednání, aniž by se tázal po vysvětlení aneb důvodu a tak napsati následující na veškeré sbory: "V. V. jest toho náhledu, že žádná jednota nemá práva, aby upotřebila peněz N. J. Sokolské na osvětlení a dekorování své síně. Ještě při žádných závodech neb slavnostech Nár. Jed. Sokolská podobné vydání neplatila."

Bud' museli ti bratří, když podobného něco uzavřeli, nevidět, aneb jim nezáleželo na tom, co píší, je-li správné či nic. Vždyť sbor náš neučinil vydání toto jen na dekorování naší místnosti, na které bylo pár praporečů, a kde se nalézal hlavní stan závodníků, nýbrž též s nápisy na závodním místě a výstavišti, a ten celý účet i s elektrickým osvětlením byl asi \$78.00. O světové výstavě, aby lidé věděli, že byl den sokolský si výbor dovoil utratit tu ohromnou sumu peněz, a V. V. aniž by zkusil nějakého dohodnutí se sborem k vůli as \$39.00, které by musely veškeré sbory platit, uzavřel, že dopíše na sbory, aby st. louiská jednota si to zaplatila sama.

Též nesprávné, když napsali, že V. V. ještě nikdy podobné vydání neplatil. Což ve zprávě z chicagských závodů \$30 za dekoraci a ze St. Louis pouze ze župních závodů \$35.00, vždyť většina oněch sokolů tvořila i tenkrát V. V. Jak jen bylo možno použít takové námitky, aby přiměli sbory k hlasování? Zajisté, kdyby byl V. V. napsal, že podobné položky byly dříve placeny, bylo by hlasování jinak dopadlo. Táhá se vás, bratří sokolové, zdali V. V. nezaslouží spíše pokárání sám za to, že dle mého náhledu pomocí podobného udání docílil souhlas váš, a odsoudil sbor náš, jako my bychom se chtěli z pokladny N. J. Sokolské obohatit.

Domnívám se, že V. V. co výkonná moc má jednat bratrsky, nestranně, aby získal si úctu všech podřízených sborů.

Když jsme poukázali na chybu V. V., odpověděl na jeho konečné uzavření, že sbory odhlasovaly. Táhá se, věděly ony sbory, o čem hlasují? Či v důvěře, že V. V. napsal správně, hlasovaly proti nám? Je jisto, že žádný sbor nevyhledával zpráv z posledních závodů, je-li tam položka za dekoraci, ale V. V. měl vědět, co dává k hlasování.

Radil bych pro dobro rozšíření N. J. Sokolské, aby ony záležitost znovu uvážili a vyhledali zprávy z dřívějších závodů a dle těch se řídili a sbor náš jsem jist, neboť znám své bratry, že dle toho se řídí a řídili též.

Se sokolským na zdar!

Fr. J. Hollman, starosta Sokola St. Louis, Mo.

New York, 31. března 1906.

S tímto dopisem zasílám návrh jednoty naší k utvoření Svazu. Jsem přesvědčen, že návrh ten, ač spravedlivý, vy-

volá různé pocity mezi Sokolstvem. Proč přichází jednota new yorská nyní s návrhem vlastním, když již oba návrhy výboru chicagského jsou uveřejněny a někde již pro ten nebo onen odhlasováno? Oba návrhy výboru chicagského mají stejnou vadu, že má být rozhodováno stejným počtem hlasů, avšak vřadáje placeny z hlavy. Kdo uváží vše, uzná jistě, že jen na naprosté rovnocennosti a rovnoprávnosti může být utvořen Svaz, ale ne, aby menšina rozhodovala, mnoho-li a na co má většina platit.

Chybou jednoty new yorské jest, že nepřišla s návrhem svým dříve, kdy mohla státi v popředí ruchu toho, ač návrh ten podán byl v říjnu m. r. a v listopadové schůzi byl ohromnou většinou zamítnut a nyní po pěti měsících velkou většinou zase přijat. Kde jest důslednost a prozíravost? Ze všeho jest viděti, že Svaz má poměrně málo upřímných stoupenců, a tu ještě mnohý pouze, aby vyhověl proudu neb myšlence časové o tom něco napíše, ale když přijde k činu, má steré k d y b y a a v š a k.

V Chicagu, zdá se, že snaha o utvoření Svazu, jest mocnější, to dokázáno bylo slavností všesokolskou roku minulého a pozváním všeho Sokolstva tamnějšího na závody Župy Střední N. J. S. v roce letošním. Kdy k podobným činům odhodlá se ten pokročilý, pokrokový a sokolský New York? Jak pracovatí bude Svaz, k jehož utvoření má být svolán nákladný sjezd v srpnu, když na závodech Dě. Am. Sokolstva v září na to, nebudou sokolové z N. J. S. připuštěni. Jaký to velký rozdíl mezi Chicagem a New Yorkem. Tam N. J. S. zve vše Sokolstvo a zde Dě. Am. Sokol z důvodu, že nemůže pozvat Němce, nepozve také sokoly z N. J. S. Pravdou jest, že naši borci by rádi závodili s nimi a opětně jejich borci s našimi, vždyť se v soukromém životě stále stýkají a jen zatvrzelou, ničím odůvodněnou a často pouze chlebičkářskou chytrystikou, jsou od sebe odpuzováni.

Každá jednota neb sbor má ve stanovách svých šíření tělocviku a pojednou vidíme, že má být tělocvik jaksi pouze majetkem určité skupiny neb určité strany.

“Co všechn lid nepoznal, nikdo nepoznal, co všechn lid nevykonal, nikdo nevykonal,” sokol nenáleží té neb oné straně politické, hospodářské neb náboženské, sokol patří všemu lidu slovanskému.

Zakladatelé naši Tyrš i Malýpetr měli tělocvik od Němců, utvořili soustavu vlastní a dnes prý jest naše výchova tělocvičná lepší než německá. Od Čechů ostatní Slované se tělocviku učí a nás si více všímají. Česká Obec Sokolská vychovávala cvičitele, kteří opětně založili tělocvičné jednoty socialně demokratické a opětně se tělocvik dále rozšiřuje a stále nové stoupence získává. Kdo ve velkém celku vyniknouti nemůže, hledá středisko menší, aby alespoň tam vyniknouti mohl.

Až přijdem k náhledu, že jsme Češi až přijdeme k náhledu, že ve spojení jest síla, pak diviti se budem, že po tak dlouho živly naprosto nesokolské nás ovládaly. Česká veřejnost jest nakloněna Svazu, to viděti bylo, s jakým zájmem o posledních závodech sledováno bylo vystoupení Dě. Am. Sokola z Winfield, L. I., a jsem jist, až dojde jednou ku společnému vystoupení Sokolstva v New Yorku, že ta celá veřejnost vezme potom také lepší směr celkový.

S bratrským pozdravem

F. Suchánek.

New York, 1. dubna.

Neděle, 25. března, byla pravým svátkem cvičičského dorostu našeho. Děvčátka i chlapečci o druhé hodině odpoledne plnili prostranou Sokolovnu naši, a když nadešla hodina třetí a začalo veřejné cvičení dítek nám svěřených, byl dům náš úplně vyprodán. Číslem prvním pod vedením nejstaršího cvičitele našeho br. Jana Pavlíka započalo cvičení prostná, které provedli žáci od 6 do 8 let velice úhledně. Svědomitý

i zkušený sokol Pavlík ukázal rodičům žáků, že mírnou povahou, shovívavostí i jednáním laskavým dovedl si získati kázeň i poslušnost u nejmenších dítek našich. A mnohé matince slza radostí po lici zkanula, vidouc miláčka svého, jak se nutí a namáhá, aby vše provedl co nejlépe. Číslem druhým bylo cvičení s vějíři, žačky od 6 do 8 let, cvičitel Ferda Martyny. Cvičitel tento jest všeobecně znám co zkušený odborník tělocviku, ženského zvláště, a proto není třeba jej chváliti. Další čísla cvičení skupinová žáci od 8 do 10 let cvičitel Vác Hampl, pak cvičení rejové žačky od 8 do 10 let, vedení taktéž br. Hamplem, další cvičení s tyčemi a činkami žáci od 10 do 14 let, cvičitel A. Jahoda, a konečně cvičení pochodová žačky od 10 do 14 let, cvič. Martyny. Všechna čísla veřejného cvičení dopadla dosti uspokojivě, a když i smíšený sbor žactva pod řízením sok. Průšy zapěl dva sborky, radost otců i matek byla zajisté jen úplná. Proslav i doslov byl velice případný a tak opět zažili jsme několik příjemných chvil uprostřed pěti set žákyň i žáků našich . . .

Máme u nás zavedenou pěveckou školu pro dítky a cvičitel sok. R. Průša všechnu pili a schopnost chce věnovat škole této, zvláště když dětská pěvecká škola v každé přednášce jedním pa případě i více čísly pochlubit se může. Jen to jest nápadné, že pouze as 7 chlapců školu navštěvuje proti 50 děvčatům. Rodiče měli by hleděti, aby dítky jejich českému zpěvu naučiti se mohly co možno nejvíce, nebot' zpěvem mnohdy osladíme si trpké dny života, zvláště pak národními vlasteneckými písněmi. Cvičení zpěvu jest každou sobotu odpoledne od 1 do 2 hodin. Poplatek pouze 5c měsíčně. Ta knihovna naše milá obdržela dárek \$50.00 na rozmnožení nových cenných prací. A knihovní výbor zajisté postará se, aby co nejrychleji nové knihy mohly putovati do bytů čtenářů našich. Tak knihovník br. Levy oznámil, že za minulý rok půjčeno bylo 14 set a několik svazků knih čtenářům, mezi nimiž se nalezalo asi 39 sokolů, čtenářů to pravidelných. Že tak málo našich bratří knihy si vypůjčují, nedovedu si vysvětliti. Ovšem, zde rození naši bratří mají anglické knihy z veřejných knihoven každou chvíli k dispozici, kterým přednost dávají, neměli by však česky čtoucí sokolové na českou knihu zapomínati, nebot' skvostů v nich uloženo jest dost. Naše příznivkyňe a manželky sokolů v poslední schůzi překvapili nás opět peněžitým obnosem, a sice \$150.00 darovaly ve prospěch Sokolovny a \$50.00 na zakoupení nových knih. Díky, “tetičky” milé!

V našem sboru, v každém jiném sboru i v celé Národní Jednotě Sokolské uznávány jsou stanovy co hlavní základ celého sdružení. Kdo zúmyslně překročuje stanovy, jest buď potrestán, aneb vyloučen, kdo z nevědomosti tak učiní, bývá pokárán a napomenut. Stanovy zachovávati jest povinností každého sokola i každého sboru. Jsou to pravidla, která zachovávati máme a musíme. Ale co tomu řeknou pilní čtenáři Sok. Amer., když v posledním čísle oznamuje T. J. S. v St. Louis, Mo., že stanovám Nár. Jed. Sok. se nepodrobí, že návrh všemi téměř jednotami velkou většinou přijatý, prostě zamítají, že na příští sjezd čekati nebudou, že položku, kterou zaplatiti mají, hraditi nechtí a nebudou a zkrátka, že částku onu si budou podržovati z příspěvků, které N. J. S. platiti budou. Aj, tak dalece to již došlo, že jednota jediná proučeti bude všem jednotám, co Ludou neb nebudou dělat? Tot' zjevný odboj proti celku! Nač máme stanovy? Či ty pro jednotu st. louisskou neplatí? Ten nejstarší sokolský sbor, který má jít příkladem napřed, staví se na odpor všem členům i celé Nár. Jed. Sokolské? Ne, tot' nemožno! Vím, že v tamnějším sboru jest hojně moudrých a rozvážných sokolů, kteří nedopustí, aby kázeň a pořádek porušovány byly. Oni zajisté, že v návalu okamžitého vzrušení se ukvapili a napraví nesrovnalost! a podrobí se stanovám, což by si ze srdce přál váš

Mich. Kafka.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 3. dubna.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházel br. J. Pavlík, jenž byl omluven.

Zápis z minulé schůze přijat.

Br. K. E. Hrbek byl zvolen jako náměstek na místě br. F. Hrocha.

Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy T. J. S. Manitowoc a Philadelphia.

Vreční pořadatel S. A. J. R. Jičínský zasílá dopis, v kterém vysvětluje záležitost stran sokola Jadrníčka, na základě vysvětlení pořadatele S. A. bylo usnesení z minulé schůze V. V. znovu uváženo a usneseno, aby se dopsalo br. Jičínskému, aby dopis jemu sok. Jadrníčkem zasláný, v S. A. neuvěřnil.

Br. Cyril Sádlo z Oklahoma City, O., zasílá dopis, v kterém uvádí, že byla zaslána resoluce Těl. Sbořem Oklahoma br. Jičínskému k uveřejnění v Sok. Am., zároveň že dopsal br. Jičínskému, proč onu resoluci neuvěřnil, a br. Jičínský mu oznámil, že jemu žádný takový přípis nedošel a vůbec nic neobdržel, usneseno, aby byl dopis sok. C. Sádlem nám zasláný, zaslán br. Jičínskému.

Br. J. R. Jičínský zasílá dopis, v kterém oznamuje, že zasláný mu bankovní check za jeho měsíční gáži v neopatrnosti roztrhal a zahodil a žádá V. V., aby mu byl zaslán jiný check. Usneseno tak učiniti.

Jednatel oznamuje, že zaslal T. J. S. Cleveland tiskopisy. Vreční náčelník br. A. Haller zasílá dopis, v kterém oznamuje, že obdržel veškeré náčelnické zprávy, výjma Župy Západní a stěžuje si na Župu onu, anto následkem toho mu není možno zprávu vrečního náčelníka uveřejnit. Br. jednatel oznamuje, že již dopsal náčelníku Župy Západní, aby hleděl k tomu a zprávy oné Župy vrečnímu náčelníku zaslal.

T. J. S. South Omaha zasílá stanovy ku prozkoumání a k schválení, zároveň žádají V. V., aby jim byly odprodány nějaké diplomy k závodům, které tam budou uspořádány. Usneseno žádosti jejich vyhověti.

Těl. Sbor Dívek a Paní z Newarku se hlásí jako člen N. J. S. a zároveň zasílají patřičné vkladné. Žádost tato byla přijata a Těl. Sbor Dívek a Paní, Newark byl dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášen. Zároveň vyslovují přání, zdali by mohly být V. V. dne 15. dubna do svazu N. J. S. uvedeny. Žádosti této má být vyhověno a bratři V. V., kterým bude možno se mají dostaviti.

T. J. S. Čechie žádá V. V., aby jim přenechal 150 výtisků Sok. Am., a sice dubnového čísla, které chtí při jejich závodech rozdati, usneseno žádosti této vyhověti, výlohy s tím spojené nese T. J. S. Čechie a jednatel je má o tom uvědomiti.

Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy Plzeňskému Sokolu. Účet Národní Tiskárny za výpravu a tisk Sok. Am. s přílohou za měsíc březen v obnosu \$217.61 přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. žádá záslužní listinu pro br. Jana Plačka, žádosti vyhověno; to samé žádá T. J. S. New York pro br. V. W. Wojtiška, též vyhověno.

Usneseno, aby nově založeným sborům sokolským bylo zasláno 5 výtisků Sok. Am. bezplatně.

Výbor, který měl na starosti prozkoumati stanovy Plzeňského Sokola podává zprávu, že stanovy ony prozkoumal a odporučuje s malými opravami ku schválení, zároveň podává výbor, který měl stanovy T. J. S. South Omaha zprávu, že stanovy ony prozkoumal a schvaluje.

Následující jest výsledek hlasování o návrhu, podaném T. J. S. Tyrš Cedar Rapids o vypsání mimořádného 10c poplatku ku zaslání vzorného družstva ku příštímu všesokol-

skému sletu do Prahy. Pro návrh onen bylo odevzdáno 231 sborových hlasů, proti odevzdáno 152 sborových hlasů.

Výsledkem hlasování návrh onen neobdržel dvoutřetinovou většinu sborových hlasů, následkem toho onen návrh propadá. Zbývá ale jednotám těm, které by si přály borce nějaké zaslati, uvědomiti o tom V. V., aby on byl prostředníkem k oné výpravě, anto jest V. V. přesvědčen, že více jednot se přihlásí a zašle borce na své útraty vlastní s tím spojené, o čem jest V. V. přesvědčen, pročež žádá jednoty ty, které se mní oněch závodů a sletu účastniti, aby o tom V. V. N. J. S. uvědomily a V. V. se nabízí co prostředník k oné výpravě.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. New York \$154.80, do fondu na sjezd \$50.10; Horymír \$7.92; Newark do fondu na sjezd \$4.40; Black Wolf poplatek \$14.60; Blesk \$60.10, do fondu na sjezd \$19.70; Těl. Sbor Dívek a Paní, Newark, vkladné \$5.00; T. J. S. Bayonne poplatek \$18.10, do fondu na sjezd \$3.50; Čechie poplatek \$26.50; Westfield \$6.80; Český Lev \$7.20; New Bedford do fondu na sjezd \$2.40; T. J. S. Fugner poplatek \$21.50.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, taj.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA BŘEZEN 1906.

Březen	Příjem.	
5 Předplatné na S. A. od různých	\$	7.00
5 Za prodané činky		3.95
9 T. J. S. New York za 4. čtvrtletí 1905.		154.80
9 T. J. S. New York do fondu pro sjezd 1906.		50.10
9 Předpl. na S. A. od D. Smrček, Cleburne, Kans.		1.50
17 Předplatné na S. A. od různých		4.50
17 Za těl. knihy od J. Eisner a J. Jedlička		1.95
17 T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md. za 1. čt. 1906		7.92
21 T. J. S. Newark, N. J., do fondu pro sjezd 1905		4.40
24 T. J. S. Black Wolf, Kans., za 1. čt. 1906.		14.60
24 T. J. S. Blesk, Balt., Md., za 1. čt. 1906.		60.10
24 T. J. S. Blesk do fondu pro sjezd za r. 1906.		19.70
27 Těl. Sbor Dív. a Paní v Newarku za vstupné.		5.00
29 Předpl. na S. A. od J. Staněk, Binghampton, NY.		1.00
29 Č. S. Sok. Bayonne, N. J., za 2., 3. a 4. čt. 1905		18.10
29 Č. S. Sok. Bayonne do fondu pro sjezd za 1904-1905		3.50
29 T. J. S. Čechie, Chicago, za 4. čt. 1905.		26.50
29 T. J. S. Westfield, Mass. za 1. čt. 1906.		6.80
29 T. J. S. Čes. Lev, Brainard, Neb., za 1. čt. 1906.		7.20
29 T. J. S. New Bedford, Mass. do f. pro sjezd 1905		2.40
	\$	401.02
Hotovost z minulého měsíce		4,403.19
Úhrnem		\$4,804.21
Vydání.		
5 Za cesty do schůze V. V. br. Fr. Hroch	\$	2.08
6 Za 4565 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro únor Nár. T. 195.13		
8 Za dovoz památ. z Chic. do St. Louis a dovoz činek 17.70		
19 Vrch. poř. S. A. za břez. J. Rudiš-Jičínský.		30.00
19 Výp. poř. S. A. za březen, Ant. Haller		10.00
19 Výp. poř. S. A. za březen, Jos. Čermák.		10.00
Úhrnem		\$264.91
Příjem	\$4,804.21	
Vydání	264.91	
Hotovost	\$4,539.30	
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$794.42	
Fond pro příští běh evičitelský	42.85	
Základní fond Nár. Jed. Sokolské.	300.00	
Na Germania Savings Banku.	\$ 700.00	
Na Dry Dock Savings Banku.	700.00	
Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské.	3,139.30	
	\$4,539.30	

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

HLASOVÁNÍ O NÁVRHU T. J. TYRŠ C. R. SOKOL,
by jednoty platily mimořádný příspěvek pro vyslání vzor-
ného družstva ku všesokolskému sletu v Čechách.

Jednota	hlasů pro	hlasů proti
T. J. Tyrš C. R. Sokol	16	—
T.J.S. San Francisco	3	—
T.J.S. Fuegner, L. L., N. Y.	—	7
T.J.S. So. Omaha, Neb.	—	7
T.J.S. St. Louis, Mo.	18	—
T.J.S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kas.	4	—
T.J.S. Svornost, N. Y.	—	6
T.J.S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	4	—
T.J.S. Prague, Neb.	—	5
T.J.S. Omaha, Neb.	14	—
T.J.S. Lorain, O.	2	—
Č.A.S. Manitowoc, Wis.	—	3
T.J.S. New Bedford, Mass.	2	—
T.J.S. Nová Vlast, Cleveland, O.	—	5
T.J.S. Říp, Allegheny, Pa.	7	—
T.J.S. Howels, Neb.	2	—
T.J.S. Plattsmouth, Neb.	—	4
T.J.S. Čech, Cleveland, O.	28	—
T.J.S. East St. Louis, Ill.	3	—
T.J.S. Blesk, Baltimore, Md.	20	—
T.J.S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	2	—
T.J.S. Budivoj, Detroit, Mich.	—	7
T.J.S. New York, N. Y.	—	50
Plzenský Sokol, Chicago	49	—
T.J.S. Newark, N. J.	—	4
T.J.S. Milligan, Neb.	—	5
T.J.S. Tábor, Chicago	12	—
T.J.S. Philadelphia, Pa.	—	5
T.J.S. Chicago, Chicago	—	—
T.J.S. Slovanská Lípa	—	19
T.J.S. Jonáš, Wilson, Kans.	7	—
T.J.S. Žižka, Bruno, Neb.	—	3
T.J.S. Čechie, Chicago	7	—
T.J.S. Podlipný, Detroit, Mich.	9	—
T.J.S. Westfield, Mass.	—	2
T.J.S. Praha, Chicago	—	14
T.J.S. Schuyler, Neb.	—	7
T.J.S. Wilber, Neb.	5	—
T.J.S. Dodge, Neb.	—	4
T.J.S. Cleveland, Clev., O.	12	—

231 152

Poněvadž návrh T. J. Tyrš C. R. Sokol neobdržel dvou-
třetinovou většinu hlasů sborových, jest následkem toho po-
važován za propadlý.

DEVÁTÁ ZPRÁVA JEDNATELE ŽUPY STŘ. N. J. S.

za I. čtvrtletí 1906.

Příjem:

V pokladně z minulého čtvrtletí	\$151.48
15. ledna Sokol St. Louis, popl. za II. 1/2letí 1905	8.90
8. února, Sokol Mt. Pleasant	1.85
8. února Sokol Tyrš C. Rapids	8.00
10. března, Sokol Praha	7.05
10. března, Sokol Chicago	10.35
12. března, Sokol Plzenský	24.50
12. března, Sokol Čechie	3.60
12. března, Sokol Slov. Lípa, popl. za I. 1/2letí 1905	9.70
19. března, Sokol Tábor II. 1/2letí 1905	5.75
19. března, Sokol Česko-Amer.	1.70
Úhrnem	\$232.88

Vydej:

15. ledna, Služné náč. za r. 1905	\$5.00
15. ledna, poštovné náč. za r. 1905	.75
15. ledna, sluzné jednatele za r. 1905	6.00
15. ledna, veškeré poštov. a zásil. stanov jed. za r. '05	6.00
15. ledna, zvláštní práce se stanovami jedn.	2.50
15. ledna, prázdnostky pro záruky	.10
15. ledna, jízdné jedn. za r. 1905	1.20
15. ledna, jízdné pokl. za 4. měs.	.40
15. ledna, předpl. na "Bes. Sok." na r. 1906	.60
19. února, 500 dopisnic a tisk, St. L. Listy	3.25
19. února, předpl. na "Borec" na r. 1906	.60
19. března, evič. sb. Mt. Pl. za březen, J. Janda	5.00
19. března evič. sb. E. St. L., za březen; Fr. Burian	5.00
Úhrnem	\$36.40
Celý příjem	\$232.88
Celý vydej	36.40

Zbývá v pokl. ku konci I. 1/4letí '06 \$196.48

Sok. St. L. má přeplaceno 45c.

Za II. 1/2letí 1905 povinnují: E. St. L. a S. L.

Na příště příjem a vydej bude v zápiskách vynechán,
neb se vždy v 1/4letní zprávě opakuje.

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

Zápis ze dne 19. února 1906.

Starosta V. Šedivec zahájil schůzi. Protokol minulé schů-
ze čten a přijat. V. Tříška ml. nepřítomen. — Čtena nabídka
Nár. a Děln. Tiskáren: na zpěvník 32 str., za \$1.00 stránku.
Vzato na zřetel, že bude třeba většího nákladu a usneseno,
učiniti další dotaz na 500 a 1,00 výtisků; jednatel má pak
práci výhodně zadati v čas; vyřízeno. — E. St. Louis. Sokol
vysílá zástupce, V. Havlenu, jenž přivítán ku spol. dlu.
Usneseno pozvati v "S. A." a "Borec" veškeré čes. slov.
nesdružené v N. J. S. sbory sokolské a sokolek v okrsku
Župy Střední ku závodům její; jednatel vyřídí. — Zástupce
sb. E. St. L. žádá o evičitele, resp. služné proň. Usneseno
povoliti po období před závody, na břez., dub. a květ. \$5.00
měsíčně; přijmuto. Na žádost zást. sb. Mt. Pl. P. Pithy povo-
leno \$10.00 na březen a duben (\$5.00 měsíčně). — Usneseno
poděkovati za 2 ročníky "Borec" a předplatné na běžící
ročník povoleno. Příjem \$9.85. Vydej \$3.85. Podrobný pří-
jem a vydání viz v IX. čtvrtletní zprávě t. l.

Ze dne 19. března 1906:

Starosta br. V. Šedivec zahájil schůzi. Zápis z minulé
schůze čten a přijat. — Nepřítomni: Tesař, Janda, St. L.,
Pitha, Mt. Pl., Havlena, E. St. L. Za propuštěné z výb.
ústř., L. Loeffelmana a V. Tříšku ml. vysílá St. L. nové čle-
ny, Otto Srnku a Michala Vinra, jež br. star. vše přijal.
Jednatel oznamuje, že obdržel nabídky na zpěvník a že
práci zadal na 2000 výtisků Nár. Tiskárně v Chicagu. —
Čtené nabídky zní: Nár. Tisk. 1000 výt. o 32 str. \$32.00,
dalších 500 za \$36.00 a další 1000 za \$40.00, čili: první 1000
\$1.00 stránka, dalších 500 \$1.12 1/2 str. a 1000 \$1.25 str. Děln.
Tisk. první 1000 o 32 str. \$32.00, dalších 500 za \$6.25, aneb
1000 za \$12.50; po té jednání ohledně zadání tisku N. Tisk.
jednatel, schváleno bylo. Ostatní stranu zpěvníku obstará
jednatel. Náč. oznamuje, že na žádost výb. pro závody, dal
tomuto souhlas jménem ú. v. Župy ku podepsání smlouvy
s majiteli místa ku závodům pronajmutého; schvaluje se.
Pozvání k závodům od Župy Fuegner-Tyrš v Chicagu vzato
ku vědomí s díkem; usneseno, ku 3. červnu, dnu to její zá-
vodů, zaslati blahopř. telegram. Usneseno konati u Sb. Mt.
Pl. spol. evič. dne 8. dubna. Po té vzata na přetřes záležitost
vyslání družstva ku sletu do Čech; usneseno, vyčkati vý-
sledku hlasování sborů N. J. S. Stálý lěh evič. pro Chicago

rozvažován a shodnuto na tom, ponechati závodníkům do schůze po závodech k projednání. Příjem \$62.65. Výdej \$10. Podrobný příjem a vydání viz v IX. čtvrtletní zprávě v tomto listu. Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

✻ ✻ ✻

K ÚMRTÍ BR. FR. JENÍČKA.

Dostali jsme smutnou zprávu, že František Jeníček, člen Plzeňského Sokola, podlehl zlé nemoci a zemřel ve Fort Clark, Texas. Sokol Jeníček byl od vypuknutí španělsko-americké války vojínem a sloužil u 1. pluku jízdy, u níž dosáhl hodnosti Quarter Master Sergeant. Zemřelý bratr prodělal válečnou kampaň na Kubě, kdež při útoku na San Juan Hill dvakrát byl střelen. K ranám v boji utrženým stížen byl ještě zimnicí v našem vojsku tak zle řádící a v nemocnici vzdali se již vši naděje na uzdravení jeho; došla nás již tenkrát zpráva telegrafická, že umírá. Než jako zázrakem uzdravil se a dostav dovolenou, evičil brzy opět v řadách členů Plzeňského Sokola. Když navrátil se k pluku svému, poslán byl na Filipíny, kde prodělal několik výprav proti povstaleckým kmenům. Po návratu z filipínských ostrovů a po vysloužení již druhé lhůty navrátil se opět do Chicaga, domova svého. Život velkoměstský stal se mu však nesnesitelným. Toužil stále po životě ve volné přírodě a zdá se, že přivyknul na život vojenský tak, že stýskalo se mu po něm opravdově. Pochody a evičení vojenská nepovažoval za práci neb námahu, nýbrž, jak sám říkával, za zábavu a zdravé tělesné evičení a hrdým byl na to, že v tělocvičné posádce jejich ustanoven byl evičitelem, v kterémž oboru nad všechny své soudruhy vynikal. Netrvalo to proto dlouho a on vrátil se opět k pluku svému. Při posledních polních evičeních však nastydnuv, roztonal se těžce a konečně zemřel dne 8. m. m. Bratr Jeníček náležel k Plzeňskému Sokolu skoro plných 20 let a pokud v Chicagu dlel, byl evičencem horlivým. Starším závodníkům našim byl dobře známým. Súčastnil se závodů v Omaze r. 1890, v Milwaukee r. 1891, v Chicagu o výstavě r. 1893, kde dobyl druhého hlavního přebornictví v druhém oddělení Župy chicagské r. 1894 a tušíme, že i r. 1897. Pro svou upřímnou sokolskou povahu získal si mezi evičenci mnoho přátel, kteří vesměs předčasněho skonu jeho želí.

✻ ✻ ✻

LISTÁRNA REDAKCE.

K. L. J.: Chceš-li něco od pořadatelstva listu tohoto, musíš psát pořadatelstvu. Od místního sboru odstoupní listiny nedostaneš, dokud se nevyrovnáš, dokud se nezodpovídáš. Na br. Č. poslalš jedenácte stran, na V. V. stránky půldruhého a obě se různí, jako se různí vlastní Tvé záznamy. Nepravdy neuveřejňujeme, aniž vědomého překrucování.

K. Chicago: Ano, ústrojí sílí pohybem, protože tělo zaměstnáno častěji a vydatněji, tělocvikem soustavným pak zvláště, získává lepší oběh krevní a tkáně dostávajíce více potravy lepší sílí, staré se obnovují a jiné tvoří. Tím však není řečeno, že jen tělocvik by stav Tvůj zlepšil, ba naopak vše přes míru škodí. Uspořádej si životosprávu, nekuř příliš i vzdej se požívání lihovin vůbec. Piš opět.

Bratři od Čechie: Vřelé díky vám za úsilí v pravdě bratrské, aby list náš sokolský pronikl co nejdále. Počin váš zasloužil by jen následování ve všech sborech našich. Ukažme, že silní jsme a utužení, jdeme k lidu svému a poukažme na práci svou a on jistě přijde k nám, dobře věda, že lid slabý nikam nedospěje, v Sokolstvu pak, že se utuží.

B. B., N. Y. C.: Nemysli tak mnoho na stav svůj, který není ani tak povážlivým, jako zbytečné mozku napínání, přepracování. Klid je hlavní.

Kansas: Díky, jen tužte se a pamatujte naši N. J. S. i listu našeho.

Ten pravý: Dobřes volil značku, jen co je pravda. Či opravdu myslíš, že sednem na lep a budeme se zabývat

každým místním sporem bezúčelným? Kam bychom prosím Tě přišli. Nyní napíšeš útok Ty, zítra strana druhá a v celku jest pouhé štípání vlasů a nic víc. Dohodněte se raději a pak o tom pište nám.

✻ ✻ ✻

PROVOLÁNÍ

k Sokolstvu chicagskému a veřejnosti české vůbec!

Kamkoliv se ohlédneme, všude setkáváme se s pokrokem — vše kráčí s duchem nové doby, vše přispůsobuje se požadavkům pokroku — jenom v našem hlavním účeli, v tělocviku, jenž tráti má důležitou úlohu jak ve výchově společnosti lidské, tak i v životě národním, nespátřujeme pokroku nižádného. A když nížepsaný sbor, snaže se vždy o to, aby plnil poslání své věrně a svědomitě, dal vyšetřiti příčiny toho, proč myšlenka výchovy tělesné u jiných národností tak vzkvétá a v Sokolstvu českém ochabuje, shledal výbor, že příčina leží v tom, že nemáme zde pro tělocvik vhodného ústavu, jaké zřizovány jsou národnostmi jinými, kde mládež naše také z řad našich se nám ztrácí.

Abyste tomuto nedostatku odpomoženo bylo, aby české Sokolstvo v městě našem podalo důkaz, že jest s to přinést oběť na oltář národa, usnesl se níže jmenovaný sbor oznámiti českým spolkům a české veřejnosti vůbec, že jest ochoten síň nynější **prodati**, aby pak za pomoci ostatních spolků sokolských zbudovati mohl stánek, věnovaný výhradně tělesnému a duševnímu rozvoji našeho dorostu.

Ať nikdo nedomnívá se, že Plzeňský Sokol ku kroku tomuto nucen je otázkou finanční. Když síň naše byla postavena, lpěl na ní dluh \$40.000 — do dnešního dne snižen byl na \$24.000 — a to při tom všem vydání, jaké vyžaduje vydržování školy tělocvičné, opravy a úroky. O pravosti číslie těchto může se každý snadno přesvědčiti.

Vyzýváme tudíž spolky, které se snad zanáš myšlenkou stavěti novou budovu, aby vzaly v úvahu, zdali by nebylo pro ně výhodnější, kdyby odkoupily naši síň, která požadavkům spolkovým úplně vyhovuje v každém ohledu a má zajištěnou přízeň lidu našeho.

Na sokoły pak obracíme se s vyzváním, aby spojili se s námi k provedení díla tak šlechetného, tak čistě národního, jakým by byla stavba **opravdového ústavu tělocvičného**, jenž by mládež tak k sobě vábil, jako ji vábily až posud ústavy cizí. Který sbor vlastní síň, ať následuje našeho příkladu. Který vlastní majetek, i ty, které nevlastní majetku žádného, přijď, podej nám ruce pomočené, spojí se s námi a při svorné, v pravdě bratrské činnosti budeme s to dáti lidu českému to, po čem tak dlouho už touží.

Bude-li krásná myšlenka tato ve skutek uvedena, neklaeme žádných podmínek, kde ústav zamýšlený by státi měl — jsme ochotni pracovati k cíli společnému s ostatními. Chceme přinést oběť na oltář naší věci národní — jen když ostatní sbory konečně uznají, že pouze ze společné, svorné práce kyne nám kýžená spása! Na zdar!

Spolky, které by o koupi síně vyjednávati chtěly, ať se obrátí na tajemníka Sboru Důvěrníků Plz. Sokola, Frank Baumel, 799 Ridgeway ave., a sbory sokolské, které by s námi na provedení nové stavby spolupůsobiti chtěly, ať dopíší na tajemníka Plzeňského Sokola, Ant. Kalíka, 934 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

K. Hýbler, Josef Čermák, A. Haller, V. Vinický, Josef Babka, Jan Šiman, Jos. L. Voborský, výbor Plzeňského Sokola.

Upozornění: Kdo by si přál nějaké bližší vysvětlení, nechť laskavě dopíše tajemníku Plzeňského Sokola a výbor bud' písemně neb ústně záležitost vysvětlí a objasní, po případě i osobně se postaví do schůze sborů sokolských v pádu žádosti o vysvětlení.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, nechť ihned oznámí to jednateli V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; Fr. Hroch, náměstek, 457 Rodney St., Brooklyn, N. Y.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a K. E. Hrbek; výbor účetní: St. Kostka, J. Pavlík a V. Zvoník. — Náčelník A. Haller, 818 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Anton Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Jos. Laně; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Hugo Sekyra, 604 E. 83. St., New York City; podnáčelník: I. Jos. Gregor, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 E. Ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 709 E 167. St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo. ; tajemník Alois Nelbert, 1960 N. Darien St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., tajemník Vác. Vlach, 36 Deane St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S. taj. Frant. Novotný, 717 Penington av.

T. J. S. Komenská, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalčeka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jareš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1. Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna Duda, 10 Nelson Pl., Irvington, N. J.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, roh Tillman Ave. a Ash. St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernajter, Jos. Ouřada, V. Štíbr — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, 3. nedělí v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedu. Emil Šlapák, 15 Capitol Street.

Sokol Čech, Cleveland, O.: 2. nedělí v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 698 Antoine St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vimr, 507 — 30th St.; účetník Fr. Dražan.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4 nedělí v měsíci, v síni Al. Štoiby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., tajem. Louis. Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Tríska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vác, Tríska. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen Av., každé třetí pondělí.

Pilzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. V. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1100 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma st.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Háček, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj., 521 N. 10. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Tríska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Rud. Holman, 4659 Nebraska Ave.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 1010 — 3rd St. So.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Kar. Jaeger, 1704 Geyer ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Petr Plamínek, 219 Exchange ave.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 So. 19th St.; podnáčelníci: Frant. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáč a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1. nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. F. Macek, R.E.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. nedělí; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1213 Williams St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni ČSPS; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, Boh. Nat. Hall, 21st & U. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Willson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiff z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jifina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; taj. Františka Semerád, 1256 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 122 Stockton St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.